د هِجرت کِتاب

د بنی اِسرائيلو سره په مِصر کښې ظلم کېدل

۱ ۱د يعقُوب د زامنو نومُونه دا دی چا چې خپلې خپلې کورنۍ د ځان
سره کړې اؤ مِصر ته لاړل: ۲روبين، شمعُون، ليوی، يهُوداه، ۳يساکار،
زبولون، بنيامين، ۴دان، نفتالی، جاد اؤ اشير. 5د يعقُوب ټول زامن اؤ نمسی
په شمېر کښې اويا کسان وُو. يُوسف د مخکښې نه په مِصر کښې وو. ۶يُوسف
د هغهٔ ټول ورُوڼه اؤ هغه ټول نسل يو يو مړ کېدلو، ۷خو د هغوئ د اولاد د بنی
اِسرائيلو ډېر بچی پېدا شول اؤ ډېر زيات اؤ طاقتور شول اؤ ټول وطن د هغوئ
نه ډک شو. ۸بيا په مِصر يو نوے بادشاه راغلو چې هغهٔ ته د يُوسف په باره کښې
هيڅ معلُومات نهٔ وُو. ۹هغهٔ خپلو خلقو ته ووئيل، "کورئ! دا بنی اِسرائيل ډېر
زيات اؤ تکړه شول اؤ دوئ زمُونږ د پاره خطرناک دی. ۱۰راځئ! چې د دوئ
سره يو چل وکړُو ګنی دوئ به زيات شی اؤ کهٔ زمُونږ اؤ د دوئ په مېنځ کښې
جنګ راشی نو دوئ به زمُونږ خِلاف زمُونږ دُښمنان را يو ځائ کړی اؤ کېدے
شی چې د دې وطن نه وتښتی. مُونږ له داسې څهٔ کول په کار دی چې دوئ نور
زيات نهٔ شی." ۱۱نو مِصريانو په اِسرائيليانو باندې مشران مُقرر کړل چې په زور
يې ترې نه کار اخستو. اِسرائيليانو د فِرعون د پاره د پتوم اؤ رعمسيس ښارُونو
نه ګودامُونو جوړ کړل. ۱۲خو چې هغوئ ورباندې څومره ظلم زياتے کولو نو
دومره په وطن کښې خورېدل. مِصريان د هغوئ نه ويرېدل اؤ د بنی اِسرائيلو
سره يې کينه شروع کړه ۱۳-۱۴اؤ مِصريانو په دوئ باندې ظلم زياتے کولو اؤ د
دوئ ژوند يې تريخ کړو. هغوئ په دوئ باندې د خَښتې، ختې اؤ په خپلو پټو
کښې کار کولو اؤ په دوئ باندې يې هيڅ رحم نهٔ کولو. 15بيا د مِصر بادشاه
سِفره اؤ فوعه، هغو دوه دايېو ته ووئيل کُومو به چې د عبرانيانو ښځو مدد کولو،
۱۶"چې کله تاسو د عبرانيانو ښځو د بچی د پېدا کېدو په وخت مدد کوئ اؤ
هغوئ د بچی د زېږيدلو په ځائ ناستې ووينئ نو کهٔ هغه پېدا کېدُونکے زوئ
وی نو وې وژنئ، خو کهٔ هغه لُور وی نو ژوندئ يې پرېږدئ." ۱۷خو دايېې د
خُدائ پاک نه يرېدلې اؤ د بادشاه حُکم يې ونهٔ منلو اؤ هغوئ نران ماشُومان

ژوندی پرېښودل. [18] نو بادشاه دایېې راوغوښتلې اؤ د هغوئ نه یې تپوس وکړو، ”تاسو ولې داسې کوئ؟ تاسو نران بچی ولې ژوندی پرېږدئ؟“ [19] هغوئ هغهٔ ته ووئیل، ”عبرانۍ ښځې د مِصریانو ښځو په شان نهٔ دی، د دوئ په آسانۍ سره بچی پېدا کېږی اؤ هلته زمُونږ د رسېدو نه مخکښې د دوئ ماشُومان پېدا کېږی.“ [20-21] دایېې د خُدائ پاک نه یرېدلې نو خُدائ پاک د هغوئ سره ښهٔ وو اؤ د هغوئ کورُونه یې ودان کړل. اؤ اِسرائیلیان زیاتېدل اؤ طاقتور شول. [22] په آخِر کښې بادشاه خپلو ټولو خلقو له حُکم ورکړو چې: ”د عبرانیانو هر یو پېدا شوے بچے راوړئ اؤ د نیل دریاب کښې یې وغورزوئ، خو جینکۍ به ژوندۍ پرېږدئ.“

د حضرت مُوسیٰ پېدایښت

۲ [1] په دې دوران کښې د لیوی قبیلې یو سړی په خپله قبیله کښې یوه ښځه وکړه، [2] اؤ د هغې نه د هغهٔ یو زوئ وشو. هغې ولیدل چې دا ښهٔ ښکلے ماشُوم وو، نو هغې دا درې میاشتې پټ وساتلو. [3] خو چې کله هغې دا نور نهٔ شو پټولے، هغې د لُوښو نه جوړه شوې یوه ټوکرۍ راواخستله اؤ په دې یې تارکول ولګول چې اوبهٔ په کښې دننه نهٔ ځی. هغې ماشُوم په دې کښې کښېنولو اؤ دا یې بیا د دریاب په غاړه په لُوښو کښې کېښوده. [4] د ماشُوم خور لږه لرې ولاړه وه اؤ کتل یې چې په هغهٔ به څهٔ کېږی. [5] د فِرعون لُور لمبېدلو له د دریاب غاړې له راغله، د هغې خِدمتګارانې د دریاب په غاړه روانې وې نو ناڅاپه هغې په لُوښو کښې هغه ټوکرۍ ولیده اؤ یوه خِدمتګاره یې ورولېږله چې را یې وړی. [6] د فِرعون لُور دا کولاؤ کړه اؤ یو ماشُوم یې ولیدو. هغهٔ ژړل اؤ د هغې ورباندې زړهٔ وسوزېدلو. هغې ووئیل، ”دا ماشُوم عبرانے دے.“ [7] بیا د هغهٔ خور د فِرعون د لُور نه تپوس وکړو، ”زهٔ یو عبرانۍ ښځه راوغواړم څهٔ چې دې ماشُوم له تے ورکوی؟“ [8] هغې ورته ووئیل، ”اؤ لاړه شه.“ نو هغه جینۍ لاړه اؤ د ماشُوم خپله مور یې راوستله. [9] شهزادګۍ دې ښځې ته ووئیل، ”دا

ماشُوم واخله اؤ زما د پاره تې ورکوه اؤ زۀ به تا له مزدُوری درکوم." نو هغې
ماشُوم یوړو اؤ هغۀ له یې تې ورکولو. ۱۰کله چې دا ماشُوم لږ لوئ شو نو هغې
دا ماشُوم د بادشاه لُور له ورکړو اؤ د بادشاه لُور ماشُوم خپل زوئ جوړ کړو.
هغې د خپل ځان سره ووئیل، "ما دا د اوبو نه راویستلے دے!" نو مُوسیٰ نُوم
یې ورباندې کېښودو.

د حضرت مُوسیٰ میدیان ته تښتېدل

۱۱چې کله مُوسیٰ لوئ شو نو هغه خپلو خلقو عبرانیانو له لاړو اؤ هغۀ ولیدل
چې د هغوئ نه سخت کار اخستلے شو. هغۀ دا هم ولیدل چې یو مِصری یو
عبرانے وهلو، دا د مُوسیٰ د خپلو خلقو نه یو کس وو. ۱۲مُوسیٰ اخوا دېخوا
وکتل اؤ چې کله هغۀ ته پته ولګېده چې هیڅ څوک یې هم نۀ ګوری، نو هغه
مِصرے یې ووژلو اؤ د هغۀ لاش یې په شګو کښې پټ کړو. ۱۳بله ورځ هغه
بهر لاړو اؤ وې لیدل چې دوه عبرانیان په خپلو کښې په جګړه وُو. هغۀ هغه
یو ته ووئیل کُوم چې په غلطه وو، "تۀ ولې خپل عبرانے وهې؟" ۱۴هغه سړی
ورته ووئیل، "تۀ چا په مُونږ مشر کړے یې اؤ په مونږ یې قاضی جوړ کړے یې؟
تۀ ما هم وژنې څۀ لکه چې هغه مِصرے دې وژلے وو؟" نو مُوسیٰ ویرېدو اؤ
د خپل ځان سره یې ووئیل، "ښه نو لکه چې ما څۀ کړی دی د هغې خلقو
ته پته لګېدلې ده!" ۱۵-۱۶چې کله فِرعون خبر شو چې څۀ شوی وُو، نو هغۀ د
مُوسیٰ د وژلو کوشش وکړو، خو مُوسیٰ وتښتېدو اؤ لاړو اؤ د میدیان په وطن
کښې اوسېدو. یوه ورځ چې کله مُوسیٰ د یو کُوهی سره ناست وو، د میدیان
د اِمام یترو اووۀ لُوڼه راغلې، چې اوبۀ راوخېژوی اؤ د خپل پلار ګډو اؤ چېلو
د پاره ښانکُونه ترې نه ډک کړی. ۱۷خو څۀ شپانو د یترو لُوڼه وشړلې. نو
مُوسیٰ د هغوئ د بچ کولو د پاره ورَغلو اؤ د هغوئ څاروو له یې اوبۀ ورکړې.
۱۸چې کله دوئ خپل پلار له راغلې، هغۀ ترې تپوس وکړو، "تاسو ولې نن ډېر
زر راغلئ؟" ۱۹هغوئ ورته ووئیل، "یو مِصری مُونږ د شپانو نه بچ کړُو اؤ هغۀ
مُونږ له اوبۀ هم راوخېژولې اؤ زمُونږ څاروو له یې ورکړې." ۲۰هغۀ د خپلو لُوڼو
نه تپوس وکړو، "هغه چرته دے؟ تاسو هغه سړے بهر ولې پرېښودو؟ لاړې شئ

اؤ هغه راوغواړئ چې مُونږ سره ډوډۍ وخوری.“ ۲۱نو مُوسیٰ هلته اوسېدو ته
راضی شو اؤ یترو هغهٔ ته خپله لُور صفوره وادهٔ کړه، ۲۲د هغې نه یې یو زوئ
وشو. مُوسیٰ د خپل ځان سره ووئیل، ”زهٔ په دې وطن کښې مُسافر یم“، نو په
هغهٔ یې جیرسوم نُوم کېښودو. ۲۳ډېره موده پس چې د مِصر بادشاه مړ شو،
خو بنی اِسرائیلو د غُلامۍ په وجه فریاد کولو نو هغوئ په چغو وژړل، ”خُدایه
پاکه! زمُونږ مدد وکړه!“ ۲۴نو خُدائ پاک د دوئ ژړا واؤرېدله. هغهٔ د هغوئ
فریاد واؤرېدو اؤ د اِبراهیم اِسحاق اؤ یعقُوب سره خپل هغه تړون یې راياد
کړو. ۲۵هغهٔ د بنی اِسرائیلو تکلیف ولیدو اؤ ورباندې خفه شو.

د خُدائ پاک حضرت مُوسیٰ غوښتل

۳ ۱د مُوسیٰ سخر یترو د میدیان اِمام وو. یوه ورځ چې کله مُوسیٰ د هغهٔ
ګډې اؤ چېلۍ څرولې، هغهٔ رَمه د بیابان نه واړوله اؤ د خُدائ پاک
غر سینا ته راغلو. ۲هلته هغهٔ ته د مالِک خُدائ هغه فرِښته د اور لمبې په شان
د بُوټی د مېنځ نه راڅرګنده شوه. چې د مُوسیٰ پرې څنګه نظر پرېوتو نو په
دې لیدو حېران شو چې په بُوټی اور لګېدلے وو خو دا نهٔ سوزېدله! ۳هغهٔ د
ځان سره ووئیل چې، ”عجیبه خبره ده. دا بُوټے ولې نهٔ سوزېږی؟ زهٔ به نزدې
ورشم چې وې ګورم.“ ۴چې کله مالِک خُدائ ولیدل چې مُوسیٰ نزدې راروان
وو، هغهٔ د بُوټی مېنځ نه ورته آواز ورکړو اؤ ورته یې ووئیل، ”مُوسیٰ! مُوسیٰ!“
هغهٔ ورته ووئیل، ”جی زهٔ حاضر یم.“ ۵خُدائ پاک ورته ووئیل، ”نور نزدې
مهٔ راځه. پېزار وباسه، ځکه چې تهٔ په پاکه زمکه ولاړ یې. ۶زهٔ ستا د پلار
نیکهٔ خُدائ پاک یم، د اِبراهیم، د اِسحاق اؤ د یعقُوب خُدائ پاک یم.“ نو
مُوسیٰ خپل مخ پټ کړو، ځکه چې هغه خُدائ پاک ته کتلو نه وېرېدو. ۷بیا
خُدائ پاک ورته ووئیل، ”ما ولیدل چې زما د خلقو سره په مِصر کښې څومره
ظلم کېدلو، ما د هغوئ فریاد اؤرېدلے دے چې هغوئ د سخت کار اخستُونکو
مشرانو نه خلاص شی. ما ته د هغوئ د تکلیفُونو ټوله پته ده، ۸نو زهٔ لاندې
راغلے یم چې هغوئ د مِصریانو نه خلاص کړم اؤ چې هغوئ د مِصر نه بهر یو

بنهٔ، کولاؤ اؤ زرخېز وطن ته بوځم، چرته چې اوس کنعانيان، حِتيان، اموريان،
فرزيان، حِويان اؤ يبوسيان اوسېږى. ۹ګوره، ما د خپلو خلقو ژړا اؤرېدلې ده اؤ
زهٔ دا هم ګورم چې مِصريان په دوئ ظلم کوى. ۱۰اوس زهٔ تا فِرعون له لېږم نو
تهٔ به زما خلق بنى اِسرائيل د مِصر نه بهر بوځې.“ ۱۱خو مُوسیٰ خُدائ پاک ته
ووئيل، ”زهٔ څوک يم چې فِرعون له ورشم اؤ بنى اِسرائيل د مِصر نه بهر بوځم؟“
۱۲خُدائ پاک ورته ووئيل، ”په رښتيا سره زهٔ به ستا مل يم اؤ چې تهٔ کله دا خلق
د مِصر نه بهر بوځې، نو تهٔ به په دې غر باندې زما عِبادت وکړې. هغه به د
دې ثبُوت وى چې تهٔ ما لېږلے يې.“ ۱۳خو مُوسیٰ ورته ووئيل، ”چې کله زهٔ بنى
اِسرائيلو له ورشم اؤ ورته ووايم، چې زهٔ ستاسو د پلار نيکهٔ خُدائ پاک تاسو ته
رالېږلے يم، هغوئ به زما نه تپوس وکړى چې د هغهٔ څهٔ نُوم دے؟ نو زهٔ هغوئ
ته څهٔ ووايم؟“ ۱۴خُدائ پاک ورته ووئيل، ”زهٔ يم چې هم زهٔ يم. تهٔ به خامخا
هغوئ ته داسې ووائې: زهٔ هغهٔ تاسو ته رالېږلے يم چې هغه په خپله خپل ځان
ته وائى چې، زهٔ يم. ۱۵بنى اِسرائيلو ته ووايه چې ما مالِک خُدائ د هغوئ د
پلار نيکهٔ خُدائ پاک د اِبراهيم، اِسحاق اؤ د يعقُوب خُدائ پاک، تهٔ هغوئ
ته ورلېږلے يې. دا د هميشه د پاره زما نُوم دے، راتلُونکى نسلُونه به ما په دې
نُوم يادوى. ۱۶لاړ شه اؤ د بنى اِسرائيلو مشران په يو ځائ راغونډ کړه اؤ هغوئ
ته ووايه چې زهٔ مالِک خُدائ، د هغوئ د پلار نيکهٔ خُدائ پاک، د اِبراهيم،
اِسحاق اؤ يعقُوب خُدائ پاک، تا ته راڅرګند شوم. هغوئ ته ووايه چې زهٔ
دوئ له راغلے يم اؤ ما ليدلى دى چې مِصريانو د دوئ سره څهٔ کول. ۱۷ما دا
فېصله کړې ده چې زهٔ به دوئ د مِصر نه بهر بوځم چې په کُوم ځائ کښې په
دوئ ظلم کېږى اؤ زهٔ به دوئ هغه زرخېز وطن ته بوځم، چې هغه د کنعانيانو،
حِتيانو، اموريانو، فرزيانو، حِويانو اؤ د يبوسيانو وطن دے. ۱۸زما خلق به ستا
خبره واورى. نو تهٔ د اِسرائيليانو مشران د مِصر بادشاه له بوځه اؤ هغهٔ ته ووايه
چې، مالِک خُدائ د عبرانيانو خُدائ پاک، مُونږ ته په خپله ځان څرګند کړو.
اوس تهٔ مُونږ په صحرا کښې د دريو ورځو سفر ته پرېږده چې مالِک خُدائ،
زمُونږ خُدائ پاک ته قُربانى پېش کړُو. ۱۹ما ته پته ده چې د مِصر بادشاه به

تاسو تلو ته پرېږ نۀ ږدی تر څو چې هغه مجبُور کړے شوے نۀ وی. [20]خو زۀ به د خپل قُدرت نه کار واخلم اؤ زۀ به هلته د عجیبه عجیبه کارُونو کولو په ذریعه مِصریانو له سزا ورکړم. اؤ د هغې نه پس به هغه تاسو تلو ته پرېږدی. [21]زۀ به په مِصریانو ستاسو قدر وکړم نو چې کله زما خلق ځی، دوئ به خالی لاسُونه نه ځی. [22]هره یوه اِسرائیلۍ ښځه به خپلو مِصریانو ګاونډیانو کره لاړه شی اؤ هرې مِصرۍ ښځې له چې په خپل کور کښې اوسېږی. جامې، د سرو زرو اؤ سپینو زرو کالی به ترې نه وغواړی. اِسرائیلیان به دا څیزُونه خپلو زامنو اؤ لُوڼو ته ورواغُوندی. اؤ مِصریان به لُوټ کړی."

د خُدائ پاک حضرت مُوسیٰ له لوئ طاقت ورکول

۴ [1]بیا مُوسیٰ مالِک خُدائ له جواب ورکړو، "خو ګوره! کۀ بنی اِسرائیل په ما یقین ونۀ کړی اؤ زما خبرې ته غوږ ونۀ نیسی نو زۀ څۀ وکړم کۀ هغوئ ووائی چې تۀ ما ته راڅرګند شوے نۀ یې؟" [2]مالِک خُدائ ورته ووئیل، "دا ستا په لاس کښې څۀ دی؟" هغۀ ورته ووئیل، "دا امسا ده." [3]مالِک خُدائ ورته ووئیل، "دا په زمکه وغورزوه." چې کله مُوسیٰ دا په زمکه وروغورزوله، نو یو مار ترې جوړ شو اؤ مُوسیٰ ترې نه منډه کړه. [4]نو بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، "ورټیټ شه اؤ د لکۍ نه یې کلک راونیسه." نو مُوسیٰ ورټیټ شو اؤ را وې نیولو اؤ بیا ترې نه امسا جوړه شوه. [5]مالِک خُدائ ورته ووئیل، "هم داسې وکړه چې د بنی اِسرائیلو یقین راشی چې مالِک خُدائ د دوئ د پلار نیکۀ خُدائ پاک، د اِبراهیم، اِسحاق اؤ د یعقُوب خُدائ پاک تا ته راڅرګند شوے دے." [6]مالِک خُدائ مُوسیٰ ته بیا ووئیل، "خپل لاس چُوغې ته دننه کړه." نو مُوسیٰ لاس دننه کړو. اؤ چې کله هغۀ لاس رابهر کړو، نو د هغۀ لاس د ځرمنې په بیمارۍ پټ شوے وو، داسې سپین لکه واؤره. [7]بیا مالِک خُدائ ووئیل، "لاس په چُوغه کښې بیا دننه کړه." نو هغۀ لاس دننه کړو اؤ چې کله هغۀ دا ځل رابهر کړو، نو هم هغه شان روغ جوړ شو لکه څنګه چې یې نور بدن وو. [8]مالِک خُدائ ورته ووئیل، "کۀ هغوئ په تا یقین ونۀ کړی یا د هغوئ په اولنۍ

مُعجزه باندې يقين رانهٔ شی، نو په دې بله به د دوئ يقين راشی. ۹کهٔ د دې
دواړو معجزو باوجُود هم هغوئ په تا يقين ونهٔ کړی اؤ کهٔ هغوئ ستا د خبرې
اؤرېدو نه اِنکار وکړی، نو لږې اوبهٔ د نيل درياب نه راواخله اؤ په وچه زمکه
يې توئ کړه. نو د اوبو نه به وينه جوړه شی.“ ۱۰خو مُوسیٰ مالِک خُدائ ته
ووئيل، ”اے زما مالِکه خُدايه! ما مهٔ لېږه. زهٔ مخکښې هم په خبرو کولو کښې
ښهٔ نهٔ وم. خو تا سره د خبرو کولو نه پس زهٔ هم هغه شان يم اؤ په خبرو کښې
تکړه نهٔ يم اؤ هم مې ژبه نښلی.“ ۱۱مالِک خُدائ هغهٔ ته ووئيل، ”بنيادم له
ژبه څوک ورکوی؟ ګونګول اؤ کڼول څوک کوی؟ نظر ورکول يا ړوندول څوک
کوی؟ دا زهٔ، مالِک خُدائ کوم. ۱۲نو اوس لاړ شه! زهٔ به ستا د خُلې نه خبرې
کوم اؤ زهٔ به تا ته وښايم چې څهٔ به وائې.“ ۱۳خو مُوسیٰ ورته ووئيل، ”اے زما
مالِکه خُدايه! زهٔ تا ته سوال کوم چې بل څوک ورولېږه.“ ۱۴نو په دې باندې
مالِک خُدائ مُوسیٰ ته غُصه شو اؤ وې وئيل، ”ستا ورور هارُون، ليوی خو شته
دے، ما ته پته ده چې هغه په خبرو کولو کښې تکړه دے. ګوره! اوس هغه ستا
سره مِلاوېدو له راروان دے اؤ هغه به ستا په ليدو په زړهٔ کښې خوشحاله شی.
۱۵تهٔ به هغهٔ ته هغه خبرې وښائې چې کُومې به کوی. زهٔ به ستاسو دواړو په
خبرو کښې مدد وکړم اؤ زهٔ به تاسو دواړو تهووايم چې څهٔ به کوئ. ۱۶هغه به
ستا د خبرې کؤونکے وی اؤ ستا په ځائ به خلقو ته خبرې کوی. نو تهٔ به د
هغهٔ د پاره د خُدائ پاک په شان يې اؤ ورته به ښائې چې څهٔ به وائی. ۱۷خپل
ځان سره دا امسا يوسه، چې د دې سره به تهٔ مُعجزې ښکارهٔ کړې.“

د حضرت مُوسیٰ مِصر ته واپس کېدل

۱۸بيا مُوسیٰ واپس خپل سخر يترو له لاړو اؤ هغهٔ ته يې ووئيل، ”ما له اِجازت
راکړه چې واپس مِصر ته لاړ شم چې وګورم چې زما خپلوان ژوندی دی اؤ کهٔ
نه.“ يترو مُوسیٰ ته ووئيل، ”په خېر لاړ شه.“ ۱۹چې کله مُوسیٰ په ميديان کښې
وو مالِک خُدائ هغهٔ ته ووئيل، ”مِصر ته واپس لاړ شه، ځکه چې کُومو خلقو
تهٔ وژلې هغه ټول مړهٔ دی.“ ۲۰نو مُوسیٰ خپله ښځه اؤ زوئ واخستل اؤ په يو خر
باندې يې سوارهٔ کړل اؤ د دوئ سره مِصر ته روان شو، هغه امسا يې هم يوړه

چې خُدائ پاک ورته ښودلې وه. [21] مالِک خُدائ مُوسیٰ ته بيا ووئيل، ”اوس چې تهٔ واپس مِصر ته روان يې، ګوره! چې د فِرعون په مخکښې هغه ټولې مُعجزې ښرګندې کړې د کُومو چې ما طاقت درکړے دے. خو زهٔ به د هغهٔ زړهٔ سخت کړم اؤ هغه به زما خلق تلو ته پرې نهٔ ږدى. [22] بيا تهٔ هغهٔ ته ووايه چې مالِک خُدائ وائى چې، اِسرائيليان ما ته د يو مشر زوئ په شان دى. [23] ما تا ته ووئيل چې زما زوئ پرېږده چې لاړ شى، چې هغه زما عِبادت وکړى، خو تا اِنکار وکړو. نو زهٔ به ستا مشر زوئ ووژنم.“ [24] د مِصر په لاره په يو سرائى کښې مالِک خُدائ مُوسیٰ له د دې د پاره راغلو چې هغه ووژنى. [25–26] نو د هغهٔ ښځې، صفورې، يو تېرهٔ کاڼے راواخستلو، هغې خپل زوئ دې سره سُنت کړو اؤ د سُنت تيکه يې د مُوسیٰ خپو له ورووړله. نو د سُنت د وينې د رِواج په وجه هغې مُوسیٰ ته ووئيل، ”تهٔ زما د پاره د وينې خاوند يې.“ نو مالِک خُدائ د مُوسیٰ ژوند بچ کړو. [27] بيا مالِک خُدائ هارُون ته ووئيل، ”د مُوسیٰ سره مِلاوېدو له صحرا ته لاړ شه.“ نو هغه د هغهٔ سره د خُدائ پاک په غرهٔ کښې مِلاوېدو له لاړو، اؤ چې کله هغه د هغهٔ سره مِلاؤ شو، نو هغه يې ښُکل کړو. [28] بيا مُوسیٰ هارُون ته هغه هر څهٔ ووئيل چې مالِک خُدائ د وئيلو د پاره لېږلے وو، هغهٔ د هغه معجزو په باره کښې هم هغهٔ ته ووئيل د کُومو چې مالِک خُدائ د کولو حُکم ورکړے وو. [29] نو مُوسیٰ اؤ هارُون مِصر ته لاړل اؤ د اِسرائيليانو ټول مشران يې په يو ځائ راغونډ کړل. [30] هارُون هغوئ ته هر څهٔ ووئيل چې مالِک خُدائ مُوسیٰ ته وئيلى وُو اؤ د خلقو په مخکښې يې هغه ټولې مُعجزې وکړې. [31] نو د هغوئ يقين وشو اؤ چې کله هغوئ واؤرېدل چې مالِک خُدائ هغوئ له راغلے وو اؤ چې کُوم ظلم په هغوئ کېدلو هغه يې ليدلے وو، نو دوئ سجده وکړه اؤ د مالِک خُدائ عِبادت يې وکړو.

د حضرت مُوسیٰ اؤ حضرت هارُون د مِصر بادشاه په مخکښې ودرېدل

٥

١ د دې نه پس مُوسىٰ اؤ هارُون د فِرعون دربار ته لاړل اؤ هغهٔ ته يې
ووئيل، ”مالِک خُدائ د اِسرائيليانو خُدائ پاک وائی چې زما خلق
تلو ته پرېږده چې دوئ زما د عِزت د پاره په صحرا کښې اختر وکړی.“ ٢ خو
فِرعون ترې تپوس وکړو، ”دا مالِک خُدائ څوک دے؟ زهٔ ولې د هغهٔ خبره
ومنم اؤ اِسرائيليان تلو ته پرېږدم؟ نهٔ زهٔ مالِک خُدائ پېژنم، اؤ نهٔ به اِسرائيليان
تلو ته پرېږدم.“ ٣ مُوسىٰ اؤ هارُون ورته ووئيل، ”د عبرانيانو خُدائ پاک مُونږ
ته په خپله راڅرګند شوے دے. مُونږ پرېږده چې په صحرا کښې درې ورځې
سفر وکړُو چې مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک ته قُربانئ پېش کړُو. کهٔ مُونږ
داسې ونهٔ کړل، نو هغه به مُونږ په بيمارئ يا په جنګ ووژنی.“ ٤ فِرعون مُوسىٰ
اؤ هارُون ته ووئيل، ”تاسو ولې دا خلق د خپل کار نه وباسئ؟ پرېږدئ چې هم
دغه کار کوی! ٥ ګورئ! تاسو خلق د مِصريانو نه ډېر زيات شوی يئ. اؤ اوس
تاسو دا هم غواړئ چې دوئ کار بس کړی!“ ٦ هم په هغه ورځ فِرعون د دوئ
سختو مِصريانو مشرانو اؤ اِسرائيليانو آفسرانو له حُکم ورکړو چې: ٧ ”خَښتې
جوړولو د پاره دې خلقو له بُوس ورکول بند کړئ. دوئ لېږئ چې په خپله يې
ځان له راغونډوی ٨ اؤ هم هغه هومره خَښتې ترې نه غواړئ چې څومره يې
مخکښې جوړلې، تاسو پرې يوه هم مهٔ کموئ. دوئ خو کار نهٔ کوی، نو ځکه
دوئ هر وخت مِنتُونه کوی چې زهٔ دوئ پرېږدم چې لاړ شی اؤ خپل خُدائ
پاک ته قُربانئ پېش کړی. ٩ په دې خلقو د مخکښې نه نور هم سخت کار کوئ
اؤ په داسې کار يې آخته کړئ چې د دې دروغو خبرو اؤرېدو وخت هم ورسره
نهٔ وی.“ ١٠ د هغوئ نه سخت کار اخستُونکی مشران اؤ د دوئ آفسران بهر لاړل
اؤ اِسرائيليانو ته يې ووئيل، ”فِرعون وئيلی دی چې هغه به تاسو له نور بُوس
نهٔ درکوی. ١١ هغه وائی چې تاسو ځئ اؤ چې چرته هم تاسو د خپلو ځانُونو
د پاره بُوس راپيدا کولے شئ نو پيدا يې کړئ، خو د خښتو د جوړولو په شمېر
کښې به کمے نهٔ راولئ.“ ١٢ نو خلق د مِصر ټول وطن کښې خوارهٔ شول چې بُوس
راجمع کړی. ١٣ د هغوئ سختو مشرانو په دوئ زور راوړلو چې هره ورځ هم
هغه هومره خَښتې جوړوی چې څومره يې مخکښې جوړولې چې کله هغوئ ته
بُوس مِلاويدل. ١٤ د هغوئ سختو مِصريانو مشرانو اِسرائيليان آفسران وهل، کُوم

چې هغوئ د دې کار مشران مُقرر کړی وُو. ورته يې وئيل، ”تاسو ولې هم هغه هومره خَښتې نۀ جوړوئ لکه چې څومره تاسو مخکښې جوړولې؟“ [15]نو د بنی اِسرائيلو آفسران راغلل اؤ فِرعون ته يې فرياد وکړو، ”بادشاه سلامت! زمُونږ سره داسې ولې کيږی؟ [16]مُونږ له بُوس نۀ راکوی، خو بيا هم هغوئ د خښتو جوړولو حُکم راکوی اؤ ګوره! مُونږ وهلے هم شُو. خو دا ستا د خپلو خلقو غلطی ده.“ [17]فِرعون ورته ووئيل، ”تاسو ناراسته يئ اؤ کار کول نۀ غواړئ، نو دا ځکه تاسو مِنت کوئ چې زۀ تاسو تلو ته پريږدم چې مالِک خُدائ ته قُربانئ پيش کړئ. [18]اوس واپس کار له لاړ شئ، تاسو له به هغوئ لږ بُوس هم نۀ درکوی، خو اوس به خامخا هم هغه هومره خَښتې جوړوئ.“ [19]د بنی اِسرائيلو آفسرانو ته پته ولګيده چې دوئ په بد حالت کښې دی، چې کله هغوئ ته ووئيلے شول چې دوئ به هره ورځ هم هغه هومره خَښتې جوړوی چې څومره يې مخکښې جوړولې. [20]چې څنګه دوئ د فِرعون د دربار نه راووتل، نو دوئ د مُوسیٰ اؤ هارُون سره مِلاؤ شول، ځکه چې هغوئ د دوئ اِنتظار کولو. [21]دوئ مُوسیٰ اؤ هارُون ته ووئيل، ”مالِک خُدائ دې تاسو ته په قهر شی اؤ سزا دې درکړی ځکه چې تاسو د فِرعون اؤ د هغۀ د درباريانو په زړُونو کښې نفرت پيدا کړے دے. تاسو هغۀ له زمُونږ د قتل بهانه ورکړې ده.“

د حضرت مُوسیٰ مالِک خُدائ ته شکايت کول

[22]بيا مُوسیٰ مالِک خُدائ ته واپس وګرځيدو اؤ ورته يې ووئيل، ”مالِکه خُدايه! تۀ د دې خلقو سره ولې بد سلُوک کوې؟ تا زۀ ولې دلته رالېږلے يم؟ [23]ما چې کله هم د فِرعون سره ستا په نُوم خبرې کړې دی، نو هغۀ د دوئ سره بد سلُوک کړے دے. اؤ تا د خپلو خلقو مدد نۀ دے کړے!“

6

[1]بيا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل، ”اوس به تۀ وګورې چې زۀ د فِرعون سره څۀ کوم. زۀ به خپل زور سره هغه دې ته مجبُور کړم چې زما خلق تلو ته پريږدی، زۀ به د خپل لوئ طاقت نه کار واخلم چې فِرعون هغوئ د هغۀ د وطن نه وشړی.“

د خُدائ پاک حضرت مُوسیٰ راغوښتل

۲ خُدائ پاک مُوسیٰ ته ووئیل، ”زهٔ مالِک خُدائ یم. ۳ زهٔ د قادر خُدائ پاک په
توګه اِبراهیم، اِسحاق اؤ یعقُوب ته راڅرګند شوم، خو ما خپل ځان په هغوئ
باندې د خپل پاک نُوم ”مالِک خُدائ“ په توګه ونهٔ پېژندلو. ۴ ما د هغوئ سره د
کنعان وطن ورکولو تړون هم وکړو، هغه وطن په کُوم کښې چې دوئ د مُسافرو
په شان اوسېدلی وُو. ۵ اوس ما د بنی اِسرائیلو فریاد اؤرېدلے دے ځکه چې
مِصریان د دوئ نه د غُلامانو په شان کار اخلی. زهٔ به د دوئ سره خپل تړون
پُوره کوم. ۶ نو بنی اِسرائیلو ته ووایه چې زهٔ هغوئ ته وایم چې زهٔ مالِک خُدائ
یم، زهٔ به تاسو بچ کړم اؤ زهٔ به تاسو د مِصریانو د غُلامئ نه آزاد کړم. زهٔ به د
خپل لوئ طاقت نه کار واخلم اؤ مِصریانو له به سخته سزا ورکړم اؤ زهٔ به تاسو
خلاص کړم. ۷ زهٔ به تاسو خپل خلق جوړ کړم اؤ زهٔ به ستاسو خُدائ پاک یم.
تاسو ته به پته ولګي چې زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم چې کله زهٔ
تاسو په مِصر کښې د غُلامئ نه آزاد کړم. ۸ زهٔ به تاسو هغه وطن ته راولم چې
د کُوم ما اِبراهیم، اِسحاق اؤ یعقُوب له د ورکولو پوخ لوظ کړے وو، دا وطن
به ستاسو میراث وی. زهٔ مالِک خُدائ یم.“ ۹ مُوسیٰ بنی اِسرائیلو ته دا ووئیل
خو دوئ د هغهٔ خبره وانهٔورېدله، ځکه چې د هغوئ د سختې غُلامئ په وجه
دوئ خپل زړُونه بائیللی وُو. ۱۰ بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ۱۱ ”لاړ شه
اؤ د مِصر بادشاه فِرعون ته ووایه چې هغه دې بنی اِسرائیل د دې وطن نه تلو
ته پرېږدی.“ ۱۲ خو مُوسیٰ ورته ووئیل، ”بنی اِسرائیل چې زما خبره نهٔ اوری، نو
فِرعون به یې څنګه واوری؟ زهٔ خو په خبرو کولو کښې تکړه نهٔ یم.“ ۱۳ مالِک
خُدائ مُوسیٰ اؤ هارُون له حُکم ورکړو چې: ”بنی اِسرائیلو اؤ د مِصر بادشاه ته
ووایئ چې ما تاسو له حُکم درکړے دے چې بنی اِسرائیل د مِصر نه بهر بوځئ.“

د حضرت مُوسیٰ اؤ حضرت هارُون نسب‌نامه

۱۴ د یعقُوب د مشر زوئ، روبین څلور زامن وُو: حنوک، فلو، حصرون اؤ کرمی،
دا د هغه قبیلو پلار نیکهٔ وُو چې په دې نُومونو یادېږی. ۱۵ د شمعُون شپږ زامن

ؤو: يموئيل، يمين، اُهد، يکين، صحر اؤ شاؤل د کنعانۍ ښځې زوئ، دا د
هغه قبيلو پلار نيکۀ ؤو چې په دې نُومونو يادېږی. [16]د ليوی درې زامن ؤو:
جيرسون، قُهات اؤ مراری، دا د هغه قبيلو پلار نيکۀ ؤو چې په دې نُومونو
يادېږی. د ليوی ټول عُمر يو سل اووۀ دېرش کاله وو. [17]د جيرسون دوه
زامن ؤو: لِبنی اؤ سِمعی اؤ د هغوئ ډېر اولاد وو. [18]د قُهات څلور زامن ؤو:
عُمرام، اِضهار، حبرون اؤ عُزئيل. د قُهات ټول عُمر يو سل درې دېرش کاله وو.
[19]د مراری دوه زامن ؤو: محلی اؤ موشی. دا د ليويانو قبيلې اؤ اولاد دے.
[20]عُمرام د خپل پلار، خور يوکبد وادۀ کړه، چې د هغې نه يې هارُون اؤ مُوسیٰ
پېدا شول. د عُمرام ټول عُمر يو سل اووۀ دېرش کاله وو. [21]د اِضهار درې زامن
ؤو: قورح، نفج اؤ زِکری. [22]د عُزئيل هم درې زامن ؤو: ميسائيل، الصفن اؤ
ستری. [23]هارُون د عميناداب لُور اليسبع وادۀ کړه چې هغه د نحشون خور وه،
د هغې نه يې ندب، ابيهُو، اِلعازار اؤ اِتمر پېدا شول. [24]د قورح درې زامن ؤو:
اسير، القنه اؤ ابياسف، دوئ د قورح قبيلو پلار نيکۀ ؤو. [25]د هارُون زوئ،
اِلعازار، د فوطئيل د لُوڼو نه يوه لُور وادۀ کړه، چې د هغې نه يې فينحاس پېدا
شو. دا د ليوی قبيلې د قومُونو اؤ کورَنو مشران ؤو. [26]هارُون اؤ مُوسیٰ هغه
کسان ؤو چا ته چې مالِک خُدائ ووئيل چې، "د بنی اِسرائيلو قبيلې د مِصر
نه بهر بوځئ." [27]دا هغه کسان ؤو چا چې د مِصر بادشاه ته ووئيل چې بنی
اِسرائيل د مِصر نه بهر تلو ته پرېږده.

د مالِک خُدائ حضرت مُوسیٰ اؤ حضرت هارُون له حُکم ورکول

[28]چې کله مالِک خُدائ د مِصر په وطن کښې مُوسیٰ ته ووئيل چې، [29]"زۀ مالِک
خُدائ يم. چې زۀ تا ته څۀ وايم هغه هر څۀ د مِصر بادشاه فِرعون ته ووايه."
[30]خو مُوسیٰ مالِک خُدائ ته ووئيل، "تا ته پته ده چې زۀ په خبرو کولو کښې
تکړه نۀ يم، نو فِرعون به زما خبره څنګه واوری؟"

٧ [1]مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل، "ګوره! زۀ تا فِرعون ته د خُدائ په
شان جوړوم اؤ ستا ورور هارُون به ستا د پېغمبر په توګه د هغۀ سره

خبرې کوی. ۲چې څنګه ما حُکم درکړے دے هارُون ته هغه هر څۀ ووایه اؤ
هغه به فِرعون ته ووائی چې بنی اِسرائیل د هغۀ د وطن نه تلو ته پرېږدی. ۳–۴زۀ
به د فِرعون زړۀ سخت کړم، کۀ زۀ هر څومره زیاتې نښې اؤ مُعجزې په مِصر
کښې ښکاره کړم خو هغه به ستا خبره وانۀ وری. بیا به زۀ د مِصریانو خِلاف د
خپل لوئ طاقت نه کار واخلم اؤ دوئ له به سخته سزا ورکړم. اؤ زۀ به د خپل
قوم خلق، بنی اِسرائیل د مِصر وطن نه وباسم. ۵نو مِصریانو ته به پته ولګی چې
زۀ مالِک خُدائ یم، چې کله زۀ د دوئ خِلاف خپل لاس اُوچت کړم نو بنی
اِسرائیل به د هغوئ د وطن نه بهر بوځم.“ ۶مُوسیٰ اؤ هارُون هم هغسې وکړل،
لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۷په هغه وخت چې کله دوئ
فِرعون سره خبرې وکړې، مُوسیٰ د اتیا کالو وو اؤ هارُون د درې اتیاؤ کالو وو.

د حضرت هارُون امسا

۸مالِک خُدائ مُوسیٰ اؤ هارُون ته ووئیل، ۹”کله چې فِرعون تاسو ته ووائی
چې تاسو یوه مُعجزه ښکاره کړئ، نو هارُون ته ووایه چې خپله امسا راواخلی
اؤ د فِرعون په مخکښې یې وغورزوی، نو یو مار به ترې نه جوړ شی.“ ۱۰نو
مُوسیٰ اؤ هارُون فِرعون له لاړل اؤ هغسې یې وکړل چې څنګه مالِک خُدائ
حُکم ورکړے وو. هارُون خپله امسا د فِرعون اؤ د هغۀ د درباریانو په مخکښې
وغورزوله، نو یو مار ترې نه جوړ شو. ۱۱نو فِرعون هم خپل د غیب عِلم لرُونکی
خلق اؤ جادُوګران راوغوښتل اؤ هغوئ هم د جادُو په ذریعه هم دغسې وکړل.
۱۲هغوئ خپلې امساګانې وغورزولې اؤ د امساګانو نه ماران جوړ شول. خو د
هارُون امسا د هغوئ امساګانې تېرې کړې. ۱۳خو د فِرعون زړۀ تر اوسه پورې
سخت وو، لکه څنګه چې مالِک خُدائ وئیلی وُو، هغۀ به د مُوسیٰ اؤ هارُون
خبره نۀ اؤرېدله.

په مِصر اول آفت: د نیل دریاب د اوبو نه وینه جوړېدل

۱۴بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ”د فِرعون زړۀ سخت دے، هغه خلق تلو
ته نۀ پرېږدی. ۱۵په سحر کښې فِرعون له لاړ شه چې کله هغه د نیل دریاب ته

کُوزېږی. د خپل ځان سره هغه امسا هم یوسه چې مار ترې نه جوړ شوے وو اؤ د دریاب په غاړه هغۀ ته ودرېږه. [۱۶]بیا فِرعون ته ووایه چې مالِک خُدائ د عبرانیانو خُدائ پاک، زۀ رالېږلے یم چې تا ته ووایم چې د هغۀ خلق تلو ته پرېږده چې دوئ په صحرا کښې د هغۀ عِبادت وکړی. خو ګوره! تا تر اوسه پورې دا خبره ونۀ منله. [۱۷]نو اوس، بادشاه سلامت! مالِک خُدائ به یو داسې کار وکړی چې تا ته پته ولګي چې هغه په رښتیا مالِک خُدائ دے. ګوره! زما په لاس کښې چې کُومه امسا ده زۀ د دریاب اوبۀ په دې وهم اؤ د اوبو نه به وینه جوړه شی. [۱۸]کبان به مړۀ شی اؤ د دریاب اوبۀ به دومره سخت بُوئ شروع کړی چې مِصریان به ترې اوبۀ نۀ شی څښلے.“ [۱۹]مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ”هارُون ته ووایه چې خپله امسا راواخلی اؤ د مِصر ټولو اوبو په طرف یعنې دریابُونو، نِهرونو اؤ ډنډُونو د پاسه ونیسی. نو د اوبو نه به وینه جوړه شی اؤ د مِصر په ټوله زمکه به وینه وی، داسې د لرګی په لوښو اؤ د ختې په منګو کښې به هم وی.“ [۲۰]نو مُوسیٰ اؤ هارُون هم هغسې وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو. د فِرعون اؤ د هغۀ درباریانو په مخکښې، هارُون خپله امسا اُوچته کړه اؤ د دریاب اوبۀ یې پرې ووهلې اؤ د دریاب د ټولو اوبو نه وینه جوړه شوه. [۲۱]په دریاب کښې کبان مړۀ شول اؤ دومره سخا بُوئ یې کولو چې مِصریانو د دریاب نه اوبۀ نۀ شوې څښلے. اؤ د مِصر په ټول وطن کښې وینه وه. [۲۲]بیا د فِرعون جادُوګرانو د خپل جادُو په ذریعه هم دغه شان وکړل اؤ د فِرعون زړۀ هم هغه شان سخت وو. لکه څنګه چې مالِک خُدائ وئیلی وُو، هغۀ د مُوسیٰ اؤ هارُون د خبرې اؤرېدو نه اِنکار وکړو. [۲۳]فِرعون راوګرځېدو اؤ خپل محل ته لاړو، دا خبره یې زړۀ ته ښکته نۀ کړه. [۲۴]ټولو مِصریانو د څښلو د اوبو د پاره د دریاب غاړه وکنستله، ځکه چې هغوئ د دریاب اوبۀ نۀ شوې څښلے. [۲۵]چې مالِک خُدائ په دریاب آفت راوستلے وو نو اووۀ ورځې د هغې نه پس تېرې شوې.

په مِصر دویم آفت: چیندخې

٨ ۱بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، "فِرعون له ورشه اؤ هغهٔ ته ووایه
چې مالِک خُدائ وائی، زما خلق تلو ته پرېږده چې دوئ زما عِبادت
وکړی. ۲کهٔ تا اِنکار وکړو، نو زهٔ تا خبروم، چې زهٔ به ستا په ټول وطن داسې آفت
راولم چې په چیندخو به یې پټ کړم. ۳د نیل دریاب به د بې‌شمېره چیندخو
نه ډک وی. دا به ستا محل، ستا د څملاستو کوټې اؤ کټ ته، ستا د درباریانو
اؤ د خلقو کورُونو ته اؤ ستاسو تنورُونو اؤ د اوړو ښانکُونو ته به هم دروخېژی.
۴چیندخې به په تا، ستا په خلقو اؤ ستا په ټولو درباریانو دروخېژی." ۵مالِک
خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، "هارُون ته ووایه چې خپله امسا د دریابُونو، نِهرونو اؤ
ډنډُونو د پاسه ونیسه اؤ چیندخې به د مِصر په وطن وروخېژوی." ۶نو هارُون دا
د ټولو اوبو د پاسه ونیوله اؤ چیندخې راوختلې اؤ ټول وطن یې پټ کړو. ۷خو
جادُوګرانو د جادُو نه کار واخستلو اؤ دوئ هم چیندخې جوړې کړې اؤ د مِصر
وطن ته یې راوړلې. ۸نو فِرعون مُوسیٰ اؤ هارُون راوغوښتل اؤ ورته یې ووئیل،
"مالِک خُدائ ته سوال وکړئ چې دا چیندخې لرې کړی، نو زهٔ به ستاسو خلق
تلو ته پرېږدم، نو دوئ به مالِک خُدائ ته قُربانۍ پېش کړی." ۹مُوسیٰ ورته
ووئیل، "بادشاه سلامت! تهٔ صِرف وخت مُقرر کړه چې زهٔ ستا، ستا درباریانو
اؤ ستا د خلقو د پاره سوال وکړم. چې تهٔ اؤ ستاسو کورُونه د چیندخو نه خلاص
شی اؤ د نیل دریاب نه بغېر به هیچرته هم پاتې نهٔ شی." ۱۰فِرعون ورته ووئیل،
"سبا زما د پاره سوال وکړه." مُوسیٰ ورته ووئیل، "زهٔ به هم دغسې وکړم لکه
څنګه چې تا ووئیل نو بیا به تا ته پته ولګی چې د مالِک خُدائ زمُونږ د خُدائ
پاک په شان بل هیڅ څوک هم نشته. ۱۱تهٔ، ستا درباریان اؤ ستا خلق به د
چیندخو نه خلاص شی اؤ د نیل دریاب نه بغېر به هیچرته هم پاتې نهٔ شی."
۱۲بیا مُوسیٰ اؤ هارُون د فِرعون د دربار نه لاړل. چې کله مُوسیٰ مالِک خُدائ
ته سوال وکړو چې هغه چیندخې لرې کړی کُومې چې هغهٔ په فِرعون راوستلې
وې، ۱۳نو مالِک خُدائ هم هغه شان وکړل چې څنګه مُوسیٰ وئیلی وُو اؤ په
کورُونو، صِحنُونو اؤ په پټو کښې چیندخې مړې شوې. ۱۴مِصریانو دا راغونډې

کړې اؤ لوئ ډېرى يې ترې ودرول اؤ ټول وطن سخا بُوئ کولو. [۱۵]فِرعون چې کله دا وليدل چې خېر شو، نو هغهٔ بيا خپل زړهٔ سخت کړو، لکه څنګه چې مالِک خُدائ وئيلى وُو، چې فِرعون به د مُوسىٰ اؤ هارُون خبره نهٔ اورى.

په مِصر دريم آفت: ماشى

[۱۶]مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، "هارُون ته ووايه چې زمکه په خپله امسا ووهه، نو د ټول مِصر د وطن خاورې نه به ماشى جوړ شى." [۱۷]نو هارُون زمکه په خپله امسا ووهله اؤ د مِصر د وطن د ټولې خاورې نه ماشى جوړ شول، چې ټول خلق اؤ څناور يې پټ کړل. [۱۸]جادُوګرانو هم زمکه ووهله چې د خپل جادُو نه کار واخلى چې ماشى راولى، خو دوئ ناکام شول. نو ماشى په بنيادمو اؤ څناورو پورې نښتى وُو. [۱۹]بيا جادُوګرانو فِرعون ته ووئيل، "دا د خُدائ پاک کار دے!" خو د فِرعون زړهٔ سخت وو، لکه څنګه چې مالِک خُدائ وئيلى وُو، چې فِرعون به د مُوسىٰ اؤ هارُون خبره نهٔ اورى.

په مِصر څلورم آفت: مچان

[۲۰]بيا مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، "سبا سحر وختى لاړ شه اؤ د فِرعون سره مِلاؤ شه چې کله هغه درياب ته ځى نو هغهٔ ته ووايه چې مالِک خُدائ وائى، زما خلق تلو ته پرېږده چې دوئ زما عِبادت وکړى. [۲۱]کهٔ تهٔ زما خلق تلو ته پرې نهٔ ږدې، نو زهٔ به په تا، ستا په درباريانو اؤ ستا په خلقو بې‌شمېره مچان درولېږم، د مِصريانو کورُونه به د مچانو نه ډک وى اؤ زمکه به ورباندې پټه وى. [۲۲]خو په هغه ورځ به زهٔ د جشن علاقه بچ کړم، چرته چې زما خلق اوسېږى، نو هلته به مچان بېخى نهٔ وى. زهٔ چې داسې وکړم نو تا ته به پته ولګې چې زهٔ مالِک خُدائ، په دې وطن کښې حاضر يم. [۲۳]اؤ زهٔ به د خپلو خلقو اؤ ستا د خلقو په مېنځ کښې فرق راولم. دا نښه به سبا څرګنده شى." [۲۴]مالِک خُدائ هم داسې وکړل اؤ بې‌شمېره مچان د فِرعون محل ته اؤ د هغهٔ د درباريانو کورُونو ته راننوتل. د بې‌شمېره مچانو په وجه د مِصر ټول وطن وران شو. [۲۵]نو فِرعون مُوسىٰ اؤ هارُون راوغوښتل اؤ ورته يې ووئيل، "لاړ شئ اؤ هم په دې وطن

کښې خپل خُدائ پاک ته قُربانۍ پېش کړئ.“ ۲۶خو مُوسیٰ ورته ووئیل، ”داسې
کول به ټیک نهٔ وی، چې کُوم ځناور مُونږ قُربانی کوُو اؤ مُونږ یې مالِک خُدائ
خپل خُدائ پاک ته پېش کوُو د هغې په وجه به مِصریان نفرت کوی. کهٔ د دې
ځناورو د حلالولو په وجه مِصریان زمُونږ نه نفرت وکړی نو چې چرته هغوئ
مُونږ ووینی، نو مونږ به سنګسار کړی. ۲۷مُونږ به خامخا په صحرا کښې درې
ورځې سفر کوُو چې مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته په صحرا کښې قُربانۍ
پېش کړُو، لکه څنګه چې هغهٔ مُونږ له حُکم راکړے دے.“ ۲۸نو فِرعون ووئیل،
”زهٔ به تاسو تلو ته پرېږدم چې مالِک خُدائ، خپل خُدائ پاک ته په صحرا
کښې قُربانۍ پېش کړئ، خو تاسو ډېر لرې مهٔ ځئ. زما د پاره سوال وکړه.“
۲۹مُوسیٰ ورته ووئیل، ”چې څنګه زهٔ لاړ شم، نو زهٔ به مالِک خُدائ ته سوال
وکړم چې سبا ستا، ستا د درباریانو اؤ ستا د خلقو نه مچان لاړ شی. خو چې
بیا تهٔ مُونږ له دهوکه رانهٔ کړې اؤ چې خلق د تلو نه ایسار نهٔ کړې چې مالِک
خُدائ ته قُربانۍ وکړی.“ ۳۰مُوسیٰ د فِرعون د دربار نه لاړو اؤ مالِک خُدائ ته
یې سوال وکړو، ۳۱نو مالِک خُدائ د مُوسیٰ سوال قبُول کړو. مچان د فِرعون،
د هغهٔ د درباریانو اؤ د هغهٔ د خلقو نه لاړل، یو مچ هم پاتې نهٔ شو. ۳۲خو دا
ځل هم فِرعون زړهٔ سخت کړو اؤ بیا یې خلق تلو ته نهٔ پرې ښودل.

په مِصر پینځم آفت: د ځناورو مړهٔ کېدل

۹
۱بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ”فِرعون له لاړ شه اؤ ورته ووایه
چې مالِک خُدائ، د عبرانیانو خُدائ پاک وائی، چې زما خلق تلو ته
پرېږده چې زما عِبادت وکړی. ۲خو کهٔ تهٔ اِنکار کوې اؤ هغوئ بیا هم تلو ته نهٔ
پرېږدې، ۳نو ګوره! زهٔ به ستا په ټولو ځناورو، ستا په اسُونو، خرُونو، اُوښانو،
څاروو، ګډو اؤ چېلو سخته بیماری درولېږم. ۴زهٔ به د اِسرائیلیانو اؤ د مِصریانو
د څاروو په مېنځ کښې فرق راولم اؤ د اِسرائیلیانو یو څاروے به هم نهٔ مری. ۵ما
مالِک خُدائ سبا وخت مُقرر کړے دے، زهٔ به په دې وطن کښې داسې وکړم.“
۶بله ورځ مالِک خُدائ هم هغسې وکړل لکه څنګه چې مالِک خُدائ وئیلی

وُو، د مِصریانو ټول څاروی مړۀ شول، خو د بنی اِسرائیلو یو څاروے هم مړ
نۀ شو. ۷فِرعون تپوس وکړو چې څۀ شوی وُو اؤ هغۀ ته ووئیلے شول چې د
اِسرائیلیانو یو څاروے هم مړ نۀ شو. خو د هغۀ زړۀ سخت وو اؤ هغۀ به خلق
تلو ته نۀ پرېښودل.

په مِصر شپږم آفت: دانې

۸بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ اؤ هارُون ته ووئیل، ”د بټۍ نه یو څو لَپې ایرې
راواخلئ، دا به مُوسیٰ د فِرعون په مخکښې د آسمان طرف ته لړه کړی. ۹دا
به د دُوړې په شان د مِصر په ټول وطن کښې خورې شی اؤ په هر ځائ کښې
به دا دانې راوخېژوی چې په خلقو اؤ ځناورو به سخا شی.“ ۱۰نو هغوئ ایرې
راواخستلې اؤ د فِرعون په مخکښې ودرېدل، مُوسیٰ دا د آسمان طرف ته لړه
کړې، نو په خلقو اؤ ځناورو باندې دانې راوختلې اؤ سخا شوې. ۱۱جادُوګران
د دې قابِل نۀ وُو چې د مُوسیٰ په مخکښې ولاړ وے، ځکه چې د نورو ټولو
مِصریانو په شان دوئ هم په دانو پټ وُو. ۱۲خو مالِک خُدائ د فِرعون زړۀ
سخت کړو، لکه څنګه چې هغۀ وئیلی وُو، چې فِرعون به د مُوسیٰ اؤ هارُون
خبره نۀ اوری.

په مِصر اووُم آفت:ږلۍ

۱۳بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ”سحر وختی پاڅه اؤ د فِرعون په مخکښې
ودرېږه اؤ هغۀ ته ووایه چې مالِک خُدائ، د عبرانیانو خُدائ پاک وائی، چې
زما خلق تلو ته پرېږده چې دوئ زما عِبادت وکړی. ۱۴دا ځل به زۀ نۀ صِرف
ستا درباریانو اؤ ستا خلقو له سزا ورکوم، بلکې دغه شان تا له به هم سزا درکوم،
نو تا ته به پته ولګې چې په ټوله دُنیا کښې زما په شان بل هیڅ څوک هم نشته.
۱۵کۀ ما خپل لاس اُوچت کړے وے اؤ تۀ اؤ ستا خلق مې په بیمارو وهلے
وے، نو تاسو به د دُنیا نه ورک شوی وئ. ۱۶خو ما تاسو د دې د پاره ژوندی
پرېښودلی یئ چې خپل طاقت درته وښایم اؤ چې زما نُوم په ټوله دُنیا کښې
خور شی. ۱۷خو تر اوسه پورې تۀ مغرُور یې اؤ زما خلق تلو ته نۀ پرېږدې.

[18] کوره! سبا دا وخت به زهٔ درته بڼلی ووروم، چې داسې بڼلی به کله د مِصر په تاریخ کښې هم نهٔ وی شوې. [19] اوس خپل څاروی راولئ اؤ چې په پټو کښې ستاسو نور څهٔ هم وی هغه محفوظ ځائ ته راوړئ. بڼلی به په بهر پاتې خلقو اؤ ځناورو باندې وورېږی اؤ ټول به مړهٔ شی." [20] د فِرعون کُوم درباریان چې د مالِک خُدائ د خبرې نه ویرېدل نو هغوئ خپل نوکران اؤ څاروی په منډه باندې کورُونو ته بوتلل. [21] خو چا چې د مالِک خُدائ خبرو ته غوږ کښې نهٔ ښودلو نو هغوئ خپل نوکران اؤ څاروی بهر په پټو کښې پرېښودل. [22] بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، "خپل لاس کښې امسا آسمان ته اُوږده کړه، نو د مِصر په ټول وطن، خلقو، ځناورو اؤ په پټو کښې په ټولو بُوټو به بڼلی وورېږی."
[23-24] نو مُوسیٰ خپله امسا آسمان ته اُوږده کړه اؤ مالِک خُدائ تندر اؤ بڼلی راولېږله اؤ برېښنا زمکه ووهله. مالِک خُدائ د بڼلی یو لوئ طوفان اؤ آسمانی بجلی راولېږله. د مِصر په ټول تاریخ کښې هم داسې خراب طوفان کله هم نهٔ وو تېر شوے. [25] د مِصر په وطن کښې بهر چې څهٔ هم وُو هغه ټول بڼلی ووهل، سره د ټولو خلقو اؤ ځناورو. بڼلی په پټو کښې ټول بُوټی وغورزول اؤ ټولې ونې یې ماتې کړلې. [26] خو صِرف د جشن په علاقه کښې، چرته چې بنی اِسرائیل اوسېدل، هلته لږه بڼلی هم نهٔ وه ورېدلې. [27] فِرعون مُوسیٰ اؤ هارُون راوغوښتل اؤ ورته یې ووئیل، "دا ځل زما نه گُناه شوې ده. مالِک خُدائ صادق دے اؤ زهٔ اؤ زما خلق بد عمله یُو. [28] مالِک خُدائ ته سوال وکړه! نور مُونږ دې بڼلی اؤ تندرُونو ته نهٔ شُو ټینگېدے. زهٔ به تاسو تلو ته پرېږدم، تاسو به دلته نور نهٔ ایسارېږئ." [29] مُوسیٰ هغهٔ ته ووئیل، "زهٔ چې څنگه د ښار نه لاړ شم، نو زهٔ به د دُعا د پاره خپل لاسُونه مالِک خُدائ ته پورته کړم. نو تندر به بس شی اؤ نوره بڼلی به نهٔ ورېږی، نو داسې تا ته به پته ولگې چې زمکه د مالِک خُدائ ده. [30] خو ما ته پته ده چې تهٔ اؤ ستا درباریان اوس هم د مالِک خُدائ، خُدائ پاک نه نهٔ یرېږئ." [31] سُنډ اؤ اوربشې تباه شول، ځکه چې اوربشې پخې وې اؤ د سُنډو بُوټی غوټی شوی وُو. [32] خو د غنمو فصل خراب نهٔ شو، ځکه چې دا وروستو پخېږی. [33] مُوسیٰ د فِرعون نه لاړو اؤ د ښار نه بهر ووتلو اؤ خپل لاسُونه یې مالِک خُدائ ته پورته کړل. تندرُونه، بڼلی اؤ باران هر څهٔ ودرېدل.

۳۴چې کله فِرعون ته پته ولګېده چې طوفان ختم شو، نو هغهٔ بیا ګُناه وکړه. هغهٔ اؤ د هغهٔ درباریانو خپل زړُونه سخت کړل ۳۵اؤ لکه چې څنګه مالِک خُدائ د مُوسیٰ په ذریعه مخکښې وئیلی وُو، فِرعون بنی اِسرائیل تلو ته نهٔ پرېښودل.

په مِصر اتم آفت: د قحطۍ ملخان

۱۰ ۱بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، "فِرعون له لاړ شه. ما د هغهٔ اؤ د هغهٔ د درباریانو زړُونه سخت کړی دی، چې زهٔ په دوئ کښې خپلې دا مُعجزې څرګندې کړم ۲اؤ چې تاسو خپلو زامنو اؤ نمسو ته وئیلی شئ چې کله ما مُعجزې څرګندې کړې نو ما د مِصریانو نه څنګه کم عقل جوړ کړل. تاسو ټولو ته به پته ولګې چې زهٔ مالِک خُدائ یم." ۳نو مُوسیٰ اؤ هارُون فِرعون له لاړل اؤ هغهٔ ته یې ووئیل، "مالِک خُدائ، د عبرانیانو خُدائ پاک وائی چې، تهٔ به تر کُومې پورې زما د منلو نه اِنکار کوې؟ زما خلق تلو ته پرېږده، چې هغوئ زما عِبادت وکړی. ۴کهٔ تهٔ هم دغه شان اِنکار کوې، نو ګوره! سبا به زهٔ ستا په وطن د قحطۍ ملخان درولېږم. ۵دا به دومره زیات وی چې د زمکې مخ به پټ کړی اؤ هیڅ څوک به هم زمکه نهٔ شی کتلے. دا به هغه هر څهٔ وخوری کُوم چې بږلۍ نهٔ دی تباه کړی، دغه شان هغه ونې به هم وخوری چې بیا راشنې کېږی. ۶د قحطۍ مُلخانو نه به ستاسو کورُونه، ستا د ټولو درباریانو اؤ ستا د ټولو خلقو کورُونه ډک شی. دا به د هغه هر څهٔ نه بد تر وی چې کُوم ستا پلار نیکهٔ په تاریخ کښې لیدلی دی." بیا مُوسیٰ راوګرځېدو اؤ د فِرعون نه لاړو. ۷د فِرعون درباریانو هغهٔ ته ووئیل، "دا سړے به تر کُومې پورې مُونږ له تکلیف راکوی؟ دا خلق تلو ته پرېږده، نو چې دوئ د مالِک خُدائ، خپل خُدائ پاک عِبادت وکړی. تا ته پته نهٔ لګې چې مِصر تباه شو؟" ۸نو مُوسیٰ اؤ هارُون واپس فِرعون له راوستے شول، نو هغهٔ دوئ ته ووئیل، "تاسو لاړ شئ اؤ د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک عِبادت وکړئ. خو څوک څوک به ځی؟" ۹نو مُوسیٰ ورته ووئیل، "مُونږ به ټول سره د خپلو ځوانانو اؤ زړو ځُو. مُونږ به د ځان سره خپل زامن، لُونړه، ګډې، چېلۍ اؤ خپل څاروی هم بوځُو، ځکه چې

مُونږ به د مالِک خُدائ په درناوی کښې اختر کوُو.“ ۱۰فِرعون ووئیل، ”زما دې
په مالِک خُدائ قسم وی چې زهٔ به تاسو هیڅ کله نهٔ پرېږدم چې خپلې ښځې
اؤ بچی هم بوځئ! ګورئ، تاسو د څهٔ غلط کار منصُوبه جوړوئ. ۱۱نه هیڅ
کله هم نه! کهٔ تاسو د مالِک خُدائ عِبادت کول غواړئ نو صِرف سړی تلے
شی.“ نو مُوسیٰ اؤ هارُون د فِرعون د دربار نه وشړلے شول. ۱۲بیا مالِک خُدائ
مُوسیٰ ته ووئیل، ”خپل لاس اُوږد کړه چې د مِصر په وطن د قحطۍ ملخان
راشی. چې د قحطۍ ملخان راشی نو هر یو شین بُوټے به وخوری، هر هغه
څیز چې د ږلۍ نه بچ پاتې وی.“ ۱۳نو مُوسیٰ خپله امسا اُوږده کړه اؤ مالِک
خُدائ د نَمرخاتهٔ طرف نه په هغه وطن باد راولېږلو چې په هغه ټوله شپه اؤ ټوله
ورځ وچلېدو. چې کله سحر شو نو دې باد د قحطۍ ملخان راوړی وُو. ۱۴د
قحطۍ دې مُلخانو د مِصر ټول وطن نیولے وو. دا د قحطۍ مُلخانو د ټولو نه
غټ لښکر وو چې نهٔ د دې نه مخکښې لیدلے شوے وو اؤ نهٔ به بیا کله ولیدلے
شی. ۱۵دوئ د زمکې ټول مخ پټ کړو چې د دوئ په وجه وطن تک تور شو،
دوئ هغه هر څهٔ وخوړل کُوم چې د ږلۍ نه پاتې وُو، سره د هغه مېوې چې په
ونو کښې وې. د مِصر ټول وطن په ونو اؤ بُوټو کښې هیڅ یو شین څیز پاتې نهٔ
شو. ۱۶نو فِرعون سمدستی مُوسیٰ اؤ هارُون راوغوښتل اؤ ورته یې ووئیل، ”ما د
مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ پاک اؤ ستاسو خِلاف ګُناه کړې ده. ۱۷نو اوس دا
یو ځل زما ګُناه معاف کړه اؤ مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته سوال وکړه چې
دا د مرګ آفت زما نه لرې کړی.“ ۱۸مُوسیٰ د فِرعون نه لاړو اؤ مالِک خُدائ ته
یې سوال وکړو. ۱۹اؤ مالِک خُدائ هغه د نَمرخاتهٔ باد په یو زورَور نمرپرېواتهٔ
باد بدل کړو، چې ټول د قحطۍ ملخان یې اُوچت کړل اؤ سُور دریاب ته یې
یوړل. د مِصر په وطن کښې یو د قحطۍ ملخ هم پاتې نهٔ شو. ۲۰خو مالِک
خُدائ د فِرعون زړهٔ سخت کړو اؤ بنی اِسرائیل یې تلو ته نهٔ پرېښودل.

په مِصر نهم آفت: توره تيارهٔ

٢١بيا مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، ”خپل لاس آسمان طرف ته اُوږد کړه، نو
د مِصر په ټول وطن به تيارهٔ راشى، داسې تکه توره تيارهٔ چې چا ته هيڅ هم نهٔ
ښکارى.“ ٢٢مُوسىٰ خپل لاس آسمان طرف ته اُوږد کړو اؤ درې ورځې په ټول
مِصر تکه توره تيارهٔ وه. ٢٣مِصريانو تر دريو ورځو پورې يو بل نهٔ شو ليدلے اؤ
هيڅ څوک هم د خپل خپل ځائ نه ونهٔ ښوزيدل، خو چې په کُوم ځائ کښې بنى
اِسرائيل اوسېدل هلته رڼا وه. ٢٤فِرعون مُوسىٰ راوغوښتلو اؤ ورته يې ووئيل،
”تاسو لاړ شئ چې د مالِک خُدائ عِبادت وکړئ، هم دغه شان ستاسو ښځې
اؤ بچى هم درسره تلے شى. خو ستاسو ګډې، چېلۍ اؤ څاروى به خامخا دلته
پاتې کيږى.“ ٢٥خو مُوسىٰ ورته ووئيل، ”تهٔ به مُونږ له څاروى راکوې چې مُونږ
يې د قُربانيانو اؤ سوزېدُونکې نذرانې په توګه مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک
ته پيش کړُو. ٢٦مُونږ به خپل څاروى د ځان سره بوځُو، يو څاروے به هم نهٔ
پاتې کيږى. مُونږ به په خپله څاروى خوښوُو چې دې سره د مالِک خُدائ د
خپل خُدائ پاک عِبادت وکړُو. چې مُونږ هلته رسېدلى نهٔ يُو مُونږ ته پته نهٔ
لګي چې د کُومو څاروو قُربانۍ هغهٔ ته پيش کړُو.“ ٢٧مالِک خُدائ د فِرعون
زړهٔ سخت کړو اؤ دوئ يې تلو ته پرې نهٔ ښودل. ٢٨هغهٔ مُوسىٰ ته ووئيل، ”د
مخې نه مې ورک شه! نور چې زما وړاندى رانهٔ شې! په کُومه ورځ چې زما
مخې ته راغلې نو مړ به شې.“ ٢٩مُوسىٰ ورته ووئيل، ”ټيک ده تا ښهٔ ووئيل، تهٔ
به بيا ما کله هم ونهٔ وينې.“

په مِصر لسم آفت: مرګ

١١

١بيا مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، ”زهٔ به د مِصر په فِرعون اؤ د
هغهٔ په خلقو يو آخرى آفت راولم. د هغې نه پس به هغه تاسو د
دې ځائ نه تلو ته پرېږدى. په رښتيا سره، هغه به تاسو ټول د دې ځائ نه
وباسى. ٢خلقو ته ووايه چې هر يو سړے د خپل ګاونډى نه اؤ هره يوه ښځه به
د خپلې ګاونډۍ نه د سپينو زرو اؤ سرو زرو کالى وغواړى.“ ٣مالِک خُدائ بنى

اِسرائیل د مِصریانو په نظر کښې درانهٔ کړی دی. د دې نه علاوه، په خپله مُوسیٰ هم د مِصر په وطن کښې د فِرعون د درباریانو اؤ د ټولو خلقو په مخکښې یو عِزتمند سړے ګڼلے شو. ۴ مُوسیٰ بیا فِرعون ته ووئیل، ”مالِک خُدائ وائی چې تقریباً نیمه شپه به زهٔ د مِصر نه تېر شم، ۵ د مِصر په وطن کښې هر یو مشر زوئ به مړ شی، د فِرعون د مشر زوئ نه واخله کُوم چې په تخت کښېنی د وینځې هغه مشر زوئ پورې کُوم چې مېچنې ته ناست وی اؤ د څاروو ټول وړومبی پیدا شوی بچی به هم مړهٔ شی. ۶ د مِصر په ټول وطن کښې به داسې په زوره ژړا وی، چې نهٔ به مخکښې کله شوې وی اؤ نهٔ به وشی. ۷ خو چې چرته بنی اِسرائیل اوسېږی نو هلته به خبر وی، دوئ اؤ د دوئ په څاروو پسې به یو سپے قدر هم ونهٔ غپېږی. نو تا ته به پته ولګې چې زهٔ، مالِک خُدائ د مِصریانو اؤ اِسرائیلیانو په مېنځ کښې فرق راولم.“ ۸ مُوسیٰ خپله خبره ختموله اؤ وې وئیل، ”ستا ټول درباریان به ما له راشی اؤ زما په مخکښې به ټیټ شی اؤ دوئ به زما مِنت وکړی چې خپل ټول خلق روان کړه اؤ لاړ شه. د دې نه پس به زهٔ لاړ شم.“ نو مُوسیٰ د قهره تک سُور وو چې د فِرعون نه لاړو. ۹ بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ”فِرعون به ستا خبره څکه وانهٔ وری، چې زهٔ د مِصر په وطن کښې نورې مُعجزې هم وکړم.“ ۱۰ مُوسیٰ اؤ هارُون د فِرعون په مخکښې دا ټولې مُعجزې وکړې، خو مالِک خُدائ به د فِرعون زړهٔ سختولو اؤ هغهٔ به بنی اِسرائیل د هغهٔ د وطن نه تلو ته نهٔ پرېښودل.

د فسحې اختر

۱۲

۱ مالِک خُدائ د مِصر په وطن کښې مُوسیٰ اؤ هارُون ته ووئیل: ۲ ”دا میاشت به ستاسو د پاره د کال اولنۍ میاشت وی. ۳ د اِسرائیلیانو ټول قوم ته دا ووایئ: د دې میاشتې په لسمه ورځ به هر سړے د خپلې کورنۍ د پاره یو ګډُورے یا د چېلۍ بچے راولی. ۴ اؤ کهٔ چرې د چا په کورنۍ کښې د ټول څاروی خوړولو والا کسان کم وی، نو هغه دې د خپل ګاونډی سره چې د هغهٔ د کور په خوا کښې اوسېږی، په شریکه د کسانو د شمېر په مُطابق ګډُورے

يا د چېلۍ بچے راولی اؤ هر يو كس ته دې د خوراک په مُطابق حِصه مِلاؤ شی. ۵تاسو به يو كډُورے يا د چېلۍ بچے خوښ کړئ، خو دا دې خامخا د يو کال نر وی چې هيڅ عيب په کښې نۀ وی. ۶نو د دې مياشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام، د اِسرائيليانو ټول قوم به دا څاروی حلال کړی. ۷خلق دې د هغه وينې نه لږه وينه واخلی اؤ د دروازو په چوکاټُونو اؤ پاسنۍ دُرشل باندې دې ولګوی د کورُونو په هغه چوکاټُونو چرته چې هغوئ دا څاروی خوری. ۸په هغه شپه دې غوښه په اور وريته کړے شی اؤ د ترخو بُوټو اؤ د پتيرې ډوډۍ سره دې وخوړلے شی. ۹د دې څاروی نه څۀ کچه اؤ يا يشېدلې څيز مۀ خورئ، بلکې دا ټول وريت کړئ اؤ سره د سر، خپو اؤ دننني ټولو اندامُونه يې وخورئ. ۱۰تر سحره پورې په دې کښې هيڅ هم باقی مۀ پرېږدئ، خو کۀ پاتې شی نو هغه وسوزوئ. ۱۱دا به تاسو زر زر خورئ، ځکه چې تاسو به د سفر د پاره ملا تړئ، ستاسو په خپو به پېزار وی اؤ ستاسو په لاسُونو کښې به امساګانې وی. دا زما يعنې د مالِک خُدائ په درناوی کښې د فسحې اختر دے. ۱۲په هغه شپه به زۀ د مِصر وطن نه تېرېږم اؤ هر وړومبے پيدا شوے نر اِنسان اؤ حيوان به ووژنم اؤ د مِصر ټولو خُدايانو له به سزا ورکړم، زۀ مالِک خُدائ يم. ۱۳په چوکاټُونو د وينې نښه به ما ته هغه کورُونه په نښه کوی چې تاسو په کښې اوسېږئ. چې کله زۀ مِصريان هلاکوم اؤ زۀ دې وينې ته ګورم، نو د څۀ نُقصان رسولو نه بغېر به ستاسو نه تېر شم. ۱۴تاسو په دې ورځ خامخا اختر کوئ چې تاسو ته هغه څۀ درياديږی چې ما مالِک خُدائ څۀ کړے دے. دا اختر په راتلُونکی وختُونو کښې همېشه د پاره کوئ.“

د پتيرې ډوډۍ اختر

۱۵مالِک خُدائ ووئيل، ”تاسو به اووۀ ورځې خمبيره شوې پخه ډوډۍ نۀ خورئ صِرف پتيره ډوډۍ به خورئ. په وړومبۍ ورځ به تاسو د خپلو کورُونو نه ټوله خمبيره لرې کړئ، ځکه چې کۀ په دې اووۀ ورځو کښې څوک خمبيره شوې پخه ډوډۍ وخوری، نو هغه کس به د اِسرائيليانو نه نۀ شی ګڼلے. ۱۶په وړومبۍ ورځ اؤ بيا په اوومه ورځ به تاسو زما د عِبادت د پاره يو ځائ کېږئ. په دغه

ورځو کښې به بل يو کار هم نۀ کوئ خو د ځان د پاره صِرف خوراک تيارولے شئ. [۱۷] د پتيرې ډوډۍ اختر کوئ، ځکه چې دا هغه ورځ ده چې ما تاسو د مِصر نه قبيله په قبيله راوويستلئ. تاسو به په راتلُونکې وختُونو کښې هميشه په دې ورځ اختر کوئ. [۱۸] د وړومبۍ مياشتې د څوارلسمې ورځې د ماښام نه واخله د يويشتمې ورځې تر ماښامه پورې، خميره شوې ډوډۍ مۀ خورئ. [۱۹-۲۰] چې اووۀ ورځې ستاسو په کورُونو کښې خميره پېدا نۀ شي، کۀ څوک هم خميره ډوډۍ وخوري کۀ هغه د دې وطن وي يا مُسافر وي، نو هغه کس به نور د اِسرائيليانو نه نۀ شي ګڼلے."

د فسحې اختر په اول ځل کول

[۲۱] مُوسیٰ د اِسرائيليانو ټول مشران راوغوښتل اؤ هغوئ ته يې ووئيل، "په تاسو کښې دې هر يو کس يو ګډُورے يا د چېلۍ بچے خوښ کړي اؤ حلال يې کړئ، نو چې ستاسو کورنۍ د فسحې اختر وکړي. [۲۲] د وېلنې يوه ګېډۍ راواخلئ، دا د وينې په لُوښي کښې ډُوبه کړئ اؤ دا وينه د خپلو کورُونو د دروازو په چوکاټُونو اؤ په پاسنو دُرشلو باندې ولګوئ. په تاسو کښې دې يو کس هم د خپل کور نه تر سحره پورې نۀ وځي. [۲۳] چې کله مالِک خُدائ د مِصر نه تېرېږي اؤ مِصريان هلاکوي، نو هغه به د دروازو په چوکاټُونو اؤ پاسنو دُرشلو باندې هغه وينه وګوري اؤ د مرګ فرِښته به ستاسو کورُونو ته پرې نۀ ږدي چې راننوځي اؤ تاسو ووژني. [۲۴] تاسو اؤ ستاسو اولاد به خامخا هميشه د پاره دا اصُول منئ. [۲۵] چې کله تاسو هغه وطن ته ورننوځئ چې مالِک خُدائ د هغې درکولو وعده کړې ده، نو تاسو دا اختر هر کال کوئ. [۲۶] چې ستاسو اولاد ستاسو نه تپوس کوي چې د دې اختر څۀ مطلب دے؟ [۲۷] تاسو به ورته وايئ چې دا د مالِک خُدائ په درناوي کښې د فسحې اختر قُرباني ده، ځکه چې هغه په مِصر کښې د بني اِسرائيلو د کورُونو د پاسه تېر شو. هغۀ مِصريان هلاک کړل، خو مُونږ يې بچ کړُو." بني اِسرائيلو خپل سرُونه ټيټ کړل اؤ د مالِک خُدائ عِبادت يې وکړو. [۲۸] بيا بني اِسرائيل لاړل اؤ هغه شان يې وکړل چې څنګه مالِک خُدائ مُوسیٰ اؤ هارُون له حُکم ورکړے وو.

د آخرې آفت رارسېدل

[29]په نیمه شپه کښې مالِک خُدائ د مِصر په وطن کښې ټول ورومبی پېدا شوی زامن ووژل، د فِرعون د زوئ نه واخله کُوم چې په تخت کښېناستو، د هغه قېدی د زوئ پورې چې په قېدخانې کښې وو، د ځاروو ټول ورومبی پېدا شوی بچی هم ووژلے شول. [30]په هغه شپه فِرعون، د هغهٔ درباریان او نور ټول مِصریان راویښ شول. په ټول مِصر کښې په چغو چغو ژړا کېدله، ځکه چې یو کور هم داسې نهٔ وو چې مړے په کښې نهٔ وو شوے. [31]هم په هغه شپه بادشاه مُوسیٰ او هارُون راوغوښتل او ورته یې ووئیل، ”تاسو دواړه او ټول بنی اِسرائیل پاځئ! زما د وطن نه ووځئ، لکه څنګه چې تاسو وئیل، نو لاړ شئ او د مالِک خُدائ عِبادت وکړئ. [32]خپلې ګډې، چېلۍ او ځاروی د ځان سره بوځئ او لاړ شئ. او زما د برکت د پاره هم دُعا وکړئ.“ [33]مِصریانو په بنی اِسرائیلو زور راوړو چې زر زر د هغه وطن نه ووځی، دوئ ووئیل، ”کهٔ تاسو لاړ نهٔ شئ نو مُونږ به ټول مړهٔ شُو.“ [34]نو خلقو د پتیرې پېړو ښانګُونه ډک کړل او په ځادرو کښې یې وتړل او د ځان سره یې یوړل. [35]بنی اِسرائیلو هم هغسې کړی وُو چې څنګه مُوسیٰ ورته وئیلی وُو او د مِصریانو نه یې د سرو زرو او سپینو زرو کالی او جامې غوښتلی وُو. [36]مالِک خُدائ په مِصریانو د دې خلقو قدر وکړو او چې دوئ څهٔ غوښتل هغوئ ورکړل. نو داسې بنی اِسرائیلو د مِصریانو دولت لُوټ کړو.

د بنی اِسرائیلو د مِصر نه تلل

[37]بنی اِسرائیلو د رعمسیس نه سُکات پورې پېدل مزل وکړو. د ښځو او ماشُومانو نه بغېر دا تقریباً شپږ لاکهه سړی وُو. [38]سره د ډېرو ګډو، چېلو او ځاروو، نور هم ډېر خلق ورسره لاړل. [39]دوئ د هغه پېړو نه پتیره ډوډۍ پخې کړې چې کُومې یې د مِصر نه ځان سره راوړې وې، ځکه چې دوئ د مِصر نه ناڅاپی ویستلے شوی وُو او دومره وخت ورته مِلاؤ نهٔ شو چې د ځان د پاره خمبیره ډوډۍ یا نور خوراک تیار کړی. [40]بنی اِسرائیل په مِصر کښې څلور سوه دېرش کاله اوسېدل. [41]هم په هغه ورځ څلور سوه دېرش کاله پُوره

شول، چې د مالِک خُدائ د خلقو ټولې قبيلې د مِصر نه ووتلې. [۴۲] دا هغه شپه وه چې د مالِک خُدائ په دوئ نظر وو چې دوئ يې د مِصر نه راوويستل، نو دغه شپه د همېشه د پاره مالِک خُدائ ته وقف ده ځکه چې په هغه شپه به په راتلُونکې وخت کښې بنی اِسرائيل بېدار اوسېږی.

د فسحې اختر په باره کښې اصُول

[۴۳] مالِک خُدائ مُوسیٰ اؤ هارُون ته ووئيل، "دا د فسحې اختر اصُول دی: د بل وطن يو کس به هم د فسحې اختر خوراک نۀ خوری، [۴۴] خو چې کُوم غُلام تاسو په بيعه اخستے وی دا خوراک خوړلے شی خو تاسو به مخکښې هغه سُنت کوئ. [۴۵] مُسافر يا مزدُور به دا نۀ شی خوړلے. [۴۶] دا ټول خوراک به په هغه کور کښې خوړلے شی چې په کُوم کښې دا تيار شوے وی، چې غوښه بهر راونۀ باسئ اؤ چې يو هډُوکے هم مات نۀ کړئ. [۴۷] د اِسرائيليانو ټول قوم به دا اختر کوی، [۴۸] خو چې کُوم سړے سُنت شوے نۀ وی هغه به دا نۀ خوری. کۀ په تاسو کښې د بل وطن څوک اوسېږی اؤ د مالِک خُدائ په درناوی کښې د فسحې اختر کول غواړی، نو اول به خامخا د هغۀ د کور ټول نران سُنت کولے شی. بيا به هغه د يو پيدائشی اِسرائيلی په شان ګڼلے شی اؤ په دې اختر کښې تاسو سره برخه اخستے شی. [۴۹] د هغه وطن او د بل وطن خلقو د پاره به يو شان قانُون وی کوم چې ستاسو سره اوسېږی." [۵۰] ټولو بنی اِسرائيلو فرمانبرداری وکړه اؤ هم هغه شان يې وکړل چې څنګه مالِک خُدائ مُوسیٰ اؤ هارُون له حُکم ورکړے وو. [۵۱] هم په هغه ورځ مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو قبيلې د مِصر د وطن نه راوويستلې.

د اول پيدا شوو نرانو وقف کول

۱۳ [۱] بيا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل، [۲] "ټول وړومبی پيدا شوی نران ما ته وقف کړه. د هرې بنی اِسرائيلې ښځې مشر ماشُوم اؤ هر يو وړومبے نر څاروے زما دے."

د پتيرې ډوډۍ اختر

[۳] مُوسىٰ خلقو ته ووئيل، ”دا ورځ ياده ساتئ، په کُومه ورځ چې تاسو د مِصر نه راووتلئ، چرته چې تاسو غُلامان وئ، دا هغه ورځ ده چې مالِک خُدائ تاسو د خپل لوئ طاقت سره راوويستلئ، خمبيره ډوډۍ به نۀ خورئ، [۴] د وړومبۍ مياشتې په دې ورځ چې د ابيب مياشت ده تاسو د مِصر نه روان يئ. [۵] مالِک خُدائ ستاسو د پلار نيکۀ سره پوخ لوظ کړے دے چې تاسو له به د کنعانيانو، حِتيانو، اموريانو، حِويانو اؤ د يبوسيانو وطن درکوی. چې کله تاسو هغه زرخېز وطن ته بوځی، نو د کال په وړومبۍ مياشت کښې دا اختر کوئ. [۶] اووۀ ورځې به تاسو پتيره ډوډۍ خورئ اؤ په اوومه ورځ د مالِک خُدائ د درناوی د پاره اختر وکړئ. [۷] اووۀ ورځې به تاسو خمبيره ډوډۍ نۀ خورئ، چې خمبيره ډوډۍ هيچرته هم ستاسو په وطن کښې پيدا نۀ شی. [۸] چې کله اختر شروع کېږی، خپلو زامنو ته ووايئ چې دا هر څۀ تاسو ځکه کوئ چې کله تاسو د مِصر نه تلئ نو مالِک خُدائ ستاسو د پاره څۀ کړی وُو. [۹] چې کله تاسو دا اختر کوئ نو دا به تاسو ته هغه څۀ داسې درياداوی لکه چې يوه نښه تاسو په خپل لاس يا تندی باندې تړلې وی، نو د مالِک خُدائ کلام به ستاسو په ژبه باندې وی، ځکه چې مالِک خُدائ د خپل لوئ طاقت سره تاسو د مِصر نه راوويستلئ. [۱۰] نو تاسو هر کال دا اختر په خپل مُقرر وخت باندې کوئ.

وړومبی پيدا شوی نران

[۱۱] مالِک خُدائ به تاسو د کنعانيانو وطن ته راولی، د کُوم چې هغۀ د ستاسو پلار نيکۀ له د ورکولو پوخ لوظ کړے دے. چې کله هغه وطن تاسو له درکړی، [۱۲] نو تاسو خامخا هر وړومبے پيدا شوے نر مالِک خُدائ ته پېش کوئ. ستاسو هر يو وړومبے پيدا شوے نر څاروے به د مالِک خُدائ وی، [۱۳] خو تاسو به د هغۀ نه هر يو نر خر واپس اخلئ اؤ د هغۀ په بدل کښې به يو ګډُورے پېش کوئ. خو کۀ تاسو هغه خر واپس اخستل نۀ غواړئ، نو څټ يې مات کړئ. تاسو به هر يو خپل وړومبے پيدا شوے نر بچے په بدل کښې خامخا واپس اخلئ. [۱۴] په راتلُونکی وخت کښې چې کله ستاسو زامن تپوس کوی چې د دې رسمُونو څۀ

مطلب دے، نو تاسو به ورته وایئ چې مالِک خُدائ په خپل لوئ طاقت سره مُونږ د مِصر نه راوویستلُو، چې هلته مُونږ غُلامان وُو. [15] چې کله د مِصر فِرعون خپل زړهٔ سخت کړو او مُونږ یې تلو ته نهٔ پرېښودلُو، نو مالِک خُدائ د مِصر په وطن کښې هر یو وړومبے نر اِنسان او حیوان ووژلو. نو دا ځکه مُونږ هر یو نر څاروے مالِک خُدائ ته قُربانی کوُو او خپل وړومبی پېدا شوی زامن په بدل کښې واپس اخلُو. [16] دا اختر به یو یادګار وی، داسې لکه چې مُونږ یوه نښه په خپل لاس یا تندی باندې تړلې وی، دا به مُونږ ته هغه څهٔ رایادوی چې مالِک خُدائ په خپل لوئ طاقت سره مُونږ د مِصر نه راوویستلُو.“

د وریځې ستن او د اور ستن

[17] چې کله د مِصر فِرعون خلق تلو ته پرېښودل، نو خُدائ پاک دوئ په هغه لار بونهٔ تلل کُومه چې د دریاب په غاړه فلسطین ته تلې وه، اګرچې دا لار لنډه وه. خُدائ پاک ووئیل، ”زهٔ دا نهٔ غواړم چې دا خلق پښېمانه شی او مِصر ته راواپس شی چې هغوئ ته دا پته ولګې چې په هغوئ جنګ راروان دے.“ [18] نو هغهٔ دا خلق د صحرا په کږه وږه لار د سُور دریاب په طرف بوتلل. بنی اِسرائیلو د جنګ د پاره قطارُونه جوړ کړی وُو. [19] مُوسیٰ د یُوسف هډُوکی د خپل ځان سره یوړل، لکه څنګه چې یُوسف د بنی اِسرائیلو نه د دې د وړلو پوخ لوظ اخستے وو. یُوسف وئیلی وُو، ”خُدائ پاک به په رښتیا سره ستاسو مدد له راشی، تاسو خامخا زما هډُوکی د دې ځائ نه د خپل ځان سره یوسئ.“ [20] بنی اِسرائیل د سُکات نه لاړل او د صحرا په غاړه ایتام کښې یې خېمې ولګولې. [21] د ورځې به مالِک خُدائ د وریځې په ستن کښې د لار ښودلو د پاره د دوئ نه مخکښې تلو او د شپې د اور په ستن کښې مخکښې تلو چې دوئ ته رڼا وی او چې دوئ د شپې، ورځې مزل کوی. [22] د ورځې به هر وخت د وریځې ستن د خلقو نه مخکښې وه او د شپې به د اور ستن د هغوئ نه مخکښې وه.

د سُور درياب نه پورېوتل

۱۴ ۱بيا مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، ۲"بنى اِسرائيلو ته ووايه چې
واپس راوګرځى اؤ فىِ‌هخيروت ته مخامخ، د مجدال اؤ د درياب
په مېنځ کښې بعل صفون ته نزدې خېمې ولګوى. ۳د فِرعون به دا خيال وى
چې بنى اِسرائيل په وطن کښې سرګردانه ګرځى اؤ په صحرا کښې راګېر دى.
۴زۀ به د فِرعون زړۀ سخت کړم اؤ هغه به په دوئ پسې وى، خو زۀ به د فِرعون
اؤ د هغۀ په ټول لښکر فتح ومُومم نو داسې به زما عِزت وشى، اؤ مِصريانو ته به
پته ولګې چې زۀ مالِک خُدائ يم." نو بنى اِسرائيلو فرمانبردارى وکړه. ۵چې
کله فِرعون خبر شو چې بنى اِسرائيل تښتېدلى دى، نو هغۀ اؤ د هغۀ درباريانو
خپلې ارادې بدلې کړې اؤ وې وئيل، "مُونږ دا څۀ کړى دى؟ مُونږ اِسرائيليان
تښتېدلو ته پرېښودل، زمُونږ غُلامان زمُونږ د لاس نه لاړل!" ۶نو فِرعون خپلې
جنګى ګاډۍ تيارې کړې اؤ خپل لښکر يې د ځان سره روان کړو. ۷هغه د خپلو
ټولو جنګى ګاډو سره روان شو، شپږ سوه په کښې ښې ښې جنګى ګاډۍ وې
چې آفسران ورسره وُو. ۸مالِک خُدائ د فِرعون زړۀ سخت کړو اؤ هغه په بنى
اِسرائيلو پسې روان شو اؤ بنى اِسرائيل زړَور روان وُو. ۹د مِصريانو لښکر، سره
د ټولو اسُونو، جنګى ګاډو اؤ په اسُونو سوارۀ کسان په دوئ پسې وُو اؤ هلته
ور ورسېدل چرته يې د درياب سره فىِ‌هخيروت اؤ بعل صفون ته نزدې خېمې
لګولې وې. ۱۰چې څنګه فِرعون ورلنډ شو، چې بنى اِسرائيلو وکتل، نو وې
ليدل چې مِصريان په دوئ پسې راروان وُو، بنى اِسرائيل ډېر سخت ويرېدل
اؤ مالِک خُدائ ته يې فرياد وکړو. ۱۱دوئ مُوسىٰ ته ووئيل، "په مِصر کښې
اديرې نۀ وې څۀ؟ چې تا دې صحرا ته د مړکېدو د پاره راوستلى يُو؟ ګوره!
دا تا څۀ کړى دى چې مُونږ دې د مِصر نه راوويستلُو. ۱۲مُونږ تا ته مخکښې
په مِصر کښې نۀ وُو وئيلى چې داسې به کېږى؟ مُونږ تا ته وئيلى وُو چې مُونږ
پرېږده چې د مِصريانو غُلامى کوُو. چې په دې صحرا کښې د مړۀ کېدو نه
به ښۀ وې چې مُونږ د مِصريانو غُلامى کولے." ۱۳مُوسىٰ ورته په جواب کښې
ووئيل، "يرېږئ مه! کلک شئ، تاسو به وګورئ چې مالِک خُدائ ستاسو د بچ

کولو د پاره نن څهٔ کوی، ځکه چې نن تاسو کُوم مِصریان وینئ هغوئ به هیڅ
کله هم بیا ونهٔ وینئ. ۱۴ مالِک خُدائ به ستاسو د پاره جګړه وکړی، تاسو غلی
کښېنئ.“ ۱۵ مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ”تهٔ ولې ما ته ژاړې؟ بنی اِسرائیلو
ته ووایه چې وړاندې لاړ شی. ۱۶ خپله امسا پورته کړه اؤ د دریاب د پاسه یې
ونیسه. اوبهٔ به په مېنځ بېلې شی اؤ بنی اِسرائیل به د دریاب په مېنځ کښې
په وچه زمکه پورې وځی. ۱۷ زهٔ به د مِصریانو زړُونه دومره سخت کړم چې
هغوئ په تاسو پسې درشی، نو په فِرعون، د هغهٔ په لښکر، جنګی ګاډو اؤ د
هغهٔ په اسُونو سوارو کسانو فتح مُوندلو په وجه به زما عِزت وشی. ۱۸ چې کله زهٔ
هغوئ له ماتے ورکړم، نو مِصریانو ته به پته ولګې چې زهٔ مالِک خُدائ یم.“
۱۹ د مالِک خُدائ فرِښته، کُومه چې د اِسرائیلیانو د لښکر نه مخکښې روانه وه،
اوس د دوئ شاته لاړه. د وریځې ستن هم حرکت وکړو تر دې پورې ۲۰ چې د
مِصریانو اؤ اِسرائیلیانو په مېنځ کښې شوه. وریځې به مِصریانو ته تیارهٔ جوړوله،
خو د اِسرائیلیانو لښکر ته به یې رڼا راوستله، نو دا لښکرې په ټوله شپه کښې یو
بل ته نزدې نهٔ شوې راتلے. ۲۱ نو مُوسیٰ د دریاب د پاسه خپل لاس اُوږد کړو
اؤ مالِک خُدائ د نَمرخاتهٔ په زورَوره هوا دریاب وروستو بوتلو. هوا ټوله شپه
وچلېدله اؤ دریاب یې په وچه زمکه بدل کړو. اوبهٔ په مېنځ بېلې شوې، ۲۲ اؤ
بنی اِسرائیل په وچه زمکه د دریاب نه پورېوتل، د دوئ ښی اؤ ګس طرف ته د
اوبو دېوالُونه وُو. ۲۳ مِصریان ورپسې وُو اؤ د خپلو ټولو اسُونو، جنګی ګاډو اؤ
په اسُونو سوارو کسانو سره په دوئ پسې دریاب ته ورکُوز شول. ۲۴ د سحر د رڼا
نه مخکښې مالِک خُدائ د اور اؤ وریځې ستن نه لاندې د مِصریانو لښکر ته
وکتل اؤ هغوئ یې د وارخطایۍ په وجه تښتېدو ته جوړ کړل. ۲۵ مالِک خُدائ د
هغوئ د جنګی ګاډو پایې ونښلولې، نو هغه په سختۍ سره چلېدلې. مِصریانو
ووئیل، ”مالِک خُدائ زمُونږ خِلاف د اِسرائیلیانو د پاره جګړه کوی. راځئ
چې د اِسرائیلیانو نه وتښتُو.“ ۲۶ مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ”خپل لاس د
دریاب د پاسه اُوږد کړه، نو اوبهٔ به په مِصریانو، د هغوئ په جنګی ګاډو اؤ په
اسُونو سوارو کسانو واپس راشی.“ ۲۷ نو مُوسیٰ خپل لاس د دریاب د پاسه اُوږد

کړو اؤ د سحر د رڼا په وخت اوبۀ خپل صحيح ځائ له واپس راغلې. مِصريانو
د اوبو نه د تښتېدو کوشش وکړو، خو مالِک خُدائ هغوئ د درياب مېنځ ته
ورګوزار کړل. [۲۸]اوبۀ واپس راغلې اؤ جنګی ګاډی، په اسُونو سوارۀ کسان اؤ
د مِصريانو ټول لښکر اوبو ډُوب کړو کُوم چې د درياب پورې په اِسرائيليانو
پسې وُو، اؤ يو هم پکښې بچ پاتې نۀ شو. [۲۹]خو بنی اِسرائيل په وچه زمکه د
درياب نه پورېوتل اؤ د دوئ ښی اؤ ګڅ طرف ته د اوبو دېوالُونه وُو. [۳۰]نو، په
هغه ورځ مالِک خُدائ اِسرائيليان د مِصريانو د زور نه بچ کړل اؤ اِسرائيليانو
هغوئ وليدل چې د درياب په غاړه مړۀ پراتۀ وُو. [۳۱]چې کله اِسرائيليانو د
مالِک خُدائ هغه لوئ قُدرت وليدو کُوم چې هغۀ د مِصريانو خِلاف ښودلے
وو، نو دوئ د مالِک خُدائ نه ويرېدل، اؤ په مالِک خُدائ اؤ د هغۀ په خِدمت
کوُونکی مُوسیٰ يې ايمان راوړو.

د حضرت مُوسیٰ حمدوثناء وئيل

۱۵ [۱]بيا مُوسیٰ اؤ بنی اِسرائيلو مالِک خُدائ ته دا حمدوثناء ووئيل:
”زۀ به مالِک خُدائ د پاره حمدوثناء ووايم، ځکه چې هغۀ د
جلال نه ډکه فتح مُوندلې ده،
هغۀ اسُونه اؤ په اسُونو سوارۀ کسان درياب ته غورزولی دی.
[۲]مالِک خُدائ زما طاقت دے اؤ زما حمدوثناء د هغۀ د پاره ده،
اؤ هغه ذات دے چې زۀ يې بچ کړے يم،
هغه زما خُدائ پاک دے اؤ زۀ به د هغۀ ثناء وايم،
هغه زما د پلار خُدائ پاک دے اؤ زۀ به د هغۀ لوئی بيان کړم.
[۳]مالِک خُدائ د جنګيالی په شان دے،
د هغۀ نُوم مالِک خُدائ دے.
[۴]هغۀ درياب کښې د فِرعون جنګی ګاډی اؤ لښکر ډُوب کړو
د هغۀ ښۀ ښۀ مشران په سُور درياب کښې ډُوب شول.
[۵]ژور درياب هغوئ ډُوب کړل،
هغوئ د کاڼی په شان لاندې بېخ ته لاړل.

۶مالِکه خُدایه! ستا په ښی لاس کښې د جلال نه ډک طاقت شته،
مالِکه خُدایه! ستا ښے لاس دُښمنان ټوټې ټوټې کوی.
۷د خپل لوئ جلال سره تا خپل دُښمنان د خپو لاندې کړل،
تا د اور په شان خپل قهر ورولېږلو اؤ هغوئ دې د بُوسو په شان وسوزول.
۸تا دریاب پُوکړو اؤ اوبۀ اُوچتې راغونډې شوې،
سېلابُونه د دېوال په شان نېغ ودرېدل،
اؤ د دریاب په بېخ کښې اوبۀ کلکې شوې.
۹دُښمن لافې وهلې، چې زۀ به په هغوئ پسې یم اؤ زۀ به وروړسېږم،
زۀ به د هغوئ غنیمت ووېشم اؤ خپل ځان به په دې ښۀ موړ کړم.
زۀ به خپله تُوره راوباسم اؤ زۀ به هغوئ تباه کړم.
۱۰خو تا پُوکے ورکړو اؤ دریاب هغوئ ډُوب کړل،
مِصریان په زورَورو اوبو کښې د سیکې په شان ډُوب شول.
۱۱اے مالِکه خُدایه! ستا په شان نور خُدایان څوک دی؟
ستا په شان څوک دی چې ټولو نه لوئ اؤ مُقدس دی؟
ستا جلال د یرې نه ډک دے، ځکه چې داسې عجیبه عجیبه کارُونه کوې.
۱۲تا خپل ښے لاس اُوږد کړو،
اؤ زمکې دُښمنان ژوندی تېر کړل.
۱۳تۀ په خپله وعده ولاړ وې اؤ تا هغه خلقو ته لار ښودله کُوم چې تا بچ کړی دی،
تۀ به په خپل طاقت سره هغوئ، تر خپل مُقدس ځائ پورې ورسوې.
۱۴قومُونو واؤرېدل اؤ په لړزان شول،
د فلسطین اوسېدُونکی په دردُونو آخته شول.
۱۵د ادوم مشران ویرېدل،
د موآب مشران په لړزان آخته شول،
د کنعان ټولو اوسېدُونکو خپله حوصله بائیلله.
۱۶سخته یره اؤ هیبت په هغوئ باندې پرېوتو،
هغوئ ستا د لاس طاقت ولیدو
اؤ هغوئ د تیږې په شان غلی شول،

تر دې پورې مالِکه خُدايه! چې ستا قوم تېر شولو،
چې هغه خلق تېر شول کُوم چې تا بچ کول.
[17] تهٔ خپل خلق دننه راولې اؤ هغوئ په خپل غرهٔ آبادوې،
هغه ځائ اے مالِکه خُدايه! چې تا د خپل ځان د پاره خوښ کړے دے،
هغه پاک ځائ ته، اے مالِکه خُدايه! چې تا په خپله ودان کړے دے.
[18] مالِک خُدائ به تل تر تله بادشاهي کوی."

د بی‌بی مريم حمدوثناء وئيل

[19] چې کله د فِرعون اسُونه، د هغهٔ جنګی ګاډی اؤ د هغهٔ په اسُونو سوارهٔ کسان دریاب ته ورکُوز شول، مالِک خُدائ د دریاب اوبهٔ واپس په هغوئ باندې راوستلې، خو بنی اِسرائيل د دریاب په مېنځ کښې په وچه زمکه تېر شول. [20] بيا د هارُون خور مريم، کُومه چې پېغمبره وه، هغې خپل تمبل راواخستلو، اؤ ټولې ښځې د خپلو تمبلُونو سره په ګډېدو په هغې پسې لاړلې. [21] نو مريم هغوئ ته دا حمدوثناء ووئيل: "مالِک خُدائ ته حمدوثناء ووايئ، ځکه چې هغهٔ لويه فتح مُوندلې ده، هغهٔ اسُونه اؤ په اسُونو سوارهٔ کسان دریاب ته غورزولی دی."

ترخې اوبهٔ

[22] بيا مُوسیٰ اِسرائيليانو له حُکم ورکړو چې د سُور دریاب نه روان شی، نو دوئ د شُور صحرا ته لاړل. دوئ په صحرا کښې درې ورځې مزل وکړو خو اوبهٔ يې ونهٔ مُوندلې. [23] چې کله دوئ ماره ته راغلل، نو دوئ د ماره اوبهٔ نهٔ شوې څښلے ځکه چې د دې ځائ اوبهٔ ترخې وې. نو د دې ځائ نُوم ماره ايښودلے شوے وو. [24] نو خلق مُوسیٰ ته وغورېدل اؤ ورته يې ووئيل، "مُونږ به څهٔ څښُو؟" [25] مُوسیٰ مالِک خُدائ ته سوال وکړو، نو مالِک خُدائ هغهٔ ته د لرګی يوه ټُکړه وښودله، هغهٔ دا اوبو ته وغورزوله اؤ اوبهٔ خوَږې شوې. مالِک خُدائ هلته د هغوئ د پاره حُکمونه اؤ يو قانُون جوړ کړو اؤ هلته يې په هغوئ باندې آزمېښت وکړو. [26] ورته يې ووئيل، "کهٔ تاسو د مالِک خُدائ، د خپل خُدائ پاک خبره

په غور سره واورئ اؤ هغه څۀ کوئ کُوم چې د هغۀ په نظر کښې صحيح دى
اؤ د هغۀ قانُون ته پام کوئ اؤ د هغۀ ټول حُکمونه پُوره کوئ، نو زۀ به په تاسو
داسې هيڅ بيمارئ نۀ راولم چې کُومې ما په مِصريانو راوستلې وې، ځکه چې
زۀ مالِک خُدائ يم اؤ زۀ شِفاء درکوُونکے يم.“ ۲۷بيا دوئ ايليم ته راغلل، چې
هلته د اوبو دولس چينې اؤ د اؤيا کهجُورو ونې وې، اؤ هلته هغوئ د اوبو په
خوا خيمې ولګولې.

من اؤ مړزان

۱۶

۱د بنى اِسرائيلو ټول قوم د ايليم نه په سفر روان شو اؤ د دويمې
مياشتې په پينځلسمه ورځ دوئ د سين بيابان ته راغلل، دا د هغوئ
د مِصر نه راوتلو نه پس وُو، کُوم چې د ايليم اؤ سينا په مېنځ کښې دے. ۲هلته
په بيابان کښې دوئ ټول د مُوسىٰ اؤ هارُون خِلاف وغورېدل ۳اؤ بنى اِسرائيلو
هغوئ ته ووئيل، ”کاش! چې مُونږ مالِک خُدائ د مِصر په وطن کښې وژلى
وے. هلته د غوښې لوښو ته کښېناستے خو شُوکنه چې مُونږ په مړه خېټه ډوډئ
خوړلے. تاسو مُونږ دلته دې بيابان ته د دې د پاره راوستلى يُو چې دا ټول خلق
د لوږې نه ووژنئ.“ ۴مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، ”ګوره! اوس به زۀ ستاسو
ټولو د پاره د آسمان نه يو خوراک د باران په شان ووروم. دا خلق دې هره ورځ
بهر ځى اؤ د ځان د پاره دې هم هغه هومره راټولوى چې بس يې وى. نو داسې
به زۀ دوئ معلُوم کړم چې زما په کلام عمل کوى اؤ کۀ نه. ۵خو په شپږمه ورځ
به دوئ د هغې يو په دوه راوړى چې څومره هره ورځ راټولوى اؤ پخوى يې.“
۶نو مُوسىٰ اؤ هارُون ټولو بنى اِسرائيلو ته ووئيل، ”تاسو ته به نن ماښام پته ولګې
چې هغه مالِک خُدائ وو چا چې د مِصر نه راوويستلئ. ۷په سحر کښې به تاسو
د مالِک خُدائ سپين جلال ووينئ. مالِک خُدائ د خپل ځان خِلاف ستاسو
غورېدل اؤرېدلى دى. مُونږ هيڅ نۀ يُو چې تاسو زمُونږ خِلاف غورېږئ.“ ۸بيا
مُوسىٰ ووئيل، ”هغه به مالِک خُدائ وى چې په ماښام کښې تاسو له د خوړلو د
پاره غوښه درکړى اؤ په سحر کښې په مړه خېټه ډوډئ درکړى، ځکه چې مالِک

خُدائ د خپل ځان خِلاف ستاسو غورېدل اؤرېدلی دی. مُونږ هيڅ هم نهٔ يُو
چې تاسو زمُونږ خِلاف غورېږئ، دا په حقيقت کښې تاسو د مالِک خُدائ
خِلاف غورېږئ.“ ۹مُوسىٰ هارُون ته ووئيل، ”د بنی اِسرائيلو ټول قوم ته ووايه
چې راشی اؤ د مالِک خُدائ په حضُور کښې ودرېږی، ځکه چې مالِک خُدائ
د دوئ غورېدل اؤرېدلی دی.“ ۱۰چې هارُون څنګه د بنی اِسرائيلو ټول قوم ته
دا خبره وکړه اؤ چې هغوئ بيابان ته وکتل، ناڅاپی د مالِک خُدائ سپين جلال
په وريځو کښې راښکاره شو. ۱۱مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، ۱۲”ما د بنی
اِسرائيلو غورېدل اؤرېدلی دی. هغوئ ته ووايه چې په ماښام کښې به هغوئ ته
د خوړلو د پاره غوښه مِلاؤ شی اؤ سحر کښې به په ډوډئ ماړهٔ شی. نو هغوئ
ته به پته ولګې چې زهٔ مالِک خُدائ، د هغوئ خُدائ پاک يم.“ ۱۳په ماښام
کښې د مړزانو يو لوئ سېل راغلو اؤ چرته چې خېمې وې هلته کښېناستو اؤ په
سحر کښې د خېمو ګېرچاپېره پرخه ورېدلې وه. ۱۴چې کله پرخه وچه شوه، نو
د بيابان مخ په وړو وړو سپينو څيزُونو باندې پټ شولو. ۱۵چې کله بنی اِسرائيلو
دا وليدل، نو هغوئ نهٔ پېژندل چې دا څهٔ شے دے اؤ د يو بل نه يې تپوسُونه
کول، ”دا څهٔ دی؟“ مُوسىٰ دوئ ته ووئيل، ”دا هغه ډوډئ ده چې مالِک خُدائ
تاسو له د خوړلو د پاره درکړې ده. ۱۶مالِک خُدائ حُکم کړے دے چې ستاسو
هر يو کس به دومره راټولوی چې څومره خوړلے شی، تقريباً دوه کيلو د خپلې
کورنئ د هر يو کس د پاره.“ ۱۷بنی اِسرائيلو هم دغه شان وکړل، چا ډېره اؤ
چا لږه راټوله کړه. ۱۸چې کله دوئ اندازه واخستله، چا چې ډېره راټوله کړې
وه د هغهٔ سره ډېره زياته نهٔ وه اؤ چا چې لږه راټوله کړې وه د هغهٔ سره کمه
نهٔ وه. هر يو کس د خپل ضرُورت په مُطابق راټوله کړې وه. ۱۹مُوسىٰ دوئ ته
ووئيل، ”تر سحره پورې به هيڅ څوک هم په دې کښې څهٔ نهٔ پرېږدی.“ ۲۰خو
بعضې کسانو د مُوسىٰ خبره وانهٔ ورېدله اؤ لږه يې ترې نه پرېښوده. اؤ بل سحر
په کښې چينجی شوی وُو اؤ سخا بُوئ ترې نه تلو، نو مُوسىٰ دوئ ته په قهر
شو. ۲۱هر سحر هر يو کس به د خپل ضرُورت په مُطابق راټولوله، اؤ چې نمر
به ګرم شو، نو څهٔ هم چې په زمکه پاتې وُو نو هغه به ويلې شول. ۲۲په شپږمه
ورځ دوئ يو په دوه ډوډئ راټوله کړه، څلور کيلو د هر يو کس د پاره. د قوم

ټول مشران راغلل اؤ مُوسىٰ ته يې د دې په باره کښې ووئيل، ^۲۳نو هغهٔ دوئ ته
ووئيل، "مالِک خُدائ حُکم کړے دے چې سبا د سبت مُقدسه د آرام ورځ ده
کُومه چې مالِک خُدائ ته وقف ده، چې تاسو څهٔ پخول غواړئ هغه نن پاخهٔ
کړئ اؤ چې څهٔ يشول غواړئ نو وې يشوئ. چې څهٔ پاتې شى نو هغه د سبا د
پاره پرېږدئ." ^۲۴چې څنګه مُوسىٰ حُکم کړے وو، چې څهٔ پاتې وه نو هغه يې
د بلې ورځې پورې پرېښودله، خو دا سخا نهٔ شوه اؤ نهٔ په کښې چينجى وشول.
^۲۵مُوسىٰ ووئيل، "دا نن وخورئ، ځکه چې نن د سبت يعنې د آرام ورځ ده، دا
ورځ مالِک خُدائ ته وقف شوې ده اؤ تاسو به بهر په زمکه هيڅ هم ونهٔ مُومئ.
^۲۶تاسو به شپږ ورځې خوراک راټولوئ، خو اوومه ورځ د سبت ورځ ده، هيڅ
خوراک به په کښې نهٔ وى چې تاسو يې راټول کړئ." ^۲۷په اوومه ورځ څهٔ
خلق د خوراک راټولولو د پاره بهر لاړل، خو هغوئ هيڅ هم ونهٔ مُوندل. ^۲۸نو
مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، "تر کُومې پورې به تاسو زما حُکمونه اؤ شريعت
ماتوئ؟ ^۲۹ياد ساتئ چې ما مالِک خُدائ، تاسو له د سبت ورځ درکړې ده، نو
په شپږمه ورځ به زهٔ د همېشه د پاره تاسو له د دوه ورځو خوراک هم درکوم. په
اوومه ورځ هر يو کس چې چرته هم وى هلته به ايسارېږى اؤ د خپل کور نه به
بهر نهٔ وځى." ^۳۰نو هغوئ په اوومه ورځ آرام وکړو. ^۳۱د اِسرائيليانو قوم په دې
خوراک من نُوم کېښودو. دا د دنيا د تُخم په شان واړهٔ وُو اؤ رنګ يې سپين وو
اؤ خوند يې داسې وو لکه ډوډۍ چې په شاتو کښې پخه شوې وى. ^۳۲مُوسىٰ
ووئيل، "مالِک خُدائ حُکم کړے دے چې تاسو څهٔ من د خپلو نسلُونو د پاره
وساتئ، نو هغوئ به دا ډوډۍ وګورى کُومه چې هغهٔ مُونږ له په بيابان کښې د
خوړلو د پاره راکړې ده کله چې هغهٔ مُونږ د مِصر وطن نه راوويستلُو." ^۳۳مُوسىٰ
هارُون ته ووئيل، "يو لوښے واخله اؤ د دوه کيلو برابر من په کښې واچوه اؤ د
مالِک خُدائ په حضُور کښې يې کېږده چې زمُونږ د راتلُونکو نسلُونو د پاره
وساتلے شى." ^۳۴چې څنګه مالِک خُدائ مُوسىٰ له حُکم ورکړے وو، هارُون
هغه د تړون په صندُوق کښې د کاڼى تختو ته مخامخ کېښودو، چې بچ وساتلے
شى. ^۳۵بنى اِسرائيلو څلوېښت کاله من خوړل، تر دې پورې چې هغوئ د کنعان

وطن ته ورسېدل اؤ هلته دېره شول. [۳۶](په هغه ورځو کښې به اومر اؤ ايفه د ځيزُونو تَللو د پاره اِستعمالېدل لکه څنګه چې نن سبا کيلو يا من اِستعمالېږی، يو اومر د ايفه لسمه حِصه ده لکه څنګه چې کيلو د من څلوېښتمه يا پنځوسمه حِصه ده.)

دګټې نه اوبۀ راوتل

(د شمېر کِتاب ۲۰:)

۱۷ [۱]د بنی اِسرائيلو ټول قوم د سين بيابان نه په سفر روان شولو اؤ د مالِک خُدائ په حُکم يې د يو ځائ نه بل ځائ ته کډه وړله. دوئ په رفيديم کښې خيمې ولګولې، خو هلته د دې خلقو د پاره د څښلو اوبۀ نۀ وې. [۲]نو په دې وجه خلق د مُوسىٰ سره په جګړه شول اؤ وې وئيل، "مُونږ له د څښلو اوبۀ راکړه." مُوسىٰ دوئ ته ووئيل، "تاسو ولې ما سره په جګړه يئ؟ تاسو ولې مالِک خُدائ په آزمېښت کښې اچوئ؟" [۳]خو خلق ډېر تږی وُو اؤ په مُوسىٰ وغورېدل. دوئ ووئيل، "تا مُونږ ولې د مِصر نه راوويستلُو؟ د دې د پاره چې مُونږ، زمُونږ بچی اؤ زمُونږ څاروی د تندې نه ووژنې؟" [۴]نو مُوسىٰ مالِک خُدائ ته مِنت زاری وکړه اؤ وې وئيل، "زۀ دې خلقو سره څۀ وکړم؟ دوئ خو زما سنګسارولو ته تيار دی." [۵]مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، "د ځان سره د اِسرائيليانو يو څو مشران روان کړه اؤ د خلقو په وړاندې ځه. د ځان سره هغه امسا هم يوسه په کُومه چې تا د نيل درياب وهلے وو. [۶]اؤ ګوره! زۀ به په سينا کښې په يو ګټ باندې ستا په وړاندې ولاړ يم. تۀ هغه ګټ په امسا ووهه اؤ د هغه ګټ نه به د خلقو د پاره د څښلو اوبۀ راووځی." نو مُوسىٰ د اِسرائيليانو د مشرانو په مخکښې هم دغه شان وکړل. [۷]نو هغۀ په دغه ځائ مسه (يعنې آزمېښت) اؤ مريبه (يعنې جګړه) نُوم کېښودو، ځکه چې بنی اِسرائيل په جګړه شول اؤ مالِک خُدائ يې په آزمېښت کښې واچولو چې وې وئيل، "مالِک خُدائ زمُونږ مل دے کۀ نۀ دے؟"

د عمالیقیانو سره جنګ کېدل

۸بیا عمالیقیان راغلل اؤ په رفیدیم کښې یې په اِسرائیلیانو باندې حمله وکړه.
۹مُوسیٰ یشوَع ته ووئیل، ”یو څو سړی خوښ کړه اؤ لاړ شه، سبا د عمالیقیانو
سره جنګ وکړه. زهٔ به د غر په سر ودرېږم اؤ د خُدائ پاک طاقت لرُونکې امسا
به زما په لاس کښې وی.“ ۱۰یشوَع هم هغه شان وکړل چې څنګه ورته مُوسیٰ
وئیلی وُو اؤ عمالیقیانو سره یې جنګ وکړو اؤ مُوسیٰ، هارُون اؤ حُور د غرهٔ سر
ته لاړل. ۱۱ترکُومې پورې چې مُوسیٰ لاسُونه پورته نیولی وُو، اِسرائیلیان په ګټه
کښې وُو، خو چې کله هغهٔ لاسُونه لاندې کړل، نو عمالیقیان په ګټه کښې شول.
۱۲چې کله د مُوسیٰ لاسُونه ستړی شول، نو هارُون اؤ حُور ورله د کښېناستو د
پاره یو کاڼے راوړو اؤ هغوئ د هغهٔ یو څنګ اؤ بل څنګ ته ولاړ وُو اؤ د هغهٔ
لاسُونه یې پورته نیولی وُو اؤ د نمرپرېواتو پورې د هغهٔ لاسُونه نېغ وُو. ۱۳نو
داسې یشوَع عمالیقیانو له پُوره شکست ورکړو. ۱۴بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته
ووئیل، ”دا فتح د یاد ساتلو د پاره د ځان سره ولیکه. یشوَع ته دا واوروه چې
زهٔ به عمالیقیان بېخی تباه کړم.“ ۱۵مُوسیٰ یوه قُربانګاه جوړه کړه اؤ په هغې یې
”مالِک خُدائ زما د فتحې جنډا ده“ نُوم کېښودو. ۱۶نو ځکه هغهٔ ووئیل، ”د
مالِک خُدائ جنډا اُوچته ونیسئ! مالِک خُدائ به د همېشه د پاره د عمالیقیانو
خِلاف جنګ جاری ساتی.“

د یترو مُوسیٰ سره مِلاوېدل

۱۸
۱د مُوسیٰ سخر یترو، څوک چې د میدیان اِمام وو، هغهٔ د هغه
هر څهٔ په باره کښې واورېدل چې خُدائ پاک د مُوسیٰ اؤ د خپلو
خلقو اِسرائیلیانو د پاره کړی وُو اؤ چې مالِک خُدائ هغوئ څنګه د مِصر نه
راویستلی وُو. ۲نو یترو مُوسیٰ له راغلو، د مُوسیٰ ښځه صفوره یې هم د ځان
سره راوستله، کُومه چې مُوسیٰ د خپلې سخرانې کره پرېښې وه، ۳اؤ ورسره د
هغې دوه زامن جیرسوم اؤ اِلعازار هم وُو. مُوسیٰ وئیلی وُو، ”زهٔ په پردی وطن
کښې مُسافر یم.“ نو ځکه هغهٔ په یو زوئ جیرسوم نُوم کېښودو. ۴هغهٔ دا هم

وئیلی وُو، ”زما د پلار خُدائ پاک زما مل وو اؤ زهٔ یې د مِصر د فِرعون نه بچ کړم چې هغهٔ زهٔ وژلم.“ نو ځکه هغهٔ په بل زوئ اِلعازار نُوم کېښودو. [5]یترو د مُوسیٰ د ښځې اؤ د هغې د دوه زامنو سره بیابان ته راغلو چرته چې مُوسیٰ د خُدائ پاک غرهٔ ته نزدې اوسېدو. [6]هغهٔ مُوسیٰ له خبر ورولېږلو چې زهٔ ستا د ښځې اؤ د دوه زامنو سره در روان یم، [7]نو مُوسیٰ هغهٔ سره مِلاوېدو د پاره بهر لاړو، د هغهٔ په مخکښې د عِزت نه ټیټ شو اؤ ښُکل یې کړو. هغوئ د یو بل د خېر خېریت پوښتنه وکړه اؤ بیا د مُوسیٰ خېمې ته دننه راغلل. [8]مُوسیٰ یترو ته هغه هر څهٔ ووئیل کُوم چې مالِک خُدائ د اِسرائیلیانو په خاطر په فِرعون اؤ د مِصر په خلقو کړی وُو. هغهٔ ته یې د هغه تکلیفُونو په باره کښې هم ووئیل کُوم چې په لاره کښې دوئ ته پېښ شوی وُو اؤ دا هم چې مالِک خُدائ دوئ څنګه بچ کړی وُو. [9]چې کله یترو دا هر څهٔ واؤرېدل، نو هغه ډېر خوشحاله شو [10]اؤ وې وئیل، ”د مالِک خُدائ ثناء دې وی، چې هغهٔ تاسو د فِرعون اؤ د مِصر د خلقو نه بچ کړئ! د مالِک خُدائ ثناء دې وی، چې هغهٔ خپل خلق د غُلامئ نه بچ کړل! [11]اوس ما ته پته ولګېده چې مالِک خُدائ د نورو ټولو خُدایانو نه لوئ دے، ځکه چې هغهٔ خپل خلق د مِصریانو نه بچ کړل کله چې مِصریانو دوئ ته سپک کتل.“ [12]بیا یترو یوه پُوره سوزېدُونکې قُربانی پېش کړه اؤ ورسره نورې قُربانئ هم راوړلې چې د خُدائ پاک په حضُور کښې یې پېش کړی، هارُون اؤ د اِسرائیلیانو نور ټول مشران د یترو سره د خُدائ پاک حضُور ته لاړل، چې د عِبادت په شکل کښې د قُربانئ دغه ډوډئ وخوری.

د قاضیانو مُقررکېدل

(د ګردان کِتاب ۱ :)

[13]په بله ورځ مُوسیٰ د خلقو لانجې فېصله کولو ته کښېناستو اؤ د سحر نه تر ماښامه پورې خلق ترې نه راتاؤ وُو. [14]چې کله یترو هغه هر څهٔ ولیدل کُوم چې مُوسیٰ کول، نو هغهٔ ترې تپوس وکړو، ”دا څهٔ دی چې تهٔ یې د خلقو د

پاره کوې؟ تۀ دا کار يوائې ولې کوې، چې د سحر نه تر ماښامه پورې خلق د مشورې د پاره درنه راتاؤ وی؟" [15] مُوسیٰ خپل سخر ته ووئيل، "زۀ به خامخا داسې کوم ځکه چې خلق د خُدائ پاک رضا معلُومولو د پاره ما له راځی. [16] چې کله د دوو کسانو په مېنځ کښې لانجه وی، نو هغوئ ما له راشی اؤ زۀ بيا دا ګورم چې کُوم يو په حقه دے اوکُوم په ناحقه دے اؤ زۀ دوئ ته د خُدائ پاک حُکمونه اؤ شريعت ښايم." [17] يترو ورته ووئيل، "تۀ دا کار په صحيح طريقه نۀ کوې. [18] تۀ اؤ دا خلق به ځانُونه ستړی کړئ. دا کار ستا د پاره ډېر مُشکل دے، تۀ دا کار يوائې نۀ شې کولے. [19] زما خبره واؤره زۀ به تا له يوه ښۀ مشوره درکړم اؤ خُدائ پاک به ستا مل وی. ستا د پاره به دا ښۀ وی چې تۀ د خلقو لانجې راوړې اؤ د خُدائ پاک په حضُور کښې يې پېش کوې. [20] تۀ به دوئ ته د خُدائ پاک حُکمونه اؤ شريعت ښائې اؤ تۀ به دوئ ته د ژوند د تېرولو طريقه اؤ هغه څۀ ښائې چې دوئ به يې کوی. [21] د دې نه علاوه، تۀ يو څو قابِل کسان هم خوښ کړه اؤ هغوئ په لسو، پنځوسو، سوُونو اؤ زرګُونو کسانو باندې مشران مُقرر کړه. هغوئ دې داسې سړی وی چې د خُدائ پاک نه يرېږی، چې اعتباری وی اؤ رشوت خوارۀ نۀ وی. [22] هغوئ دې همېشه د قاضيانو په شان د خلقو خِدمت کوی. هغوئ به ټولې سختې لانجې تا له راوړی، خو وړې لانجې به هغوئ په خپله فېصله کوی، نو ستا د پاره به آسانی جوړه شی اؤ بوج به درنه کم شی. [23] کۀ تۀ هم هغه شان کوې چې څنګه خُدائ پاک حُکم درکړے دے، نو تۀ به دومره زيات ستړے کېږې هم نه اؤ ټول خلق به په خېر سره خپل خپل کور ته ځی." [24] مُوسیٰ د يترو مشوره ومنله [25] نو هغۀ د ټولو اِسرائيليانو نه قابِل خلق خوښ کړل. اؤ هغوئ يې په لسو، پنځوسو، سوُونو اؤ زرګُونو کسانو مشران مُقرر کړل. [26] هغوئ به په پخه توګه د قاضيانو په شان د خلقو خِدمت کولو، هغوئ به ټولې سختې لانجې مُوسیٰ له راوړې خو وړې لانجې به هغوئ په خپله فېصله کولې. [27] بيا مُوسیٰ يترو رُخصت کړو اؤ يترو خپل وطن ته واپس لاړو.

د بنی اِسرائیلو سینا غرۀ ته رسېدل

۱۹ ^۱-۲^بنی اِسرائیل د رفیدیم نه روان شول اؤ چې کله دوئ د مِصر
نه راوتلی وُو، د هغې نه پس د دریمې میاشتې په اوله ورځ د سینا
بیابان ته راغلل. دوئ هلته د سینا غرۀ په لمن کښې خېمې ولګولې، ^۳^اؤ مُوسیٰ
خُدائ پاک له غرۀ ته وروختلو. مالِک خُدائ د غرۀ نه هغۀ ته آواز وکړو اؤ
ورته یې ووئیل چې بنی اِسرائیلو یعنې د یعقُوب اولاد ته داسې ووایه! ^۴^"تاسو
په خپله هغه څۀ ولیدل چې ما د مِصریانو سره وکړل اؤ تاسو مې داسې بوتللئ
لکه چې باز خپل بچی په وزرو کښې وړی اؤ دلته مې خپل ځان له راوستلئ.
^۵^اوس، کۀ تاسو زما فرمانبرداری وکړئ اؤ زما په تړون باندې ټینګ ودرېږئ،
نو بیا به تاسو په ټولو خلقو کښې زما خپل خاص خلق یئ، هسې خو ټوله زمکه
زما ده. ^۶^تاسو به زما د پاره مُقدسه ډله یئ اؤ د اِمامانو په توګه به زما خِدمت
کوئ. مُوسیٰ! تۀ به دا خبره بنی اِسرائیلو ته ورسوې." ^۷^نو مُوسیٰ کُوز شو اؤ
د قوم مشران یې راغونډ کړل اؤ کُوم حُکم چې مالِک خُدائ هغۀ ته کړے وو
هغه ټولې خبرې یې هغوئ ته بیان کړې. ^۸^نو ټولو خلقو په یوه خُله جواب
ورکړو، "مالِک خُدائ چې څۀ هم وئیلی دی مُونږ به هم هغه شان کُوُو." بیا
مُوسیٰ واپس د هغوئ جواب مالِک خُدائ ته ورسولو، ^۹^مالِک خُدائ مُوسیٰ
ته ووئیل، "زۀ به په تکه توره وریځ کښې تا له راشم، چې کُومې خبرې زۀ ستا
سره کوم نو خلق به زما خبرې واوری نو داسې به هغوئ د همېشه د پاره په تا
یقین کوی." چې خلقو کُوم جواب ورکړے وو نو مُوسیٰ هغه مالِک خُدائ ته
ووئیلو، ^۱۰^اؤ مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، "خلقو له ورشه اؤ هغوئ ته ووایه
چې هغوئ دې نن اؤ سبا خپل ځانُونه د عِبادت د پاره پاک کړی. هغوئ دې
خامخا خپلې جامې ووینځی. ^۱۱^اؤ په دریمه ورځ دې تیار اوسېږی. په هغه
ورځ به زۀ د ټولو خلقو په موجودګئ کښې د سینا غرۀ ته راکُوز شم. ^۱۲^د غرۀ
نه ګېرچاپېره حدُونه مُقرر کړه چې خلق به ترې نه نۀ رااوړی اؤ هغوئ ته ووایه
چې نۀ غرۀ ته راوخېژی اؤ نۀ یې لمنې ته ورنزدې شی. خو کۀ څوک غرۀ ته
ورشی، نو هغه به خامخا ووژلے شی، ^۱۳^هیڅ څوک به هم نۀ ورځی، خو کۀ

ځوک ورشي نو هغه به سنګسارولے شي يا به په غشو ويشتلے شي. هغه که
اِنسان وي يا حيوان وي خامخا به وژلے شي. خو چې کله بيګل په اُوږد آواز
وغږولے شي، نو بيا به خلق غرۀ ته راوخېژي." [14]بيا مُوسیٰ د غرۀ نه راکُوز
شو اؤ خلقو ته يې ووئيل چې د عِبادت د پاره خپل ځانُونه پاک کړئ. نو
هغوئ خپلې جامې ووينځلې، [15]اؤ مُوسیٰ هغوئ ته ووئيل، "د دريمې ورځې
د پاره ځانُونه تيار کړئ اؤ په دې دوران کښې د ښځو سره مۀ ځملئ." [16]د
دريمې ورځې په سحر تندرُونه اؤ برېښناګانې شوې، په غرۀ باندې تکه توره
وريځ راښکاره شوه اؤ د بيګل اُوچت آواز واؤرېدلے شو. اؤ د خېمو په ځائ
کښې چې ځومره خلق وُو هغوئ ټول د يرې نه په لړزان شول. [17]مُوسیٰ هغه
خلق د خېمو د ځائ نه د خُدائ پاک حضُور ته بوتلل اؤ هغوئ د غرۀ په لمن
کښې ودرېدل. [18]د سينا ټول غر د وريځ په شان په لُوګی کښې پټ وو، ځکه
چې مالِک خُدائ په دې باندې په اور کښې راکُوز شوے وو. دا لُوګے د بټۍ
د لُوګی په شان بره ختلو اؤ ټول غر سخت ولړزېدلو. [19]د بيګل آواز نور هم
اُوږدېدلو اؤ زياتېدلو. مُوسیٰ خبرې کولې اؤ خُدائ پاک هغۀ له د تندر د آواز
په شان جواب ورکولو. [20]مالِک خُدائ د سينا د غرۀ سر ته راکُوز شو اؤ مُوسیٰ
يې د غرۀ سر ته راوغوښتلو. نو مُوسیٰ وروختلو [21]اؤ مالِک خُدائ مُوسیٰ ته
ووئيل، "ښکته لاړ شه اؤ خلقو له خبردارے ورکړه چې زما کتلو د پاره د حدُونو
نه راوا نۀ وړی، خو کۀ چرې راوختل، نو ډېر کسان به د هغوئ نه مړۀ شي.
[22]کۀ اِمامان هم ما ته نزدې راځی نو هغوئ دې هم غُسل وکړی، ګنی زۀ مالِک
خُدائ به هغوئ له سزا ورکړم." [23]مُوسیٰ مالِک خُدائ ته ووئيل، "خلق د سينا
غرۀ ته نۀ شي راختلے، ځکه چې تا مُونږ له خبردارے راکړے دے چې د دې نه
ګېرچاپېره حدُونه مُقرر کړُو اؤ غر مُقدس وګڼو." [24]مالِک خُدائ هغۀ ته ووئيل،
"ښکته لاړ شه اؤ هارُون هم د ځان سره راوخېژوه. خو چې اِمامان اؤ خلق ما
ته د راتلو د پاره د حدُونو نه راوا نۀ وړی، ګنی زۀ، مالِک خُدائ به هغوئ له
سزا ورکړم." [25]نو بيا مُوسیٰ خلقو له ورکُوز شو اؤ چې مالِک خُدائ څۀ وئيلی
وُو هغه يې ورته ووئيل.

د شریعت لس حُکمونه

(د ګردان کِتاب ۵:)

۲۰ [۱]بیا خُدائ پاک کلام وکړو اؤ هغه ټولې خبرې دا دی: [۲]"زۀ مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ پاک یم چا چې تاسو د مِصر د وطن نه راوویستلئ، کُوم چې د غُلامۍ وطن وو. [۳]زما نه بغېر د نورو خُدایانو عِبادت مۀ کوئ. [۴]د خپلو ځانُونو د پاره بُتان مۀ جوړوئ، د داسې یو څیز په شکل هم نه چې هغه پاس په آسمان کښې وی یا په زمکه وی یا کۀ هغه د زمکې لاندې په اوبو کښې وی. [۵]یو بُت ته هم چې سجده ونۀ لګوئ اؤ نۀ یې عِبادت وکړئ، ځکه چې زۀ مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ پاک یو غیرتی خُدائ یم. زۀ هغه خلقو اؤ د هغو اولادُونو له د دریم اؤ څلورم نسل پورې سزا ورکوم څوک چې زما نه کرکه کوی. [۶]خو زۀ د هغه خلقو زرګُونو نسلُونو ته خپله نۀ بدلېدُونکې مینه ښایم څوک چې زما سره مینه لری اؤ زما حُکمونه منی. [۷]زما نُوم د غلطو مقصدُونو د پاره مۀ اِستعمالوئ، ځکه چې زۀ، مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ پاک به هغه چا له سزا ورکوم څوک چې زما نُوم بېفائدې اخلی. [۸]د سبت ورځ یاده لرئ اؤ دا مُقدسه ګڼئ. [۹]په شپږو ورځو کښې تاسو خپل کار روزګار کوئ، [۱۰]خو اوومه ورځ د آرام ورځ ده چې ما ته وقف ده. په هغه ورځ به هیڅ څوک کار روزګار نۀ کوی، نۀ تاسو، نۀ ستاسو بچی، نۀ ستاسو غُلامان، نۀ ستاسو څاروی اؤ نۀ هغه مُسافر کُوم چې ستاسو سره اوسېږی. [۱۱]په شپږو ورځو کښې ما یعنې مالِک خُدائ زمکه، آسمان، سمندر اؤ په دې کښې چې هر څۀ هم دی جوړ کړل، خو په اوومه ورځ ما آرام وکړو. نو دا ځکه ما مالِک خُدائ د سبت ورځې له برکت ورکړو اؤ مُقدسه مې کړه. [۱۲]د خپل پلار اؤ خپلې مور عِزت کوئ، نو تاسو به په هغه وطن کښې یو اُوږد عُمر تېر کړئ کُوم چې درکوم. [۱۳]قتل مۀ کوئ. [۱۴]زنا مۀ کوئ. [۱۵]غلا مۀ کوئ. [۱۶]د چا خِلاف د دروغو ګواهی مۀ ورکوئ. [۱۷]د خپل ګاونډی د کور خواهِش مۀ کوئ، د هغۀ د ښځې، د هغۀ د نوکرانو، د هغۀ د څاروو، خرُونو اؤ د هغه یو شی خواهِش هم مۀ کوئ کُوم

چې ستاسو د ګاونډی وی.“

د خلقو وېره

(د ګردان کِتاب ۵:)

[۱۸] چې کله خلقو د تندرُونو اؤ د بيګل آواز واؤرېدو اؤ برېښنا ګانې اؤ د غرۀ لُوګی يې وليدل، هغوئ د يرې نه ولړزېدل اؤ لرې ودرېدل. [۱۹] هغوئ مُوسیٰ ته ووئيل، ”کۀ تۀ زمُونږ سره خبرې کوې نو مُونږ به ورته غوږ ونيسُو، خو کۀ خُدائ پاک زمُونږ سره خبرې وکړې نو مُونږ يرېږُو چې مړۀ به شُو.“ [۲۰] مُوسیٰ ورته ووئيل، ”يرېږئ مه، خُدائ پاک خو صِرف دې له راغلے دے چې تاسو وآزمائ او خپله يره ستاسو په زړونو کښې واچوی چې تاسو ګُناه نۀ کوئ.“ [۲۱] خو خلق هم هغه شان لرې ولاړ وُو اؤ صِرف مُوسیٰ هغه تکې تورې تيارې له نزدې ورَغلو چرته چې خُدائ پاک وو.

د قُربان ګاه په باره کښې قانُون

[۲۲] بيا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته حُکم وکړو چې بنی اِسرائيلو ته ووائی: ”تاسو وليدل چې ما مالِک خُدائ ستاسو سره د آسمان نه څنګه خبرې کړی دی. [۲۳] د خپلو ځانُونو د پاره د سپينو زرو يا د سرو زرو بُتان مۀ جوړوئ چې زما په ځائ د هغوئ عِبادت وکړئ. [۲۴] زما د پاره د خاورې نه يوه قُربان ګاه جوړه کړئ اؤ په دې باندې خپل ګډان، چېلی اؤ غوَيان د پُوره سوزېدُونکې قربانو اؤ د سلامتۍ د قربانو په توګه حلالوئ. چې د خپل عِبادت د پاره کُوم ځائ زۀ درته وښايم نو هغه ځائ ته به زۀ تاسو له درځم اؤ برکت به درکوم. [۲۵] کۀ تاسو زما د پاره د کاڼو نه يوه قُربان ګاه جوړوئ، نو هغه د تراشلی شوی کاڼو نه مۀ جوړوئ، ځکه چې کله تاسو په هغه کاڼو آوزار لګوئ، نو هغه به ناپاکه کړئ. [۲۶] زما د پاره داسې قُربان ګاه مۀ جوړوئ چې تاسو بره په پوړو ورخېژئ، ګنی ستاسو د سَتر اندامُونه به بربنډ شی.“

د غُلامانو سره سلُوک

(د کردان کِتاب ۱۵ :)

۲۱ [۱]"د بنی اِسرائیلو د پاره دا قانُون مُقرر کړه: [۲]کهٔ تاسو یو عبرانے غُلام واخلئ، هغه به شپږ کاله ستاسو خِدمت کوی. اؤ په اوؤم کال به بغېر د څهٔ څیز درکولو نه آزاد شی. [۳]چې کله هغه د وادهٔ نه مخکښې ستاسو غُلام شوے وی، نو د آزادېدو په وخت به د ځان سره ښځه نهٔ بوځی، خو چې کله هغه ستاسو غُلام کېدلو اؤ وادهٔ یې کړے وو، نو هغه خپله ښځه د ځان سره بوتلے شی. [۴]کهٔ مالِک ورله وادهٔ وکړی اؤ د هغهٔ زامن یا لُوڼه پېدا شی، نو هغه ښځه اؤ د هغهٔ بچی به د مالِک وی اؤ هغه سړے چې آزاد کړے شی نو هغه یوائې تلے شی. [۵]خو کهٔ غُلام صفا ووائی چې زهٔ د خپل مالِک سره، خپلې ښځې اؤ خپلو بچو سره مینه لرم اؤ آزادېدل نهٔ غواړم، [۶]نو خپل مالِک به هغه د قاضیانو ځائ ته بوځی. هلته به یې د دروازې یا چوکاټ په مخکښې ودروی اؤ په ستن دې د هغهٔ په غوږ کښې سُورے وکړی. نو ټول عُمر به یې غُلام وی. [۷]کهٔ یو سړے خپله لُور د وینځې په توګه خرڅه کړی، نو هغه به د نرانو غُلامانو په شان نهٔ شی آزادولے. [۸]کهٔ هغه په یو داسې کس خرڅه کړے شی چې هغه یې د ښځه کولو اِراده لری، خو د هغهٔ دا خوښه نهٔ وی، نو خپل پلار به دا واپس اخلی، د هغې مالِک دا په پردو خلقو نهٔ شی خرڅولے، ځکه چې هغهٔ د دې سره ټګی کړې ده. [۹]کهٔ یو سړے د خپل زوئ د پاره وینځه واخلی، نو هغه به د هغې سره د لُور په شان سلُوک کوی. [۱۰]کهٔ یو سړے دویمه ښځه وکړی، نو هغه به خامخا د خپلې وړومبۍ ښځې د مخکښې په شان د هغې د خوراک، جامو اؤ د وادهٔ د حقُونو خیال ساتی. [۱۱]کهٔ هغه ورسره دا درې ذِمه وارۍ نهٔ پُوره کوی، نو هغه به یې خامخا بغېر د څهٔ قیمت نه آزاده کړی.

د بدو عملُونو په حقله قانُون

[12]چې څوک يو کس ووهي اؤ هغه وهلے شوے کس مړ شي نو هغه دې وهُونکے به خامخا وژلے شي. [13]خو کۀ دا د خُدائ پاک نه راپېښه شوې وي اؤ هغۀ دا د قصده نۀ وي وژلے، نو هغه به د پناه د پاره يو داسې ځائ ته وتښتي چې کُوم درته زۀ ښايم اؤ هلته به په پناه کښې وي. [14]خو کۀ يو کس غُصه شي اؤ د قصده بل څوک قتل کړي، نو هغه به خامخا وژلے شي، تر دې پورې کۀ هغه زما قُربانګاه ته هم د پناه د پاره تښتېدلے وي. [15]چې څوک هم خپل پلار يا خپله مور ووهي نو هغه به خامخا وژلے شي. [16]کۀ څوک يو کس اغوا کړي او بيا يې خرڅ کړي يا يې د ځان سره وساتي، نو هغه اغواکار به خامخا وژلے شي. [17]هر څوک چې د خپل پلار يا د خپلې مور بې عِزتي وکړي نو هغه به خامخا وژلے شي. [18-19]کۀ په جګړه کښې يو کس بل کس په کاڼي يا په سُوک ووهي اؤ مړ نۀ شي، نو وهُونکي له دې سزا نۀ شي ورکولے. چې کُوم وهلے شوے وي اؤ د کټ نه د پاڅېدو نۀ وي، خو وروستو بيا هغه د پاڅېدو اؤ د امسا په مدد سره د بهر ګرځېدو جوګه شي، نو چا چې وهلے وي نو هغه به ورله د بې‌روزګاره پاتې کېدلو مزدُوري ورکوي اؤ تر هغه پورې به د هغۀ خيال ساتي چې پُوره روغ شوے نۀ وي. [20]کۀ يو کس خپله وينځه يا خپل غُلام په کوتک ووهي اؤ هغه هم په هغه ځائ مړ شي، نو مالِک له به يې خامخا سزا ورکولے شي. [21]خو کۀ وهلے شوے کس يوه يا دوه ورځې ژوندے وي، نو مالِک له به يې سزا نۀ شي ورکولے، ځکه چې هغه يې خپل تاوان وو نو دا سزا يې بس ده. [22]کۀ څۀ کسان په جګړه وي اؤ يوه اُميدواره ښځه ووهي اؤ چې د هغې اولاد وغورزېږي، خو بل ځائ يې زخمي نۀ وي، نو چا چې هغه وهلې وي هغه به دومره جُرمانه کېږي چې څومره جُرمانه د هغې ښځې خاوند غواړي اؤ چې قاضيان ووائي چې دا جُرمانه صحيح ده. [23]خو کۀ هغه ښځه په خپله هم زخمي وي، نو سزا به د ژوند په بدل کښې ژوند وي، [24]د سترګې په بدل کښې سترګه، د غاښ په بدل کښې غاښ، د لاس په بدل کښې لاس، د خپې په بدل کښې خپه، [25]د سوزولو په بدل کښې سوزول، د زخم په بدل کښې زخم، د کوړو په بدل کښې کوړې وهل دي. [26]کۀ يو کس د خپل غُلام يا خپلې وينځې

په وهلو سره سترګه وباسي، نو د سترګې په بدل کښې به هغه غُلام يا وينځه آزادولے شي. ۲۷کهٔ هغه د خپل غُلام يا وينځې غاښ مات کړی، نو د غاښ په بدل کښې به هغه غُلام يا وينځه آزادولے شي.

د مالِکانو ذِمه واری

۲۸کهٔ يو غوَيے څوک په ښکر ووهی اؤ هغه مړ شی، نو هغه غوَيے به خامخا سنګسارولے شی اؤ د دې غوښه به نهٔ شی خوړلے، خو د غوَيی مالِک خلاص دے. ۲۹خو کهٔ دې غوَيی مخکښې هم خلق وهل اؤ مالِک له يې خبردارے ورکړے شوے وی اؤ هغهٔ دا غوَيے تړلے نهٔ وی ساتلے اؤ دا څوک ووهی اؤ مړ شی، نو غوَيے به سنګسارولے شی اؤ مالِک به يې هم وژلے شی. ۳۰خو کهٔ د مالِک نه د خپل ژوند بچ کولو تاوان وغوښتلے شی، نو هغه به پُوره تاوان ورکوی. ۳۱کهٔ يو غوَيے هلک يا جينۍ ووژنی، نو هم دغه شان فېصله به پرې کېږی. ۳۲کهٔ غوَيے يو غُلام يا وينځه ووژنی، نو د غوَيی مالِک به د هغه غُلام يا وينځې مالِک له د سپينو زرو دېرش سيکې ورکوی اؤ غوَيے به هم سنګسارولے شی. ۳۳کهٔ يو کس يوه کنده کولاؤ پرېږدی يا کنده وکنی اؤ دا پټه نهٔ کړی اؤ يو غوَيے يا خر ورغورزېږی، ۳۴نو هغه کس به خامخا د دې څناور مالِک ته تاوان ورکوی. هغه به يې مالِک ته د دې قيمت ورکړی اؤ هغه مړ څناور به د هغهٔ شی. ۳۵کهٔ د يو کس غوَيے د بل چا غوَيے ووهی اؤ هغه مړ شی، نو هغوئ دواړه دې هغه ژوندے غوَيے خرڅ کړی اؤ هغه پيسې دې په خپلو کښې تقسيم کړی، اؤ هغه مړ څناور دې هم په خپلو کښې تقسيم کړی. ۳۶خو کهٔ دا پته لګېدلې وی چې دې غوَيی مخکښې هم وهل کول اؤ مالِک دا تړلے نهٔ ساتلو، نو هغه به د غوَيی په تاوان کښې هغه بل کس له ژوندے غوَيے ورکوی اؤ هغه مړ څناور به د هغهٔ شی.

د تاوان په حقله قانُون

۲۲

۱کهٔ يو کس يوه غوا يا ګډه پټه کړی اؤ حلاله يې کړی يا يې خرڅه کړی، هغه به خامخا د يوې غوا په بدل کښې پينځهٔ غواګانې ورکوی

اؤ د یوې ګڼې په بدل کښې به ځلور ګڼې ورکوی. [۲-۴]هغۀ چې څۀ پټ کړی وی نو خامخا به د هغې تاوان ورکوی. کۀ هغه هيڅ هم نۀ لری، نو هغۀ چې څۀ پټ کړی وی د هغې په تاوان کښې به هغه د غُلام په توګه خرڅولے شی. چې کُوم ځناور یې پټ کړے وی، کۀ هغه غوا، خر اؤ یا ګډه وی او د هغۀ سره ژوندې ومُوندلے شی نو هغه به د دې یو په دوه ورکوی. کۀ یو غل د یو کور کنډر کولو په وخت د شپې ونیولے شی اؤ د وهلو په وجه مړ شی، چا چې هغه وژلے وی نو هغه به د دې خُون ذِمه وار نۀ وی. خو کۀ دا کار د ورځې شوے وی، نو هغه به د دې خُون ذِمه وار وی. [۵]کۀ یو کس خپل ځاروی په یو پټی یا د انګُورو په باغ کښې څروی اؤ دا خوشے لاړ شی اؤ د بل چا په پټی کښې فصل وخوری، نو هغه به خامخا په تاوان کښې د خپل پټی یا د انګُورو باغ نه د ټولو نه ښۀ پیداوار ورکوی. [۶]کۀ څوک په خپل پټی کښې اور ولګوی اؤ اور د واښو په ذریعه د بل چا پټی ته ورسیږی اؤ د هغۀ ګیډۍ شوے، ریبلےشوے، یا داسې فصل وسوزوی چې ولاړ وی، چا چې دا اور لګولے وی هغه به یې پُوره تاوان ورکوی. [۷]کۀ یو کس د بل چا پیسې یا قیمتی څیزُونه د امانت په توګه د هغۀ د پاره کیږدی اؤ د هغۀ د کور نه غلا وشی اؤ هغه غل ونیولے شی نو یو په دوه به ترې نه اخستلے شی. [۸]خو کۀ غل ونۀ نیولے شی، نو د چا سره چې امانت پروت وو هغه به خامخا د قاضیانو په مخکښې حاضر شی اؤ هلته به قسم وکړی چې د دغه پردے مال دۀ پخپله نۀ دے پټ کړے. [۹]د مال اؤ سامان هر قِسم لانجې، کۀ هغه د ځاروو، خرُونو، ګډو، جامو، یا د بل ورک شوی څیز په باره کښې وی، چې دوه کسان په کښې دعویٰ لری هغوئ دې خپلې لانجې د قاضیانو په مخکښې پیش کوی. هغوئ چې چا ته پړ ووائی نو هغه به هغه بل ته یو په دوه ورکوی. [۱۰]کۀ یو کس بل کس له خپل خر، غوا، ګډه یا بل ځاروے امانت ورکړی اؤ هغه مړ یا زخمی شی یا په داسې وخت کښې وتښتولے شی چې هيڅ څوک یې هم ونۀ وینی، [۱۱]نو هغه کس به ورته د مالِک خُدائ په نُوم قسم کوی چې د هغه بل کس ځناور یې نۀ دے پټ کړے. کۀ هغه ځناور چا نۀ وی پټ کړے، نو هغه مالِک دې دا قسم ومنی اؤ تاوان ورکولو ته ضرُورت نشته، [۱۲]خو کۀ ځناور چا پټ کړے وی، نو هغه کس به خامخا مالِک

ته د هغې تاوان ورکوی. [13] خو کهٔ هغه ځنګلی ځناور وژلے وی، نو هغه کس به د هغې پاتې حِصه د ثبُوت د پاره راوړی، نو هغهٔ له د هغه ځناور د تاوان ورکولو ضرُورت نشته کُوم چې ځنګلی ځناورو وژلے وی. [14] کهٔ یو کس د بل کس نه یو څاروے وغواړی اؤ هغه په داسې وخت کښې زخمی یا مړ شی چې مالِک یې موجُود نهٔ وی، نو هغه به یې خامخا تاوان ورکوی. [15] خو کهٔ دا کار په داسې وخت کښې شوے وی چې مالِک یې حاضر وی، نو هغهٔ ته د تاوان ورکولو ضرُورت نشته. کهٔ ځناور یې په مزدُورئ راوستلے وی، نو هغه به صِرف د مزدُورئ پیسې په تاوان کښې ورکوی.

اِخلاقی اؤ مذهبی قانُون

[16] کهٔ یو سړے یوه پېغله دهوکه کړی چې هغه کوژدن شوې هم نهٔ وی اؤ د هغې سره څملی، هغه دې خامخا د هغې حق مهر ورکړی نو ښځه به یې شی. [17] خو کهٔ پلار یې هغهٔ له د ورکولو نه اِنکار وکړی، نو هغه به خامخا د هغې پېغلې پلار له د حق مهر برابر قیمت ورکوی. [18] کُومه ښځه چې کوډې کوی هغه ژوندئ مهٔ پرېږدئ. [19] هغه کس به خامخا وژلے شی کُوم چې د ځناور سره زنا وکړی. [20] څوک چې د مالِک خُدائ نه بغېر بل خُدائ ته قُربانی پېش کوی هغه دې ختم کړے شی. [21] د یو مُسافر سره بد سلُوک یا زیاتے مهٔ کوئ، هغه رایاد کړئ چې تاسو په خپله د مِصر په وطن کښې مُسافر وئ. [22] د کونډې یا یتیم سره بد سلُوک مهٔ کوئ. [23] کهٔ تاسو د هغوئ سره بد سلُوک وکړو اؤ چې کله هغوئ ما مالِک خُدائ ته د مدد د پاره فریاد وکړی نو زهٔ به د هغوئ فریاد اورم، [24] اؤ زهٔ به په قهر شم اؤ تاسو به په جنګ ووژنم. ستاسو ښځې به کونډې شی اؤ ستاسو بچی به یتیمان شی. [25] کهٔ تاسو زما د خلقو نه یو کس له قرض ورکړئ چې هغه غریب وی، د هغهٔ سره د یو قرض ورکوُونکی په شان عمل مهٔ کوئ اؤ سُود ترې نه مهٔ غواړئ. [26] کهٔ تاسو د قرض په ضمانت کښې د چا نه چُوغه واخلئ، دا به تاسو د نمرپرېواتو نه مخکښې هغهٔ له واپس ورکوئ، [27] ځکه چې د هغهٔ سره د ځان پټولو د پاره دا یکی یوه چُوغه وه، د دې نه بغېر هغه په څهٔ کښې

اُودهٔ شی؟ چې کله هغه ما ته سوال زاری وکړی، زهٔ به د هغهٔ فریاد اورم ځکه چې زهٔ رحیم یم. ۲۸د خُدائ پاک په حق کښې بدې ردې مهٔ وایئ اؤ د خپل قوم مشرانو ته ښېرې مهٔ کوئ. ۲۹خپله غله، د انګُورو شراب اؤ خپل د زیتُونو تېل ما ته ښهٔ په وخت پېش کوئ. تاسو خپل مشری زامن ما له راکړئ. ۳۰تاسو د خپلو څاروو اؤ د خپلو ګډو وړومبی پېدا شوی بچی ما ته وقف کړئ. هر یو وړومبے پېدا شوے نر بچے به اووهٔ ورځې د خپلې مور سره ایساریږی اؤ په اتمه ورځ به هغه ما ته پېش کوئ. ۳۱تاسو به زما مُقدس خلق یئ، نو د داسې ځناور غوښه مهٔ خورئ چې هغه ځنګلی ځناور وژلے وی، هغه سپو ته اچوئ."

عدل اؤ اِنصاف

۲۳

۱"د دروغو خبر مهٔ خوروئ اؤ د دروغو ګواهئ په ذریعه د یو مُجرم کس مدد مهٔ کوئ. ۲د ډېرو خلقو په بد عمل کښې یا د قانُون ماتولو په ګواهئ کښې ملګرتیا مهٔ کوئ اؤ بې اِنصافی مهٔ کوئ. ۳په یوه مُقدمه کښې د یو غریب سړی ناجائزه طرفداری مهٔ کوئ. ۴کهٔ تاسو د خپل دُښمن غوا یا خر ووینئ چې لار یې غلطه کړې وی، نو هغهٔ له یې خامخا واپس وروليئ. ۵کهٔ د هغهٔ خر ووینئ چې د بار لاندې پرېوتلے وی، نو د خر په پاڅولو کښې د هغهٔ مدد وکړئ، اؤ ځان پرې مهٔ ناغرضه کوئ. ۶چې کله یو غریب سړے په عدالت کښې حاضر شی نو د هغهٔ سره بې اِنصافی مهٔ کوئ. ۷د دروغو الزام مهٔ لګوئ اؤ یو صادق اؤ بېګُناه سړے مهٔ وژنئ، ځکه چې څوک داسې بد عمل وکړی نو زهٔ به هغه نهٔ پرې ږدم. ۸رشوت مهٔ اخلئ، ځکه چې رشوت بینا خلق ړندوی اؤ حق نهٔ ګوری اؤ رشوت د صادقانو په خبرو کښې هم چالاکی پیدا کوی. ۹د یو مُسافر سره بد سلُوک مهٔ کوئ، تاسو ته پته ده چې د یو مُسافر په زړهٔ څهٔ تېریږی، ځکه چې تاسو هم د مِصر په وطن کښې مُسافر وئ.

د سبت ورځې د پاره قانُون

[10]شپږ کاله خپله زمکه کَرئ اؤ فصل ترې نه رېبئ. [11]خو په اوؤم کال يې شاړه پرېږدئ اؤ چې څۀ په کښې شوى وى هغه ترې نه مۀ رېبئ، چې څۀ په کښې پاتې وى نو هغه به غريبانان خلق اؤ ځنګلى ځناور وخورى. د انګُورو اؤ زيتُونو د باغُونو سره هم دغه شان وکړئ. [12]په هفته کښې شپږ ورځې کار کوئ، خو په اوومه ورځ کار مۀ کوئ، د دې د پاره چې ستاسو غُلامان اؤ هغه مُسافر چې ستاسو د پاره کار کوى اؤ داسې ستاسو څاروى به هم آرام وکړى. [13]چې ما مالِک خُدائ تاسو ته څۀ وئيلى دى په هغې عمل کوئ. د نورو خُدايانو په نُوم سوال مۀ کوئ، اؤ نۀ چې د هغوئ نُوم د ستاسو د خُلې نه واؤرېدلے شى.

درې اخترونه

(د هِجرت کِتاب ۳۴: ۲۱، د ګردان کِتاب ۱۶:)

[14]زما د درناوى د پاره په کال کښې درې ځله اختر کوئ. [15]چې ما څنګه حُکم درکړے دے هم هغه شان د ابيب په مياشت کښې، تاسو د پتيرې ډوډۍ اختر کوئ، دا هغه مياشت ده چې تاسو په کښې د مِصر نه راووتلئ. د دې اختر په اووۀ ورځو کښې تاسو پتيره ډوډۍ خورئ. اؤ هيڅ څوک به هم زما په حضُور کښې خالى لاسُونه نۀ حاضرېږى. [16]چې کله تاسو خپل فصلُونه رېبل شروع کوئ، نو د لَوکولو اختر کوئ په خپلو پټو کښې چې تاسو کُوم تُخم کَرلے وى نو د هغه فصل وړومبے پېداوار پېش کوئ اؤ چې کله تاسو خپل فصل د پټو نه راټول کړئ نو په خزان کښې د فصل راټولولو اختر کوئ. [17]هر کال په دې دريو اخترُونو کښې دې خامخا ستاسو ټول نران مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک عِبادت له راځى. [18]چې کله تاسو يو ځناور قُربانى کوئ اؤ د هغۀ وينه ما ته پېش کوئ نو خمبيره ډوډۍ ورسره مۀ پېش کوئ. په دې اخترُونو کښې چې کُوم ځناور ما ته قُربانى شى د هغوئ وازګه دې د سحر پورې نۀ شى پرېښودلے.
[19]هر کال د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک، کور ته د خپلې زمکې نه رېبلے

شوې وړومبۍ غله راوړئ. د چېلۍ بچے د خپلې مور په پيو کښې مۀ پخوئ.

لار ښودنه اؤ وعدې

[20]کورئ! زۀ به ستاسو نه وړاندې يوه فرِښته درولېږم چې په لار کښې ستاسو حِفاظت کوی اؤ هغه ځائ ته مو راولی کُوم چې ما تيار کړے دے. [21]هغې ته پام کوئ اؤ د هغې خبرې ته غوږ نيسئ. د هغې خِلاف بغاوت مۀ کوئ، ځکه چې هغې له مې پُوره اِختيار ورکړے دے اؤ هغه به ستاسو بغاوت معاف نۀ کړی. [22]خو کۀ تاسو په رښتيا سره د هغې خبره ومنئ اؤ هغه هر څۀ وکړئ چې ما حُکم درکړے دے، نو زۀ به ستاسو د دُښمنانو سخت دُښمن يم. [23]زما فرِښته به ستاسو په وړاندې روانه وی اؤ تاسو به د اموريانو، حِتيانو، فرزيانو، کنعانيانو، حِويانو اؤ د يبوسيانو وطن ته بوځی اؤ زۀ به هغوئ تباه کړم. [24]د هغوئ خُدايانو ته سجده مۀ لګوئ اؤ مۀ يې عِبادت کوئ اؤ د هغوئ طريقې مۀ خپلوئ اؤ د هغوئ بُتان مات کړئ اؤ د هغوئ د کاڼو مُقدسې ستنې وغورزوئ. [25]کۀ تاسو زما، مالِک خُدائ د ستاسو خُدائ پاک عِبادت کوئ، نو زۀ به ستاسو په خوراک اؤ اوبو کښې برکت واچوم اؤ د ټولو بيماريانو نه به مو بچ وساتم. [26]ستاسو په وطن کښې به د يوې ښځې هم بچی نۀ ضائع کېږی اؤ يوه ښځه به هم شنډه نۀ وی. زۀ به تاسو له اُوږد عُمر درکړم. [27]زۀ به په هغه خلقو خپله يره ورولېږم چې کُوم ستاسو مُخالفت کوی، زۀ به هغه خلق په وارخطايۍ آخته کړم د کُومو خلقو سره چې تاسو جګړه کوئ اؤ زۀ به ستاسو ټول دُښمنان ستاسو نه وزغلوم. [28]زۀ به ستاسو په دُښمنانو وارخطائی ورولېږم، چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو زۀ به حِويان، کنعانيان اؤ حِتيان ستاسو د مخې نۀ لرې کړم. [29]زۀ به هغوئ په يو کال کښې نۀ وباسم، کۀ ما داسې وکړل، نو زمکه به وېجاړه شی اؤ هلته به ډېر زيات ځنګلی ځناور وی. [30]خو زۀ به هغوئ رو رو وباسم، تر دې پورې چې تاسو زيات شئ اؤ هغه زمکه ستاسو خپله شی. [31]زۀ به ستاسو د زمکې سرحدُونه د سُور درياب نه واخله د مديتران درياب پورې اؤ د بيابان نه د فرات درياب پورې خوارۀ کړم. زۀ به د هغې زمکې اوسېدُونکی ستاسو په لاس کښې درکړم اؤ چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغوئ به وشړئ.

۳۲د هغوئ يا د هغوئ د خُدايانو سره تړون مۀ کوئ. ۳۳هغوئ خپل وطن کښې
اوسېدو ته مۀ پرېږدئ، کۀ تاسو پرېښودل نو هغوئ به تاسو دهوکه کړی اؤ زما
خِلاف گُناه کولو ته به مو جوړ کړی. کۀ تاسو د هغوئ د خُدايانو عِبادت وکړئ
نو دا به ستاسو د پاره يو دام جوړ شی.“

پوخ تړون کول

۲۴ ۱مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل، ”ما له غرۀ ته، تۀ اؤ هارُون، ندب،
ابيهُو اؤ د اِسرائيليانو اؤيا مشران راوخېژئ، اؤ چې لرې فاصله پاتې
وی نو تاسو ما ته سجده وکړئ. ۲صِرف تۀ ما له راشه اؤ هغه نور به ما له
نزدې نۀ راځی. نور کسان به ستا سره غرۀ ته نۀ راخېژی.“ ۳مُوسیٰ راغلو اؤ
خلقو ته يې د مالِک خُدائ ټولې خبرې اؤ ټول اصُول بيان کړل اؤ ټولو خلقو
په يو آواز جواب ورکړو، ”څنګه چې مالِک خُدائ وئيلی دی نو مُونږ به هم
هغه شان کوُو.“ ۴مُوسیٰ د مالِک خُدائ هغه ټولې خبرې وليکلې. بل سحر
وختی د غرۀ په لمن کښې هغۀ يوه قُربانګاه جوړه کړه اؤ د اِسرائيليانو د دولسو
قبيلو په مُطابق يې د هرې يوې د پاره دولس تيږې ودرولې. ۵بيا هغۀ د بنی
اِسرائيلو څۀ ځلمی مُقرر کړل اؤ هغوئ مالِک خُدائ ته سوزېدُونکې قُربانۍ اؤ
څۀ څاروی د سلامتۍ قُربانۍ په توګه پېش کړل. ۶مُوسیٰ د ځناورو هغه نيمه
وينه واخستله اؤ په ښانګُونو کښې يې واچوله، اؤ هغه نوره نيمه يې په قُربانګاه
وشيندله. ۷بيا هغۀ د تړون کِتاب راواخستلو اؤ حاضرو خلقو ته يې واورولو.
هغوئ ووئيل، ”مُونږ به د مالِک خُدائ فرمانبرداری کوُو اؤ د هغۀ په ټولو خبرو
به عمل کوُو.“ ۸بيا مُوسیٰ هغه وينه راواخستله چې په ښانګُونو کښې وه اؤ په
خلقو يې وشيندله. هغۀ ووئيل، ”گورئ! دا وينه د تړون د پوخوالی د پاره
ده کُوم چې مالِک خُدائ ستاسو سره کړے دے چې کله هغۀ دا ټول حُکمونه
درکول.“ ۹مُوسیٰ، هارُون، ندب، ابيهُو اؤ د اِسرائيليانو هغه اؤيا مشران غرۀ ته
وختل. ۱۰اؤ هغه خُدائ پاک يې وليدلو چې اِسرائيليانو يې عِبادت کولو. د
هغۀ د خپو لاندې لکه د آسمان په شان د ياقُوتو شين فرش وو. ۱۱د خُدائ
پاک د لاس نه د بنی اِسرائيلو هغو مشرانو ته ضرر ونۀ رسېدلو، هغوئ خُدائ

پاک ولیدلو اؤ بیا هغوئ خوراک خښاک وکړو.

حضرت مُوسیٰ د سینا په غرۀ باندې

[12] مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، "ما له غرۀ ته راوخېژه اؤ چې کله تۀ هلته یې نو زۀ به تا له د کاڼو دوه تختې درکړم چې په هغو باندې ما ټول اصُول اؤ حُکمونه لیکلی دی چې تۀ به دا خلقو ته بیانوې." [13] مُوسیٰ د خپل مدد کوُونکی یشوَع سره روان شو اؤ مُوسیٰ د خُدائ پاک غرۀ ته بره ختلو. [14] مُوسیٰ مشرانو ته ووئیل، "تاسو مُونږ ته دلته تر هغه پورې اِنتظار کوئ چې مُونږ واپس نۀ یُو راغلی. هارُون اؤ حُور به ستاسو سره وی، اؤ کۀ د چا څۀ لانجه وی نو هغوئ له دې ورځی." [15] چې مُوسیٰ بره وختلو نو وریځې غر پټ کړو. [16-17] د مالِک خُدائ سپین جلال په غرۀ باندې خور شو. بنی اِسرائیلو ته د مالِک خُدائ جلال داسې ښکارېدو لکه چې د غرۀ په سر باندې اور بل وی. شپږ ورځې وریځې غر پټ کړے وو اؤ په اوومه ورځ مالِک خُدائ د وریځې د مېنځ نه مُوسیٰ ته آواز وکړو. [18] چې مُوسیٰ بره غرۀ ته ورختلو نو د وریځې مېنځ ته ورننوتلو اؤ څلوېښت ورځې اؤ څلوېښت شپې په غرۀ کښې ایسار شو.

مُقدسه خېمه

(د هِجرت کِتاب ۳۵:)

۲۵

[1] مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، [2] "بنی اِسرائیلو ته ووایه چې ما ته یوه نذرانه پېش کړی. چې څوک د زړۀ نه ما ته څۀ نذرانه پېش کول غواړی تۀ یې ترې نه اخله. [3] دا هغه نذرانې دی چې کُومې به ترې نه تۀ اخلې: سرۀ زر، سپین زر اؤ زېړ، [4] مهینه لټه، د آسمانی رنګ، بانجانی اؤ د سُور رنګ وړی، د چېلو د وړیَ کپړه، [5] سره رنګ شوې د ګډو څرمن، ښۀ څرمن، د کیکر لرګے، [6] د ډیوو د پاره تېل، د غوړولو د تېلو د پاره مصالحې اؤ د خوشبویۍ مصالحې، [7] سُلیمانی کاڼی اؤ نور قیمتی کاڼی چې د مشر اِمام په مُقدس واسکټ باندې چې پېش بند ورته وائی اؤ د هغۀ د سینې جېب باندې

ولګولے شی. [8]اؤ خلق به زما د پاره یوه مُقدسه خېمه جوړه کړی، نو زهٔ به د هغوئ په مېنځ کښې اوسېږم. [9]دا مُقدسه خېمه اؤ د هغې ټول سامان د هغې نقشې په مُطابق جوړ کړئ. کُومه چې زهٔ درته ښایم.

د تړون صندُوق

(د هِجرت کِتاب ۳۷:)

[10]هغوئ به زما د پاره د کیکر د لرګی نه یو صندُوق جوړ کړی، چې پینځهٔ‌څلوېښت اِنچې اُوږد وی، اووهٔ‌ویشت اِنچې پلن اؤ اووهٔ‌ویشت اِنچې لوړ وی. [11]دننه اؤ بهر ورباندې د سُوچه سرو زرو پترے وخېژوه اؤ د دې د سر نه ګېرچاپېره د سرو زرو غاړه شان تاؤ کړه. [12]وړلو د پاره ورله د سرو زرو څلور ګول کَړئ جوړې کړه اؤ دا ورله په څلورو خپو پورې ولګوه، چې دوه کَړئ یو خوا وی اؤ دوه بل خوا وی. [13]وړلو د پاره ورله د کیکر لرګی نه بازوګان جوړ کړه اؤ د سرو زرو پترې ورباندې وخېژوه [14]اؤ دا بازوګان د صندُوق د وړولو د پاره په کړو کښې دواړو طرفُونو ته وردننه کړه. [15]هغه بازوګان به په هغه کړو کښې پرېږدئ اؤ وباسئ به یې ترینه نه. [16]بیا د تړون په صندُوق کښې هغه د کاڼو دوه تختې کېږده کُومې چې زهٔ درکوم، په کُومو باندې چې حُکمونه لیکلی دی. [17]د سُوچه سرو زرو یو سر ورله جوړ کړه چرته به چې کفاره ادا کېږی، چې پینځهٔ څلوېښت اِنچې اُوږد وی اؤ اووهٔ ویشت اِنچې پلن وی. [18]د ټکېدلو شوو سرو زرو نه دوه د وزرو والا مخلُوق ورله جوړ کړه، [19]یو ورباندې په یو سر کښې اؤ بل په بل سر کښې جوړ کړه نو چې دواړه د تړون صندُوق د کفارې د سر سره یوه ټُکړه شی. [20]د وزرو والا مخلُوق دې د تړون صندُوق د کفارې په تخت باندې یو بل ته مخامخ وی اؤ د هغوئ خورې وزرې دې د صندُوق د کفارې تخت پټ کړی اؤ مخُونه به یې لاندې وی. [21]د کاڼی چې کُومې دوه تختې زهٔ درکوم هغه د تړون په صندُوق کښې کېږده اؤ هغه د کفارې تخت د صندُوق د پاسه کېږده. [22]زهٔ به ستا سره هلته مُلاقات وکړم اؤ د دې دوه وزرو والا مخلُوق په مېنځ کښې چې د کفارې صندُوق د سر د پاسه دی زهٔ به تا له د

بنی اِسرائیلو د پاره خپل حُکمونه درکړم.

د پېش کېدُونکې ډوډۍ مېز

(د هِجرت کِتاب ۳۷:)

۲۳ د کیکر لرګی نه یو مېز جوړ کړه، چې شپږ دېرش اِنچې اُوږد وی، اتلس
اِنچې پلن اؤ اووۀویشت اِنچې لوړ وی. ۲۴ په دې د سُوچه سرو زرو پترے
وخېژوه اؤ د دې نه ګېرچاپېره د سرو زرو غاړه شان تاؤ کړه. ۲۵ ګېرچاپېره درې
اِنچې پلنه یوه ژۍ ورله جوړه کړه اؤ ژۍ نه ګېرچاپېره د سرو زرو غاړه تاؤ
کړه. ۲۶ د دې وړلو د پاره د سرو زرو څلور ګول کَړۍ جوړې کړه اؤ دا په هغه
څلورو ګوټُونو کښې ولګوه، چرته چې خپې دی. ۲۷ دا کَړۍ به د ژۍ سره نزدې
ولګولے شی چې هغه بازوګان ونیسی چې د کُومو په ذریعه دا مېز وړلے شی.
۲۸ دا بازوګان د کیکر لرګی نه جوړ کړه اؤ په دې باندې د سرو زرو پتری وخېژوه.
۲۹ د سُوچه سرو زرو نه رکیبۍ اؤ لُوښی جوړ کړه اؤ دغه شان د نذرانو تویَولو
د پاره منګی اؤ جامُونه هم جوړ کړه. ۳۰ دا مېز به د تړون صندُوق په مخکښې
کېښودلے شی اؤ ما ته پېش کړے شوې مُقدسه ډوډۍ به د همېشه د پاره په مېز
پرته وی.

ډیوټ

(د هِجرت کِتاب ۳۷:)

۳۱ د سُوچه سرو زرو نه یو ډیوټ جوړ کړه. د دې بېخ اؤ د دې ډنډا د
ټکېدلے شوو سرو زرو نه جوړ کړه، د دې د ښۀ ښکارېدلو د پاره ګلُونه، سره د
غُوټېو اؤ پاڼو جوړ کړه، چې د دې سره یوه ټُکړه شی. ۳۲ د ډیوټ د اړخُونو نه
دې شپږ څانګې وتلې وی، چې درې په یو طرف وی اؤ درې په بل طرف وی.
۳۳ د دې شپږ واړو څانګو به درې درې د ښۀ ښکارېدو ګلُونه وی، دا به سره
د غُوټېو اؤ پاڼو د بادام د ګلُونو په شان جوړ وی. ۳۴ د ډیوټ د ډنډې به د ښۀ
ښکارېدو څلور ګلُونه وی، دا به سره د غُوټېو اؤ د پاڼو د بادام د ګلُونو په شان

وی. [۳۵]د دې درې واړو ځانګو د هرې یوې لاندې به یوه غُوټۍ وی. [۳۶]دا غوټۍ، ځانګې اؤ دا ډیوټ به د ټکېدلے شوو سُوچه سرو زرو د یوې ټُکړې نه جوړ وی. [۳۷]د ډیوټ د پاره اووهٔ ډیوې جوړې کړه اؤ هغه داسې کېږده چې د ډیوټ مخامخ ځلیږی. [۳۸]د هغې به ایره پاکوُونکې چمټې اؤ مجمعې د سُوچه سرو زرو وی. [۳۹]پینځهٔدېرش کیلو سُوچه سرهٔ زر په دې ډیوټ اؤ د دې په ټول سامان جوړولو کښې اِستعمال کړه. [۴۰]ګوره چې دا د هغې نقشې په مُطابق جوړ کړې چې کُومه ما درته په غرهٔ باندې ښودلې ده.“

د مالِک خُدائ د حضُور خېمه

(د هِجرت کِتاب ۳۶:)

۲۶ [۱]اؤ مالِک خُدائ ووئیل، ”د مُقدسې خېمې یعنې زما د حضُور خېمې دننه برخه د مهینې لټې د لسو پړدو نه جوړه کړه چې دا د آسمانی رنګ، بانجانی اؤ د سُور رنګ د وړۍ نه تیاره وی. په دې باندې په ګُلکارۍ کښې د وزرو والا مخلُوق جوړ کړه. [۲]هره یوه پړده په برابر ناپ جوړه کړه چې څوارلس ګزه اُوږده وی اؤ دوه ګزه پلنه وی. [۳]پینځهٔ پړدې په یو ځائ وګنډه. اؤ هغه نورې پینځهٔ پړدې هم په یو ځائ وګنډه. [۴]په هره یوه جوړه کښې، د پړدې په بهرنۍ غاړه د آسمانی رنګ د کپړې کَړۍ جوړې کړه. [۵]د وړومبۍ جوړې په وړومبۍ پړده پنځوس کَړۍ اؤ پنځوس کَړۍ د دویمې جوړې په آخری پړده جوړ کړه چې دا کَړۍ یو بل ته مخامخ وی. [۶]پنځوس د سرو زرو کُنډې جوړې کړه اؤ هغه پړدې د یوې بلې سره مِلاؤ کړه نو ټوله مُقدسه خېمه به یوه شی. [۷]د خېمې پټولو د پاره د چېلو د وړو نه جوړې شوې یولس پړدې واخله. [۸]دا ټولې په یو ناپ جوړې کړه، چې پینځلس ګزه اُوږدې اؤ دوه ګزه پلنې وی. [۹]پینځهٔ پړدې په یو ځائ وګنډه اؤ هغه نورې شپږ هم یو ځائ وګنډه. شپږمه پړده د خېمې په مخکښینۍ حِصه باندې غبرګه کړه. [۱۰]د یوې جوړې د آخری پړدې په غاړه پنځوس کَړۍ جوړې کړه اؤ د هغه بلې جوړې په

غاړه هم پنځوس کَړۍ جوړې کړه. [11]د زېړو پنځوس کُنډې جوړې کړه اؤ هغه په کړو کښې واچوه چې هغه دوه جوړې مِلاؤ کړی نو داسې به دا د خېمې سره یو ځائ شی. [12]هغه زیاته شوې نیمه برخه به د خېمې شا ته ځوړنده وی. [13]د پردو دواړو طرفُونو ته چې په اُوږدوالی کښې کُوم نیم ګز زیات شوے دے هغه به راځوړند وی چې خېمه پټه کړی. [14]دوه نورې پردې هم جوړې کړه: یوه پرده د ګډو د څرمنې نه چې سُور رنګ ورکړے شوے وی اؤ بله د ښې څرمنې نه جوړه کړه، چې د پاس نه پرې خېمه پټه کړے شی. [15]خېمې له د ودرولو د پاره د کیکر د لرګی نه چوکاټُونه جوړ کړه. [16]چې هر یو چوکاټ پینځلس فُټه اُوږد وی اؤ اووۀ ویشت اِنچې پلن وی، [17]په ښخ کښې ورله دوه یو شان تختې هم جوړې کړه چې چوکاټُونه ونښلوی. د ټولو چوکاټُونو دې دا تختې وی. [18]د خېمې جنُوب طرف د پاره شل چوکاټُونه جوړ کړه [19]اؤ څلوېښت د سپینو زرو خپې چې ورلاندې شی، چې د هر یو چوکاټ لاندې دوه دوه وی چې هغه دوه وړاندینۍ حِصې ونیسی. [20]د خېمې د شمال په طرف هم شل چوکاټُونه جوړ کړه [21]اؤ څلوېښت د سپینو زرو خپې جوړې کړه، چې د هر یو چوکاټ لاندې دوه دوه وی. [22]د خېمې شا د پاره چې د نمرپرېواتۀ په طرف دے، شپږ چوکاټُونه جوړ کړه، [23]اؤ دوه چوکاټُونه د خېمې د کوټُونو د پاره جوړ کړه. [24]د کوټُونو دا چوکاټُونه به په ښخ کښې مِلاؤ وی اؤ د لاندې نه واخله تر سره پورې به نښتې وی. دا دوه چوکاټُونه به هم دغه شان جوړولے شی چې د کُومو نه دوه کوټُونه جوړولے شی. [25]نو اتۀ چوکاټُونه اؤ شپاړس د سپینو زرو خپې به وی، چې د هر چوکاټ لاندې به دوه دوه وی. [26]د کیکر لرګی نه پینځلس لاړی جوړ کړه، پینځۀ د خېمې د هغو چوکاټُونو د پاره چې په یو طرف باندې وی، [27]پینځۀ د هغه چوکاټُونو د پاره چې په بل طرف باندې وی اؤ پینځۀ د هغه چوکاټُونو د پاره چې نَمرخاتۀ طرف شا ته په آخِر سر کښې وی. [28]د چوکاټُونو تیر به د یو سر نه تر بل سره پورې پُوره رسېدلے وی. [29]په چوکاټُونو د سرو زرو پترې وخېژوه اؤ د سرو زرو کَړۍ ورله جوړې کړه چې لاړی ونیسی، په لاړو به هم د سرو زرو پترې خېژولے شی. [30]دا خېمه د هغه نقشې په مُطابق

ودروه کُومه چې ما تا ته په غرهٔ ښودلې وه. [31] د مهينې لتې نه يوه پړده جوړه کړه چې د آسمانى رنګ، بانجانى اؤ د سُور رنګ وړىَ نه تياره شوې وى. په دې باندې په ګُلکارىَ کښې د وزرو والا مخلُوق جوړ کړه. [32] دا د کيکر لرګى په څلورو ستنو باندې، په کُنډو کښې راځوړنده کړه په کُومو ستنو چې د سرو زرو پترى خېژولے شوى وى اؤ د سپينو زرو په څلورو خپو باندې به ولاړې وى. [33] دا پړده د خېمې په چت کښې د کُنډو په قطار کښې ځوړنده کړه اؤ د پړدې نه شا ته د تړون صندُوق کېږده چې په هغې کښې د کاڼو دوه تختې دى. دا پړده به مُقدس ځائ د زيات مُقدس ځائ نه جُدا کوى. [34] د تړون صندُوق د کفارې په تخت بند کړه. [35] د زيات مُقدس ځائ نه بهر د خېمې ښى طرف ته مېز اؤ ګڅ طرف ته يې هغه ډيوټ کېږده. [36] د خېمې د ننوتلو دروازې د پاره د مهينې لتې نه يوه پړده جوړه کړه چې د آسمانى رنګ، بانجانى اؤ د سُور رنګ وړىَ نه تياره شوې وى اؤ چې دا په ګُلکارىَ باندې ښائسته کړے شوے وى. [37] د دې پړدې د پاره د سرو زرو کُنډې جوړې کړه اؤ د کيکر لرګى نه پينځهٔ ستنې جوړې کړه چې د سرو زرو پترى ورباندې خېژولے شوى وى، اؤ د دې ستنو د پاره پينځهٔ د زېړو خپې جوړې کړه.

قُربانګاه

(د هِجرت کِتاب ۳۸:)

۲۷

[1] د کيکر لرګى نه يوه قُربانګاه جوړه کړه. هغه به څلورګوټه وى، چې اووهٔ نيم فُټه اُوږده وى، اووهٔ نيم فُټه پلنه اؤ څلور نيم فُټه لوړه وى. [2] د دې د پاره د څلورو ګوټُونو د پاسه د ښکرو په شان څيزُونه جوړ کړه چې د قُربانګاه سره يو ځائ شى اؤ په دې هر څهٔ باندې به د زېړو پترى وخېژولے شى. [3] د ايرو د لرې کولو د پاره لوښى، بېلچې، جامُونه، درې غاښى اؤ د ګرمې ايرې د پاره لُوښى جوړ کړه. دا ټول سامان د زېړو نه جوړ کړه. [4] اؤ تهٔ د زېړو يوه جالىَ هم جوړه کړه اؤ د هغې په ګوټُونو باندې د وړلو د پاره څلور د زېړو

کَړۍ ولګوه. [5]دا جالۍ د قُربانګاه د ژۍ لاندې کېږده نو چې د قُربانګاه مېنځ ته ورسېږی. [6]د وړلو د پاره د کيکر لرګی نه ورله بازوګان جوړ کړه اؤ د زېړو پترې وربانديې وخېژوه، [7]نو د قُربانګاه دواړو طرفُونو ته چې کُومې کَړۍ دی په هغې کښې بازوګان ولګوه. [8]قُربانګاه د تختو نه جوړه کړه اؤ تشه يې پرېږده، هم د هغې نقشې په مُطابق چې ما درته په غرهٔ باندې ښودلې وه.

د مالِک خُدایٔ د حضُور خېمې دربار جوړېدل

(د هِجرت کِتاب ۳۸:)

[9]د مهينې لتې د پړدو نه زما د حضُور خېمې د پاره دربار جوړ کړه چې د جنُوب طرف يې پنځوس ګزه اُوږد وی، [10]دا به د زېړو د شلو ستنو په ذريعه د زېړو په شلو خپو کښې، د سپينو زرو کُنډو اؤ د سپينو زرو سيخُونو په مدد سره ټينګولے شی. [11]د دربار شمال طرف ته دې هم دغه شان وکړے شی. [12]په نمرپرېواتهٔ طرف به د لسو ستنو اؤ لسو خپو سره پينځهٔ ويشت ګزه اُوږدې پړدې وی. [13]نَمرخاتهٔ طرف به هم دربار پينځهٔ ويشت ګزه اُوږد وی، چې هلته دروازه هم ده. [14-15]د دروازې په دواړه طرف د درې ستنو اؤ درې خپو سره اووهٔ نيم ګزه پړدې به هم وی. [16]يواځې دروازې له دې لس ګزه اُوږده پړده وی چې د مهينې لتې نه جوړه وی چې د آسمانی رنګ، بانجانی اؤ د سُور رنګ وړۍ نه تياره شوې وی اؤ په ګُلکارۍ باندې ښائسته کړے شوے وی. دا دې د شلورو ستنو اؤ شلورو خپو په ذريعه ټينګه کړے شی. [17]د دربار ګېرچاپېره ټولې ستنې به د سپينو زرو د سيخُونو سره نښلولے شی اؤ د هغې کُنډې به د سپينو زرو وی اؤ خپې به يې د زېړو نه جوړولے شی. [18]دا دربار به پنځوس ګزه اُوږد وی اؤ پينځهٔ ويشت ګزه پلن وی اؤ دوه نيم ګزه لوړ وی. د دې پړدې به د مهينې لتې نه اؤ خپې به يې د زېړو نه جوړې وی. [19]په خېمه کښې چې څومره سامان اِستعمالېږی اؤ د خېمې اؤ دربار د پاره ټول موږی به د زېړو نه جوړولے شی.

د ډيوې خيال ساتل

(د ليويانو کِتاب ۲۴ :)

[۲۰]بنى اِسرائيلو له حُکم ورکړه چې د ډيوې د پاره د زيتُونو سُوچه تېل درله راوړى، چې دا هره شپه بله وساتلے شى. [۲۱]هارُون اؤ د هغهٔ زامن دې هغه ډيوه زما د حضُور په خيمه کښې د پړدې نه بهر ولګوى چې د تړون صندُوق ته مخامخ ده. دا به هلته زما په حضُورکښې د ماښام نه واخله تر سحره پورې بليږى. بنى اِسرائيل اؤ د هغوئ اولاد به هميشه د پاره دا حُکم منى.

د اِمامانو خاص لِباس

(د هِجرت کِتاب ۳۹:)

۲۸

[۱]خپل ورور هارُون اؤ د هغهٔ زامن، ندب، ابيهُو، اِلعازار اؤ اِتمر ځان له راوله. هغوئ د بنى اِسرائيلو د مېنځ نه رابېل کړه، چې د اِمامانو په توګه زما خِدمت کوى. [۲]د خپل ورور هارُون د پاره د اِمامانو جامې جوړې کړه، چې هغهٔ ته عِزت اؤ ښائست مِلاؤ شى. [۳]ټول ماهِر خلق راوغواړه کُومو له چې ما مهارت ورکړے دے اؤ هغوئ ته ووايه چې د هارُون جامې جوړې کړى، نو چې هغه د يو اِمام په توګه زما خِدمت ته وقف شى. [۴]هغوئ ته ووايه چې يو د سينې جېب، يو پېش بند، يوه چُوغه، يو قميص چې ګلکارى ورباندې شوې وى، يو پټکے اؤ يو کمربند جوړ کړى. هغوئ به د اِمامانو دا جامې ستا ورور هارُون اؤ د هغهٔ زامنو له جوړوى، چې دوئ د اِمامانو په توګه زما خِدمت وکړى. [۵]هغه ماهِر خلق به د آسمانى رنګ، بانجانى اؤ سُور رنګ وړۍ، د سرو زرو تار اؤ د مهينې لټې نه کار اخلى. [۶]هغوئ به پېش بند د آسمانى رنګ، بانجانى اؤ سُور رنګ وړۍ، د سرو زرو تار اؤ د مهينې لټې نه جوړوى، چې په ګُلکارئ باندې ښائسته کړے شوے وى. [۷]دواړو طرفُونو ته دې ورباندې د ولى پټئ لګېدلې وى، چې د دې په ذريعه تړلے شى. [۸]يو ښهٔ ګلکارى شوے کمربند چې هم د هغه سامان نه جوړ وى هغه دې د پېش بند

سره ونښلولے شی نو چې ورسره یو ځائ شی. [9]دوه سُلیمانی کاڼی واخله اؤ په هغې باندې د یعقُوب د دولسو زامنو نومُونه پاخهٔ ولیکه، [10]د هغوئ د پیدایښت په مُطابق چې شپږ نومُونه په یو کاڼی اؤ شپږ په بل کاڼی باندې وی. [11]په هغه دوؤ کاڼو باندې د یعقُوب د زامنو نومُونه د یو ماهِر زرګر په ذریعه ولیکه اؤ دا کاڼی په سرو زرو کښې ګېر کړه. [12]دا د پیش بند د ولی په پټو باندې ولګوه چې د بنی اِسرائیلو د دولسو قبیلو نُمائندګی کوی. نو داسې هارُون به د هغوئ نومُونه ګرځوی، نو زهٔ، مالِک خُدائ به خپل خلق همېشه د پاره یاد ساتم. [13]د سرو زرو دوه نور ځیزُونه جوړ کړه چې دا کاڼی په کښې ګېرولے شی [14]اؤ دوه د سُوچه سرو زرو زنځیرُونه جوړ کړه چې د تارُونو په شان تاؤ شوی وی اؤ د سرو زرو په دې ځیزُونو پورې یې ونښلوه.

د مشر اِمام د سینې جېب

(د هِجرت کِتاب ۳۹:)

[15]د مشر اِمام د پاره یو د سینې جېب جوړ کړه چې د خُدائ پاک رضا معلُومولو د پاره یې استعمالوی. دا به هم د هغه سامان نه جوړ وی د کُوم نه چې پیش بند جوړ دے اؤ هم هغه شان ګلکاری به ورباندې شوې وی. [16]دا به څلورګوټه اؤ دوه غبرګه وی، نهٔ اِنچې به اُوږد اؤ نهٔ اِنچې پلن وی. [17]په هغه څلور قطاره قیمتی کاڼی ولګوه، په اول قطار کښې یاقُوت، یو زیړ یاقُوت اؤ یو لعل ولګوه، [18]په دویم قطار کښې یو زمرُد، یو شین یاقُوت اؤ یوه هیره ولګوه، [19]په دریم قطار کښې یوه فیروزه، یو عقیق اؤ یو بانجانی یاقُوت ولګوه، [20]اؤ په څلورم قطار کښې یو شین بخن یاقُوت، یو سُلیمانی کاڼے اؤ یو یشم ولګوه. دا به په سرو زرو کښې ګېر شوی وی. [21]په دې دولسو کاڼو په هر یو کاڼی باندې دې د یعقُوب د یو زوئ نُوم لیکلے وی، چې د بنی اِسرائیلو د دولسو قبیلو نُمائندګی وشی. [22]د سینې جېب د پاره د سُوچه سرو زرو زنځیرُونه جوړ کړه، چې د تارُونو په شان تاؤ شوی وی. [23]د سرو زرو دوه کَړۍ جوړې کړه اؤ د

سينې جېب په برنو ګوټونو پورې يې ونښلوه، [24]اؤ د سرو زرو هغه دوه زنځيرُونه په هغه کړو پورې وتړه. [25]د زنځيرُونو دوه سرُونه په هغه دوه ځيزُونو پورې وتړه چې په هغه کښې کانړی ګېر کړے شوی دی اؤ دا د پېش بند د ولی په پټو باندې مخکښې طرف ته ونښلوه. [26]بيا دوه د سرو زرو کَړئ جوړې کړه اؤ دا د سينې جېب لاندې ګوټونو دننه غاړې ته د پېش بند څنګ پورې ونښلوه. [27]دوه د سرو زرو نورې کَړئ هم جوړې کړه اؤ دا په لاندينئ حِصه پورې د پېش بند د ولی دوه پټو په مخکښې ونښلوه چې ګنډ ته نزدې وی اؤ په ګُلکارئ ښائسته کړے شوی کمربند د پاسه وی. [28]د سينې د جېب کَړئ د پېش بند کړو پورې د آسمانی رنګ مزی سره وتړه، نو چې د سينې جېب په کمربند باندې پروت وی اؤ ترې نه لرې نهٔ شی. [29]نو چې کله هارُون مُقدس ځائ ته ورننوځی، هغه به د سينې جېب د ځان سره وړی چې په کُوم باندې د بنی اِسرائيلو د دولسو قبيلو نومُونه ليکلے شوی دی، نو زهٔ مالِک خُدائ به خپل خلق همېشه د پاره ياد ساتم. [30]د اُوريم اؤ تميم کانړی د سينې په جېب کښې کېږده، چې کله هارُون زما پاک حضُور ته راځی نو هغه به د ځان سره دا راوړی. په داسې وختُونو کښې به هغه خامخا د سينې جېب اغوندی، چې د بنی اِسرائيلو د پاره د مالِک خُدائ رضا معلُوموی.

د اِمامانو نور لِباس

(د هِجرت کِتاب ۳۹:)

[31]چې کُومه چُوغه د پېش بند لاندې اغوستلے کېږی هغه به ټوله د آسمانی رنګ د وړئ نه جوړولے شی. [32]په هغې کښې به د سر د پاره يو سُورے وی، چې غاړه يې مضبُوطه ګنډلے شوی وی چې ونهٔ شلېږی. [33-34]د دې په لاندې پېنځه باندې د آسمانی رنګ، بانجانی اؤ د سُور رنګ تار انار جوړ کړه اؤ د هر انار په مېنځ کښې دې د سرو زرو ټلئ وی. [35]چې کله هارُون د اِمام په توګه خِدمت کوی نو هغه به دا چُوغه اغوندی. چې کله هغه زما په حضُور کښې مُقدس ځائ ته ننوځی يا ترې نه وځی، نو د ټلو آواز به اؤرېدلے شی اؤ هغه

به نۀ مړ کېږی. [36]د سُوچه سرو زرو نه یوه نښه جوړه کړه اۆ په هغې باندې
ولیکه: ”مالِک خُدائ ته وقف شوے“. [37]دا د یو آسمانی رنګ مزی سره د
پټکی مخې ته وتړه. [38]هارُون به دا په خپل تندی باندې وتړی، نو زۀ مالِک
خُدائ به هغه نذرانې قبلوم چې بنی اِسرائیل یې ما ته وقف کوی، کۀ خلق د
دې په پېش کولو کښې څۀ غلطی هم کوی. [39]د هارُون د پاره د مهینې لټې نه
یو قمیص جوړ کړه اۆ د مهینې لټې نه ورله پټکې جوړ کړه اۆ یو کمربند هم
جوړ کړه چې ګلکاری ورباندې شوې وی. [40]د هارُون د زامنو د پاره قمیصُونه،
کمربند اۆ ټوپۍ جوړې کړه، چې هغوئ ته عِزت اۆ ښائست مِلاوٙ شی. [41]دا
جامې خپل ورور هارُون اۆ د هغۀ زامنو ته ورواغونده. بیا هغوئ مُقرر کړه اۆ
هغوئ ما ته وقف کولو د پاره د زیتُونو په تېلو غوړ کړه، نو داسې به هغوئ د
اِمامانو په توګه زما خِدمت وکړی. [42]هغوئ له د لټې نه جانګی جوړ کړه، چې
د ملا نه د سپینو پورې رسېږی، نو چې د هغوئ د سَتر ځایُونه بربنډ نۀ شی.
[43]هارُون اۆ د هغۀ زامن به خامخا همېشه د پاره دا اغوندی چې کله هغوئ زما
په حضُور کښې خېمې ته ننوځی یا چې په مُقدس ځائ کښې د اِمامانو په توګه
خِدمت کوی اۆ قُربانګاه ته ورنزدې کېږی، ګنی د سَتر ځایُونو بربنډولو په وجه
به ګُناهګار شی اۆ وبه وژلے شی. د هارُون اۆ د هغۀ د اولاد د پاره به دا حُکم
د همېشه د پاره وی.

د هارُون اۆ د هغۀ زامن د اِمامانو په توګه مُقرر کېدل

(د لیویانو کِتاب ۸:)

۲۹ [1]هارُون اۆ د هغۀ زامن د اِمامانو په توګه زما په خِدمت کښې وقف
کولو د پاره داسې وکړه چې یو څخے اۆ دوه ګډان راونیسه چې
هیڅ عیب په کښې نۀ وی. [2]د غنمو د ټولو نه ښۀ اوړۀ واخله، خو چې خمبیره
په کښې نۀ وی اۆ درې قِسمه ډوډۍ ترې نه پخې کړه چې د څۀ سره د زیتُونو
تېل ګډ وی، څۀ سپورې وی اۆ څۀ په تېلو غوړې وی. [3]دا په شکور کښې کېږده
اۆ چې کله هغه څخے اۆ هغه دوه ګډان ما ته قُربانی کړې نو دا هم ورسره راوړه.

۴هارُون اؤ د هغهٔ زامن زما د حضُور خېمې دروازې ته راوله اؤ هغوئ له غُسل
وکړه. ۵بیا هارُون ته د اِمامانو دا لِباس وروا‌غونده: قمیص اؤ چُوغه چې کُومه د
پېش بند لاندې اغوستلے کېږی، پېش بند اؤ د سینې جېب د ښهٔ ګلکاری شوی
کمربند سره وتړه. ۶هغهٔ ته پټکے ورپه سر کړه اؤ په دې باندې د سرو زرو پټۍ
وتړه چې هغه نښه ورباندې لګېدلې وی. ۷بیا د زیتُونو تېل واخله اؤ د مُقررولو
د نښې په طور د هغهٔ سر غوړ کړه. ۸د هغهٔ زامن راوله اؤ قمیصُونه وروا‌غونده،
۹هغوئ ته دا کمربند وتړه اؤ ټوپۍ ورپه سر کړه. نو تهٔ به هارُون اؤ د هغهٔ زامن
مُقرر کړې. هغوئ اؤ د هغوئ اولاد به د اِمامانو په توګه همېشه د پاره زما
خِدمت کوی. ۱۰هغه څخے زما د حضُور خېمې مخې ته راوله اؤ هارُون اؤ د
هغهٔ زامنو ته ووایه چې خپل لاسُونه د هغې په سر کېږدی. ۱۱څخے د خېمې په
دروازه کښې زما په حضُور کښې حلال کړه. ۱۲د خپلې ګوتې سره د څخی څهٔ
وینه واخله اؤ د قُربانګاه د څلورو ښکرو په شان څیزُونو پورې یې وسُولوه. بیا
هغه پاتې وینه د قُربانګاه په بېخ کښې توئ کړه. ۱۳بیا، هغه ټوله وازګه واخله
کُومه چې په کولمو پرته وی، د اینې ښهٔ حِصه اؤ دواړه ګردې سره د هغه وازګې
چې ورباندې پرته وی اؤ د یوې نذرانې په توګه یې په قُربانګاه باندې ما ته
وسوزوه. ۱۴خو د څخی غوښه، څرمن اؤ د هغهٔ سُوټې د خېمو نه بهر وسوزوه.
دا د اِمامانو د ګُناه معاف کېدلو د پاره یوه نذرانه ده. ۱۵د هغه ګډانو نه یو ګډ
راونیسه اؤ هارُون اؤ د هغهٔ زامنو ته ووایه چې خپل لاسُونه د هغهٔ په سر باندې
کېږدی. ۱۶هغه حلال کړه اؤ وینه یې واخله اؤ د قُربانګاه څلورو واړو طرفُونو
ته یې وشینده. ۱۷ګډ ټوټې ټوټې کړه، د هغهٔ کولمې اؤ وروستو خپې ووینځه اؤ
دا د ګډ سر اؤ د نورو ټوټو سره کېږده. ۱۸ټول ګډ په قُربانګاه باندې وسوزوه،
دا مالِک خُدائ ته په اور سوزېدُونکې نذرانه ده. د دې خوشبوئی په هغهٔ ښهٔ
لګې. ۱۹هغه بل ګډ هارُون اؤ د هغهٔ زامنو له راوله اؤ هغوئ دې خپل لاسُونه
د هغې په سر کېږدی. ۲۰ګډ حلال کړه اؤ څهٔ وینه یې واخله اؤ دا د هارُون اؤ
د هغهٔ د زامنو د ښی غوږُونو په نرمو ځایُونو پورې، د هغوئ د ښی لاسُونو په
غټو ګوتو پورې اؤ د هغوئ د ښۍ خپو په غټو ګوتو پورې ولګوه. بیا هغه پاتې

وينه د قُربان‌ګاه څلورو واړو طرفُونو ته وشينده. [21]څهٔ وينه واخله چې کُومه په
قُربان‌ګاه باندې پرته وی اؤ څهٔ د غوړولو تېل واخله اؤ دا د هارُون اؤ د هغهٔ په
جامو اؤ د هغهٔ زامنو اؤ د هغوئ په جامو باندې وشينده. نو هغه، د هغهٔ زامن
اؤ د هغوئ جامې به ما ته وقف شی. [22]د ګډ وازګه، لم، هغه وازګه چې په
کولمو پرته وی، د اينې ښهٔ حِصه، دواړه ګردې سره د هغه وازګې چې ورباندې
وی اؤ ښے پتُون دا تهول پرې کړه. [23]د ډوډۍ هغه شکور چې کُوم ما ته پېش
کړے شوے دے، د هر يو قِسمه ډوډۍ نه يوه يوه ډوډۍ راواخله. [24]دا تهول د
هارُون اؤ د هغهٔ د زامنو په لاسُونو کښې کېږده اؤ هغوئ ته ووايه چې دا تهول د
دې ښکاره کولو د پاره اُوچت کړی چې دا مالِک خُدائ ته د خاص نذرانې په
توګه وقف کوی. [25]بيا دا د هغوئ د لاسُونو نه واخله اؤ دا په قُربان‌ګاه باندې
د سوزېدُونکې نذرانې سره وسوزوه. د دې بُوئ هم په مالِک خُدائ باندې ښهٔ
لګې. [26]تهٔ به د دويم ګډ پوښتۍ وخورې، خو تهٔ به وړومبے دا اُوچتې کړې
چې ښکاره کړې چې دا غوښه ما ته وقف کېږی. [27]کله چې اِمامان مُقررولے
شی هغه د ګډ پوښتۍ اؤ پتُون کُوم چې د مُقررولو د پاره اِستعمالېږی هغه به
اُوچت کړے شی اؤ د هارُون اؤ د هغهٔ د زامنو د پاره به بېل کړے شی. [28]دا زما
نهٔ بدلېدُونکے قانُون دے چې کله بنی اِسرائيل د سلامتۍ قُربانۍ پېش کوی، د
ځناور پوښتۍ اؤ پتُون به د اِمامانو وی. دا زما د خلقو د طرف نه مالِک خُدائ
ته نذرانه ده. [29]د هارُون د اِمامت لِباس د هغهٔ د مرګ نه پس به د هغهٔ زامنو
ته ملاوېږی، ځکه چې کله هغوئ مُقررولے شی نو هغوئ به دا اغوندی. [30]د
هارُون کُوم زوئ چې د هغه په ځائ اِمام شی اؤ چې هغه زما د حضُور خېمې
ته د خِدمت د پاره ننوځی نو هغه به دا لِباس اووهٔ ورځې اغوندی. [31]د ګډ
هغه غوښه واخله کُومه چې د هارُون اؤ د هغهٔ د زامنو په مُقررولو کښې اِستعمال
شوې وی اؤ په يو پاک ځائ کښې يې اويشوه. [32]هارُون اؤ د هغهٔ زامن به هغه
غوښه زما د حضُور خېمې په دروازه کښې د هغه ډوډۍ سره خوری کُومه چې
په شکور کښې پاتې وی. [33]د مُقرر کېدلو په وخت کښې چې د کفارې د رسم
ادا کولو د پاره څهٔ اِستعمال شوی وُو هغوئ به هغه خوری. صِرف اِمامان به دا
خوراک خوری ځکه چې دا خوراک مُقدس دے. [34]کهٔ څهٔ غوښه يا څهٔ ډوډۍ

تر سحره پورې پاتې شی، نو هغه به سوزولے شی، هغه به نهٔ شی خوړلے، ځکه چې مُقدسه ده. [35]د هارُون اؤ د هغهٔ د زامنو د مُقرر کېدلو رسمُونه دې اووهٔ ورځې کولے شی هم هغه شان چې څنګه ما حُکم درکړے دے. [36]هره ورځ خامخا يو څخرے د نذرانې په توګه قُربانی کوئ، نو چې د ګُناه کفاره ادا کېږی. دا به قُربانګاه پاکه کړی. د مُقدس کولو د پاره يې د زيتُونو په تېلو غوړه کړئ. [37]هره ورځ تر اووهٔ ورځو پورې تهٔ کفاره ادا کوه. نو قُربانګاه به بېخی مُقدسه شی اؤ هر څوک يا هر څيز چې د هغې سره ولګې نو هغه به هم مُقدس شی.

د هرې ورځې نذرانې

(د شمېر کِتاب ۲۸ :)

[38]په راتلُونکی تهولو وختُونو کښې هره ورځ، د دوه يو کالن ګډُورو قُربانی ما ته په قُربانګاه باندې پېش کوه. [39]يو ګډُورے د سحر په وخت کښې د قُربانۍ په توګه پېش کوه اؤ بل په ماښام کښې. [40]د وړومبی ګډُوری سره يو کيلو د غنمو ښهٔ اوړهٔ پېش کړه چې د زيتُونو يو ليټر سُوچه تېل ورسره ګډ وی. اؤ يو ليټر د انګُورو شراب د نذرانې په توګه پېش کړه. [41]دويم ګډُورے په ماښام کښې قُربانی کړه اؤ د سحر په شان هم هغه هومره اوړو سره، د زيتُونو تېلو اؤ د انګُورو شرابو سره يې پېش کړه. دا مالِک خُدائ ته په اور سوزېدُونکې نذرانه ده اؤ د دې بُوئ په هغهٔ ښهٔ لګې. [42]په راتلُونکی تهولو وختُونو کښې، دا سوزېدُونکې نذرانه زما د حضُور خېمې د دروازې په خُله کښې به پېش کولے شی. چې هلته به تاسو د مالِک خُدائ سره مُلاقات وکړئ اؤ تا سره به خبرې وکړی. [43]هلته به بنی اِسرائيل زما سره مُلاقات وکړی اؤ زما د حضُور سپين جلال به هغه ځائ مُقدس کړی. [44]زهٔ به خېمه اؤ قُربانګاه مُقدس کړم اؤ زهٔ به هارُون اؤ د هغهٔ زامن رابېل کړم چې د اِمامانو په توګه زما خِدمت وکړی. [45]زهٔ به د بنی اِسرائيلو په مېنځ کښې اوسېږم اؤ زهٔ به د هغوئ خُدائ پاک يم. [46]هغوئ ته به پته ولګې چې زهٔ مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک يم چا چې هغوئ

د مِصر د وطن نه راوويستل چې زهٔ د هغوئ په مېنځ کښې اوسېږم. زهٔ مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک يم.

د خوشبويۍ قُربانګاه

(د هِجرت کِتاب ۳۷:)

۳۰ [۱] د خوشبويۍ سوزولو د پاره، د کيکر د لرګی نه يوه قُربانګاه جوړه کړه. [۲] دا به څلورګوټه وی، چې اتلس اِنچې اُوږده، اتلس اِنچې پلنه اؤ يو ګز اُوچته وی. د ښکرو په شان څلورګوټُونه ورله جوړ کړه چې ورسره يو ځائ شی. [۳] د هغې په چت، څلورو واړو طرفُونو اؤ د هغې د ښکرو په شان څيزُونو باندې د سُوچه سرو زرو پترې وخېژوه اؤ ګېرچاپېره ترې نه د سرو زرو غاړه شان تاؤ کړه. [۴] د وړلو د پاره دوه د سرو زرو ګول کړۍ ورله جوړې کړه اؤ لاندې يې دواړو طرفُونو ته د غاړې سره وتړه چې هغه بازوګان ونيسی چې د کُومو په ذريعه دا وړلے شی. [۵] بازوګان د کيکر د لرګی نه جوړ کړه اؤ په دې باندې د سرو زرو پترې وخېژوه. [۶] دا قُربانګاه د هغې پردې نه بهر کېږده کُومه چې د تړون د صندُوق مخې ته ځوړنده ده. دا هغه ځائ دے چې چرته به زهٔ ستا سره مُلاقات وکړم. [۷] هر سحر وختی چې هارُون کله د ډيوو تيارولو له راځی، هغه به په دې باندې خوشبويۍ سوزوی. [۸] چې کله هغه په ماښام کښې ډيوې بلوی نو هم دغه شان به کوی. دا د خوشبويۍ نذرانه به په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې جاری ساتلے شی. [۹] په دې قُربانګاه باندې حرامه خوشبوئی مهٔ پېش کوئ اؤ د يو ځناور نذرانه، يا د غلې نذرانه مهٔ پېش کوئ اؤ يا د څښلو څهٔ نذرانه هم په دې مهٔ تويَوئ. [۱۰] په کال کښې يو ځل به هارُون د قُربانګاه د کفارې رسم ادا کوی چې کله د ګُناه د پاره قربان شوی ځناور وينه د قُربانګاه د ښکرو په شان څيزُونو باندې تويَولے شی نو دا پاکېږی. په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې به دا د کفارې رسم هر کال ادا کېږی. دا قُربانګاه به پُوره مُقدسه وی، ځکه چې دا ما مالِک خُدائ ته وقف ده.“

د مالِک خُدایٔ د حضُور خېمې د پاره د کفارې محصُول

۱۱مالِک خُدایٔ مُوسیٰ ته ووئیل، ۱۲"کله چې تهٔ د بنی اِسرائیلو مردُم شماری
کوې، هر یو سړے به ما له د خپل ژوند قیمت راکوی، چې کله مردُم شماری
کېږی، نو هیڅ بلا به وربانديې نهٔ راځی. ۱۳هر یو کس چې په دې مردُم شمارۍ
کښې شامِلېږی نو هغه به خامخا د منلے شوی معیار په مُطابق هغه مُقرر شوے
قیمت ورکوی. هر یو کس به دا مالِک خُدایٔ ته د نذرانې په توګه ورکوی.
۱۴هر یو کس به په دې مردُم شمارۍ کښې شمېرلے شی، د هر یو کس عُمر چې
شل کاله یا د شلو کالو نه زیات وی، نو هغه به دا قیمت ورکوی. ۱۵چې کله
هغوئ مالِک خُدایٔ ته د خپل ژوند قیمت ادا کوی نو مالدار اؤ غریب به یو
برابر ورکوی. ۱۶د بنی اِسرائیلو نه د کفارې دا پېسې راټولوه اؤ زما د حضُور په
خېمه یې خرچ کوه. دا محصُول به د هغوئ د ژوند قیمت وی اؤ زهٔ، مالِک
خُدایٔ به هغوئ یاد ساتم اؤ د هغوئ حِفاظت به کوم."

د زېړو ښانک

۱۷اؤ مالِک خُدایٔ مُوسیٰ ته ووئیل ۱۸"د وینځلو د پاره د زېړو یو ښانک جوړ
کړه چې ببخ یې هم د زېړو وی. دا د خېمې اؤ د قُربانګاه په مېنځ کښې کېږده
اؤ په هغې کښې اوبهٔ واچوه. ۱۹هارُون اؤ د هغهٔ زامن به په دې اوبو خپل
لاسُونه اؤ خپې وینځی ۲۰د هغې نه مخکښې چې هغوئ خېمې ته ننوځی یا
چې قُربانګاه ته د خوراک نذرانه پېش کولو د پاره نزدې کېږی. نو هغوئ به
نه مړهٔ کېږی. ۲۱هغوئ دې خامخا خپل لاسُونه اؤ خپې وینځی، چې مړهٔ نهٔ
شی. دا یو قانُون دے چې هغوئ اؤ د هغوئ اولاد به همېشه د پاره په دې عمل
کوی."

د غوړولو تېل

۲۲بیا مالِک خُدایٔ مُوسیٰ ته ووئیل، ۲۳"دا ښې مصالحې واخله: شپږ کیلو اوبهٔ
شوې خوشبوداره ژاوله، درې کیلو خوشبوداره دارچینی، درې کیلو خوشبودار

دربړے، [۲۴]اؤ شپږ کیلو د سناد د پاڼو مصالحه، دا ټول به د منلے شوی معیار په مُطابق تَللے شوی وی. څلور لیټره د زیتُونو تېل هم ورسره مِلاؤ کړه، [۲۵]اؤ د غوړولو مُقدس تېل ترې نه جوړ کړه، داسې یې مِلاؤکړه لکه چې د عطرو والا دا کار کړے وی. [۲۶]په دې باندې دا څیزُونه غوړ کړه، زما د حضُور خیمه، د تړون صندُوق، [۲۷]میز اؤ د هغې ټول سامان، ډیوټ اؤ د هغې سامان، د خوشبویۍ سوزولو قُربانګاه، [۲۸]د سوزېدُونکې نذرانې قُربانګاه، ورسره د هغې ټول سامان، اؤ د وینځلو ښانک اؤ د دې بېخ هم په تیلو غوړ کړه. [۲۹]په دې طریقه دا څیزُونه وقف کړه اؤ دا به بېخی مُقدس شی اؤ هر څوک یا هر څیز چې د دې سره ولګې نو هغه به هم مُقدس شی. [۳۰]بیا هارُون اؤ د هغهٔ د زامنو سرونه په تیلو غوړ کړه اؤ زما په خِدمت کښې یې د اِمامانو په توګه مُقرر کړه. [۳۱]بنی اِسرائیلو ته ووایه چې دا مُقدس تېل به په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې زما په خِدمت کښې اِستعمالیږی. [۳۲]دا به د یو عام سړی په بدن باندې نهٔ شی تویَولے اؤ تاسو به د دې په شان خوشبویۍ نهٔ جوړوئ. دا مُقدس دی اؤ تاسو به خامخا دا مُقدس ګڼئ. [۳۳]کهٔ هر څوک د دې په شان خوشبوئی جوړه کړی یا یې څوک د یو اِمام نه بغیر په بل چا پورې ولګوی نو هغه به نور زما د خلقو نهٔ شی ګڼلے.“

خوشبوئی

[۳۴]مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ”د دې خوشبودارو مصالحو یوه یوه برابره حِصه واخله: ژاوله، صدف، کنډ اؤ سُوچه لوبان. [۳۵]د دې نه عطر جوړ کړه، دا داسې مِلاؤ کړه لکه چې یو د عطرو والا دا کار کړے وی. مالګه په کښې مِلاؤ کړه چې سُوچه اؤ مُقدس وی. [۳۶]اؤ د دې څهٔ حِصه مېده مېده کړه، دا زما د حضُور خیمې ته یوسه اؤ دا د تړون صندُوق مخې ته کېږده، هلته به زهٔ تا سره مُلاقات وکړم. دا پُوره مُقدس وګڼئ. [۳۷]د خپلو ځانُونو د پاره داسې خوشبوئی مه جوړوئ چې دا څیزُونه په کښې په دې طریقه اِستعمال شوی وی. دا یو مُقدس څیز اؤ ما مالِک خُدائ ته یې وقف وګڼئ. [۳۸]کهٔ څوک داسې یو څیز هم جوړ کړی اؤ د عطرو په توګه یې اِستعمال کړی نو هغه به نور زما د خلقو نهٔ شی ګڼلے.“

د مالِک خُدائ حضُور خېمې جوړولو هُنر مندکسان

(د هِجرت کِتاب ۳۰:۳ – ۳:۱)

۳۱

[1]بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، [2]"گوره! ما د یهُوداه قبیلې،
بضلیایل غوره کړے دے، چې د اوری زوئ او د حُور نمسے دے،
[3]او ما هغه د خپل رُوح نه ډک کړے دے. ما هغۀ له پوهه، هُنر او د هر قِسم
هُنر په کار کښې قابلیت ورکړے دے. [4]د سرو زرو، سپینو زرو او د زېړو ښائسته
کار کولو، [5]قیمتی کاڼی پرې کولو او تیارولو، د لرگی کار کولو، او د هر قِسم
د هُنرکار د پاره. [6]او گوره، ما اهلیاب هم خوښ کړے دے چې د اخیسمک
زوئ دے او د دان د قبیلې نه دے، چې هغوئ یو ځائ کار وکړی. ما نورو ټولو
هُنر مندو له هم لوئ قابلیت ورکړے دے، چې هغوئ هغه څۀ جوړ کړی چې
ما حُکم ورکړے دے: [7]زما د حضُور خېمه، د تړون صندُوق او د کفارې تخت
چې ورباندې پروت دے، د خېمې نور ټول سامان، [8]مېز او د هغې سامان، د
سُوچه سرو زرو ډیوټ او د هغې ټول سامان، د خوشبویۍ د سوزولو قُربانگاه،
[9]د سوزېدُونکې نذرانې قُربانگاه او د هغې ټول سامان، د وینځلو ښانک او د
هغې بېخ، [10]د هارُون او د هغۀ د زامنو د پاره د اِمامانو ښائسته لِباس چې کله
هغوئ د اِمامانو په توگه خِدمت کوی نو دا دې استعمالوی، [11]د غوړولو تېل او
د مُقدس ځائ د پاره خوشبویۍ. دا څیزُونه دې هم هغه شان جوړ کړی چې
څنگه ما تا ته حُکم کړے دے."

سبت، د آرام کولو ورځ

[12]بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ له حُکم ورکړو، [13]چې بنی اِسرائیلو ته ووایه، "تاسو
د سبت، یعنې د آرام کولو ورځ منئ، دا به په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې زما او
ستاسو په مېنځ کښې یوه نښه وی، چې تاسو ته پته ولگې چې ما مالِک خُدائ
تاسو خپل خلق جوړ کړئ. [14]تاسو خامخا د سبت ورځ منئ، ځکه چې دا
ستاسو د پاره مُقدسه ده. چې څوک هم دا نۀ منی او په هغه ورځ کار کوی، نو

هغه دې ووژلے شی. اؤ څوک چې په هغه ورځ باندې کار کوی نو هغه به د اِسرائیلیانو نه نۀ شی ګڼلے. [15]ستاسو سره د خپل کار کولو د پاره شپږ ورځې شته، خو اوومه ورځ د سبت یعنې د آرام ورځ ده، هغه ما مالِک خُدائ ته وقف شوې ده. هر څوک چې څۀ قِسم کار هم په هغه ورځ وکړی نو هغه دې ووژلے شی. [16]بنی اِسرائیل دې دا ورځ د تړون د یوې نښې په توګه همېشه د پاره منی. [17]دا به همېشه د پاره زما اؤ بنی اِسرائیلو په مېنځ کښې یوه نښه وی، ځکه چې ما مالِک خُدائ په شپږ ورځو کښې آسمان اؤ زمکه جوړ کړل اؤ په اوومه ورځ ما کار بس کړو اؤ آرام مې وکړو.“ [18]چې کله خُدائ پاک د سینا په غرۀ باندې د مُوسیٰ سره خبرې خلاصې کړې، نو هغۀ له یې هغه د کاڼی دوه تختې ورکړې چې په کُومو باندې خُدائ پاک په خپله حُکمونه لیکلی وُو.

د سرو زرو خخے

(د ګردان کِتاب ۹:)

۳۲ [1]چې کله خلقو ولیدل چې مُوسیٰ د غرۀ نه راکُوز نۀ شو اؤ ډېر وخت یې هلته تېر کړو، نو هغوئ په هارُون راغونډ شول اؤ هغۀ ته یې ووئیل، ”مُونږ نۀ پوهېږُو چې په دې سړی، مُوسیٰ څۀ وشول، چې مُونږ یې د مِصر نه راوویستلُو، مُونږ له خُدایان جوړ کړه چې زمُونږ لارښودنه کوی.“ [2]هارُون هغوئ ته ووئیل، ”د خپلو ښځو، زامنو اؤ د خپلو لُوڼو نه د سرو زرو والۍ راوباسئ اؤ ما له یې راوړئ.“ [3]نو ټولو خلقو خپلې د سرو زرو والۍ راوویستلې اؤ هارُون له یې راوړې. [4]هغۀ د هغوئ والۍ واخستلې، ویلې یې کړې اؤ د خخی په شکل یې یو بُت ترې نه جوړ کړو. هغوئ ووئیل، ”اے اِسرائیلیانو! دا زمُونږ خُدائ دے چې مُونږ یې د مِصر د وطن نه راوویستلُو.“ [5]بیا هارُون د سرو زرو خخی په مخکښې یوه قُربانګاه جوړه کړه اؤ اِعلان یې وکړو، ”سبا به د مالِک خُدائ د پاره اختر وی.“ [6]بل سحر وختی هغوئ څۀ ځناور راوستل چې د سوزېدُونکې نذرانې په توګه یې قربان کړی اؤ چې نور د خوړلو د سلامتۍ

نذرانې په توګه پېش کړی. هغه خلق د خوړولو اؤ څښلو د پاره کښېناستل اؤ
بیا هغوئ پاڅېدل، د مستۍ اؤ عیاشۍ سره ګډېدل. [7] مالِک خُدائ مُوسیٰ ته
ووئیل، "سمدستی واپس لاندې کُوز شه، ځکه چې ستا هغه خلق د ګُناه په وجه
خراب شوی دی، چې تا د مِصر نه راویستلی دی. [8] چې په کُومه لاره ما هغوئ
له د عمل کولو حُکم ورکړے وو هغوئ زر د هغې نه بې لارې شوی دی، هغوئ
د ویلې شوی سرو زرو نه څخے جوړ کړے دے، د هغهٔ عِبادت یې کړے دے اؤ
قُربانۍ یې ورته پېش کړی دی. هغوئ وائی چې هغه یې خُدائ دے چا چې د
مِصر د وطن نه راویستلی دی. [9] ما ته پته ده چې هغوئ څومره ضدی خلق دی.
[10] اوس، تهٔ ما مهٔ منعې کوه. زهٔ هغوئ ته په قهر یم اؤ هغوئ تباه کوم. بیا به
زهٔ تا اؤ ستا د اولاد نه یو لوئ قوم جوړ کړم." [11] خو مُوسیٰ مالِک خُدائ خپل
خُدائ پاک ته سوال کولو اؤ ورته یې ووئیل، "مالِکه خُدایه، تهٔ ولې خپلو خلقو
ته دومره په قهر یې، چې هغوئ دې د خپل لوئ طاقت اؤ خپل لوئ قُدرت
سره د مِصر د وطن نه راوویستل؟ [12] مِصریانو ته دې د پېغور کولو موقع مِلاؤ
شی څهٔ چې ووائی چې تا خپل خلق د مِصر نه د دې د پاره راوویستل چې
په غرُونو کښې یې ووژنې اؤ هغوئ بېخی تباه کړې؟ خپل قهر بس کړه، خپله
فېصله بدله کړه اؤ په خپلو خلقو دا تباهی مهٔ راوله. [13] خپل خِدمت کوُونکی
اِبراهیم، اِسحاق اؤ یعقُوب رایاد کړه، تا چې د هغوئ سره کُوم پوخ لوظ کړے
دے هغه رایاد کړه چې هغوئ له به دومره ډېر اولاد ورکړې چې په آسمان کښې
څومره ستوری دی اؤ چې د هغوئ اولاد له به هغه ټول وطن ورکوې چې تا
وعده کړې ده چې هغه به همېشه د پاره د هغوئ وی." [14] نو خُدائ پاک خپله
فېصله بدله کړه اؤ په خپلو خلقو یې هغه تباهی رانهٔ وستله د کُومې په باره کښې
چې هغهٔ وئیلی وُو. [15] مُوسیٰ واپس د غرهٔ نه راکُوز شو، د ځان سره یې هغه
د کاڼو دواړه تختې راوړې چې په دواړو مخونو یې حُکمونه لیکلے شوی وُو.
[16] خُدائ پاک په خپله هغه تختې تیارې کړې وې اؤ حُکمونه یې ورباندې
لیکلی وُو. [17] چې خلقو چغې وهلې نو یشوَع د خلقو شور واؤرېدو اؤ مُوسیٰ
ته یې ووئیل، "په خېمو کښې د جګړې شور دے." [18] مُوسیٰ ووئیل، "دا نهٔ د

فتحې اؤ نۀ د شکست آواز معلُومېږی، زۀ چې څۀ اورم دا د هغوئ د سندرو
آواز دے.“ [19]چې کله مُوسیٰ خېمو ته نښۀ رانزدې شو اؤ هغه څخرے اؤ د خلقو
ګډېدل يې وليدل، نو سخت په قهر شو. هغۀ چې کُومې تختې روانې کړې وې
هغه يې هلته د غرۀ په لمن کښې وغورزولې اؤ ماتې يې کړې. [20]هغوئ چې
کُوم څخرے جوړ کړے وو هغه يې راواخستلو، په اور يې ويلې کړو اؤ د اوړو په
شان يې مېده مېده کړو اؤ په اوبو کښې يې واچولو. بيا هغۀ دا په بنی اِسرائيلو
باندې وڅښلو. [21]هغۀ هارُون ته ووئيل، ”دې خلقو درباندې څۀ کړی دی، چې
په دومره سخته ګُناه دې آخته کړی دی؟“ [22]هارُون ورته ووئيل، ”زما نېکه! ما
ته مۀ په قهر کېږه، تا ته پته ده چې دا خلق څومره بدکاره دی. [23]هغوئ ما ته
ووئيل چې مُونږ ته پته نشته چې په دې سړی، مُوسیٰ باندې څۀ شوی دی، چې
مُونږ يې د مِصر وطن نه راوويستلُو، راځئ، چې خُدايان جوړ کړُو چې مُونږ ته
لارښودنه کوی. [24]ما هغوئ ته ووئيل چې ما له خپل د سرو زرو کالی راوړئ اؤ
چې د چا سره وُو نو هغه يې راوويستل اؤ ما له يې راکړل. ما هغه کالی په اور
کښې واچول اؤ دا څخرے ترې نه پخپله جوړ شو.“ [25]مُوسیٰ وليدل چې هارُون
هغه خلق خپلې خوښې ته پرېښی وُو اؤ د قابُو نه يې وتلی وُو اؤ د خپلو دُښمنانو
په مخکښې يې خپل ځانُونه شرمولی وُو. [26]مُوسیٰ د خېمو ځائ د دروازې په
خُله کښې ودرېدلو اؤ آواز يې وکړو، ”هر څوک چې د مالِک خُدائ سره وی،
ما له دې راشی!“ نو ټول ليويان هغۀ ته راغونډ شول، [27]نو هغۀ ورته ووئيل،
”مالِک خُدائ، د اِسرائيليانو خُدائ پاک تاسو هر يو کس ته دا حُکم کوی چې
خپله تُوره راوباسئ اؤ د خېمو د يو سر نه تر بل سره پورې ځئ اؤ هر يو کس
دې خپل ورُوڼه، خپل دوستان اؤ خپل ګاونډيان ووژنی.“ [28]ليويانو د مُوسیٰ
خبره ومنله اؤ تقريباً درې زره کسان يې په هغه ورځ ووژل. [29]مُوسیٰ ليويانو ته
ووئيل، ”نن تاسو خپل ځانُونه د مالِک خُدائ په خِدمت کښې د اِمامانو په توګه
وقف کړی دی، چې تاسو خپل زامن اؤ ورُوڼه ووژل، نو مالِک خُدائ تاسو له
خپل برکت درکړے دے.“ [30]په ورپسې ورځ مُوسیٰ خلقو ته ووئيل، ”تاسو يوه
لويه ګُناه کړې ده. خو زۀ به يو ځل بيا مالِک خُدائ له غرۀ ته وخېژم، کېدے

شی چې زهٔ ستاسو د ګُناه کفاره ادا کړم.“ ۳۱نو مُوسیٰ واپس مالِک خُدائ ته
ورَغلو اؤ وې وئیل، ”افسوس! دې خلقو یوه لویه ګُناه کړې ده. هغوئ د سرو
زرو نه خُدائ جوړ کړے دے اؤ د هغهٔ عِبادت یې کړے دے. ۳۲اوس زهٔ تا ته
سوال کوم چې د هغوئ ګُناه معاف کړه، خو کهٔ تا داسې ونهٔ کړل، نو بیا تهٔ زما
نُوم د هغه کِتاب نه وران کړه چې په هغه کښې دې د خپلو خلقو نومُونه لیکلی
دی.“ ۳۳مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ”زهٔ به د خپل کِتاب نه د هغوئ نومُونه
وران کړم چا چې زما خِلاف ګُناه کړې ده. ۳۴اوس لاړ شه، خلق هغه ځائ ته
بوځه چې ما درته ښودلے دے. اؤ ګوره! زما فرِښته به ستا لارښودنه کوی، خو
هغه وخت راروان دے چې زهٔ به دې خلقو له د هغوئ د ګُناه سزا ورکړم.“ ۳۵نو
مالِک خُدائ په هغه خلقو یو وبا راولېږله، ځکه چې د هغوئ په وجه هارُون
د سرو زرو څخے جوړ کړے وو.

د مالِک خُدائ د سینا غرهٔ نه د تلو حُکم ورکول

۳۳ ۱بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ”تهٔ اؤ دا خلق چې تا د مِصر
د وطن نه راوویستل، د دې ځائ نه لاړ شئ اؤ هغه زمکې ته لاړ
شئ د کُومې چې ما اِبراهیم، اِسحاق اؤ یعقُوب اؤ د هغوئ اولاد له د ورکولو
لوظ کړے دے. ۲زهٔ به ستاسو نه مخکښې یوه فرِښته ولېږم اؤ زهٔ به کنعانیان،
اموریان، حِتیان، فرزیان، حِویان اؤ یبوسیان وشړم. ۳تاسو هغه زرخېزې زمکې
له ورروان یئ. خو زهٔ به په خپله ستاسو سره نهٔ ځم، ځکه چې تاسو ضدی
خلق یئ اؤ کېدے شی چې زهٔ تاسو په لاره کښې تباه کړم.“ ۴چې کله خلقو دا
واؤرېدل، نو هغوئ په ژړا شروع وکړه اؤ هغوئ نورکالی اچول بند کړل. ۵ځکه
چې مالِک خُدائ مُوسیٰ ته وئیلې وُو چې هغوئ ته ووایه چې، ”تاسو ضدی
خلق یئ. کهٔ زهٔ د یو ساعت د پاره هم ستاسو سره تلے وے، نو ما به تاسو تباه
کړی وئ. اوس خپل کالی لرې کړئ، نو زهٔ به فېصله وکړم چې ستاسو سره څهٔ
چل وکړم.“ ۶چې کله بنی اِسرائیل د سینا غرهٔ نه لاړل، نو هغوئ نورکالی اچول
بس کړل.

د مالِک خُدائ د حضُور خېمه

۷چې کله به هم اِسرائیلیانو خېمې ودرولې، نو مُوسیٰ به مُقدسه خېمه وړله اؤ
د خېمو د ځائ نه لرې لرې به یې ودروله. اؤ هغې ته به یې د مالِک خُدائ
د حضُور خېمه نُوم اخستلو اؤ چې چا به هم د مالِک خُدائ رضا معلُومول
غوښتل نو هغه به ورتللو. ۸چې کله به هم مُوسیٰ هلته تَللو، نو خلق به پاڅېدل
اؤ د خپلو خېمو په خُله کښې ودرېدل اؤ مُوسیٰ ته به یې تر هغې پورې کتل چې
ورننه به وتلو. ۹ځنګه چې به مُوسیٰ دننه تلو نو د وریځې ستن به لاندې راتلله
اؤ د خېمې د دروازې په خُله کښې به ودرېدله اؤ مالِک خُدائ به د وریځې نه
د مُوسیٰ سره خبرې کولې. ۱۰چې ځنګه به خلقو د خېمې د دروازې په خُله
کښې د وریځې ستن ولیدله، نو هر یو کس به پاڅېدلو اؤ د خپلې خپلې خېمې د
دروازې په خُله کښې به یې سجده کوله. ۱۱مالِک خُدائ به د مُوسیٰ سره مخامخ
خبرې کولې، لکه چې یو کس یې د خپل ملګری سره کوی. بیا به مُوسیٰ خېمو
ته واپس راتلو. خو هغه ځلمے، د نون زوئ، یشوَع چې د هغهٔ مددګار وو، هغه
به په خېمه کښې ایسارېدلو.

د حضرت مُوسیٰ د مالِک خُدائ سره خبرې کول

۱۲مُوسیٰ مالِک خُدائ ته ووئیل، ”ګوره، تا ما ته وئیلی دی چې دا خلق به هغه
زمکې ته بوځم، خو تا ما ته دا ونهٔ وئیل چې زما سره به تهٔ څوک لېږې. تا ما
ته وئیلی دی چې تا زهٔ ښهٔ پېژنم اؤ ستا نه رضا یم. ۱۳اوس زهٔ تا ته سوال کوم،
تهٔ ما ته خپلې ارادې وښایه چې زهٔ ستا خِدمت وکړم اؤ تا رضا وساتم. دا هم
یاد ساته چې تا دا قوم خپل خلق ګڼلی دی.“ ۱۴مالِک خُدائ ووئیل، ”زهٔ به په
خپله تا سره ځم اؤ زهٔ به تا له آرام درکړم.“ ۱۵مُوسیٰ ورته ووئیل، ”کهٔ تهٔ مُونږ
سره نهٔ ځې، نو مُونږ د دې ځائ نه مهٔ بوځه. ۱۶چې تهٔ مُونږ سره نهٔ ځې نو چا
ته به ځنګه پته ولګې چې تهٔ د خپلو خلقو اؤ زما نه رضا یې؟ تهٔ چې مُونږ سره
یې، نو چې د زمکې په مخ څومره خلق دی د هغوئ نه به مُونږ بل شان شُو.“
۱۷مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ”زهٔ به هم هغه شان وکړم لکه چې تا ځنګه

وئيلی دی، ځکه چې تا زهٔ ښهٔ پېژنم اؤ زهٔ ستا نه رضا يم.“ [18]بيا مُوسیٰ ووئيل، ”ما له اِجازت راکړه چې زهٔ ستا د حضُور سپين جلال ووينم.“ [19]مالِک خُدائ ووئيل، ”زما شان اؤ شوکت به ستا په مخکښې تېر شی اؤ ستا په مخکښې به زهٔ خپل مُقدس نُوم واخلم کُوم چې مالِک خُدائ دے. زهٔ مالِک خُدائ يم اؤ څوک چې زهٔ غوره کړم زهٔ هغوئ ته خپل رحم اؤ ترس ښايم. [20]تهٔ به زما ديدار ونهٔ کړې، ځکه چې دا نهٔ شی کېدے چې څوک ما وګوری اؤ ژوندی پاتې شی، [21]خو ګوره، زما سره نزدې يو ځائ دے، تهٔ هلته په يو ګټ باندې ودرېدے شې. [22]کله چې زما د حضُور سپين جلال هلته تېرېږی، نو زهٔ به تا د ګټ په يو چاؤد کښې واچوم اؤ زهٔ به تا په خپل لاس سره تر هغې پورې پټ کړم چې تېر شم. [23]بيا به زهٔ خپل لاس لرې کړم اؤ تهٔ به زما شا ووينې خو زما مخ به نهٔ ليدلے کېږی.“

د کاڼو نوې تختې

(د ګردان کِتاب ۱۰ :)

۳۴

[1]بيا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل، ”د اولنو په شان دوه د کاڼی تختې جوړې کړه اؤ زهٔ به په هغې باندې هم هغه حُکمونه ليکم کُوم چې په اولنو تختو باندې وُو، کومې چې تا ماتې کړې وې. [2]سبا سحر تيار شه اؤ د سينا غرهٔ ته راوخېژه اؤ د غرهٔ په سر ما ته حاضر شه. [3]هيڅ څوک به تا سره نهٔ راخېژی، په ټول غرهٔ باندې چې يو کس هم ونهٔ ليدلے شی، اؤ نهٔ چې د غرهٔ په لمن کښې ګډې يا څاروی وڅرېږی.“ [4]نو مُوسیٰ د اولنو په شان دوه د کاڼو نورې تختې جوړې کړې اؤ سحر وختی هغهٔ دا د سينا غرهٔ ته د ځان سره وخېژولې، لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. [5]اؤ مالِک خُدائ په وريځ کښې راکُوز شو اؤ د هغهٔ سره هلته ودرېدلو اؤ خپل مُقدس نُوم ”مالِک خُدائ“ يې واخستلو. [6]مالِک خُدائ د هغهٔ په مخکښې تېر شو اؤ دا آواز يې وکړو، ”زهٔ، مالِک خُدائ، هغه خُدائ پاک يم چې د رحم اؤ ترس نه ډک يم، په آسانئ سره نهٔ غُصه کېږم اؤ ډېره مينه اؤ وفاداری ښايم. [7]زهٔ د خپلو خلقو د

زرګُونو نسلُونو سره نۀ بدلېدُونکې مينه کوم اؤ زۀ بدى، بغاوت اؤ ګُناه هم معاف کوم. خو زۀ مجرم نۀ معاف کوم خو کۀ څوک جُرم وکړى نو زۀ به د هغوئ بچو، نمسو دريم اؤ څلورم نسل له هم سزا ورکوم." [8]مُوسىٰ سمدستى خپل سر زمکې ته ټيټ کړو اؤ سجده يې وکړه. [9]هغۀ ووئيل، "اے مالِکه خُدايه! کۀ تۀ په رښتيا زما نه رضا يې زۀ تا ته سوال کوم چې تۀ زمُونږ سره لاړ شه، زمُونږ دا خلق ضديان دى، زمُونږ بدى اؤ ګُناه معاف کړه اؤ مُونږ د خپلو خلقو په توګه قبُول کړه."

د تړون نوى کېدل

(د هِجرت کِتاب ۲۳ : ۱۱ ، د ګردان کِتاب ۷: ۱۶ :)

[10]مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، "اوس زۀ د اِسرائيليانو د خلقو سره يو تړون کوم. زۀ به د دوئ په مخ کښې داسې عجيبه عجيبه کارُونه وکړم چې په ټوله دُنيا کښې به په يو ځائ کښې اؤ په يو قوم کښې کله هم نۀ وى شوى. ټول خلق به وګورى چې زۀ، مالِک خُدائ څۀ عجيبه کارُونه کولے شم، زۀ ستاسو د پاره لوئ لوئ کارُونه کوُونکے يم. [11]نن چې زۀ تاسو له کُوم قانُون درکوم هغه ومنئ. چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو زۀ به اموريان، کنعانيان، حِويان، فرزيان، حِتيان اؤ يبوسيان ستاسو د مخې نه لرې کړم. [12]پام کوئ چې د هغه زمکې د خلقو سره تړون ونۀ کړئ چې تاسو ور روان يئ، ځکه چې دا به ستاسو د پاره يو دام جوړ شى. [13]د هغوئ د قُربانۍ ځايُونه وران کړئ، د هغوئ مُقدسې ستنې تباه کړئ اؤ هغوئ له د اشيرې د بُت نښې راوغورزوئ. [14]د بل خُدائ عِبادت مۀ کوئ، ځکه چې د مالِک خُدائ نُوم غېرتى دے، هغه غېرتى خُدائ پاک دے. [15]د هغه زمکې د خلقو سره چې تړون ونۀ کړئ، ځکه چې کله هغوئ د خپلو خُدايانو عِبادت کوى اؤ هغوئ ته قُربانۍ پېش کوى، نو تاسو له به هم دعوت درکړى چې د هغوئ سره شريک شئ، تاسو به په آزمېښت کښې پرېوزئ اؤ هغه خوراک وخورئ کُوم چې خپلو خُدايانو ته پېش کوى. [16]کېدے شى چې د هغوئ لُوڼه تاسو خپلو زامنو له وادۀ کړئ، نو د هغوئ په وجه به

ستاسو زامن نافرمانه شی اؤ د هغوئ د خُدايانو عِبادت به شروع کړی. [۱۷]د
ويلې کړے شوی څيزُونو نه خُدايان مۀ جوړوئ اؤ مۀ يې عِبادت کوئ. [۱۸]تاسو
د پتيرې ډوډۍ اختر کوئ. لکه څنګه چې ما حُکم درکړے دے، د ابيب په
مياشت کښې اووۀ ورځې پتيره ډوډۍ خورئ، ځکه چې دا هغه مياشت ده چې
تاسو په کښې د مِصر نه راووتلئ. [۱۹]هر يو مشر زوئ اؤ هر وړومبے پېدا شوے
نر څاروے زما دے، [۲۰]خو تاسو به د هر وړومبنی پېدا شوی خر په بدل کښې يو
ګډُورے پېش کوئ. خو کۀ تاسو دا واپس نۀ اخلئ، نو څټ يې مات کړئ. هر
يو وړومبے پېدا شوے زوئ به په بيعه اخلئ. هيڅ څوک به زما په حضُور کښې
خالی لاسُونه نۀ حاضرېږی. [۲۱]ستاسو سره شپږ ورځې شته چې په هغې کښې
خپل کار کولے شئ، خو په اوومه ورځ کار مۀ کوئ، د يوې اؤ د لَو په وخت
هم تاسو په اوومه ورځ آرام کوئ. [۲۲]چې کله تاسو د غنمو وړومبنے فصل رېبل
شروع کوئ نو د لَوکولو اختر کوئ اؤ په خزان کښې د فصل راټولولو اختر کوئ.
[۲۳]په کال کښې درې ځل ستاسو ټول نران دې زما مالِک خُدائ، د اِسرائيليانو
خُدائ پاک عِبادت له راځی. [۲۴]د هغې نه پس چې کله زۀ قومُونه ستاسو د
مخې نه لرې کړم اؤ ستاسو علاقه زياته کړم، نو د دې درېو اخترُونو په دوران
کښې به د هيچا دا طمع پېدا نۀ شی چې ستاسو زمکه ونيسی. [۲۵]کله چې تاسو
ما ته يو ځناور قُربانی کوئ نو خمبيره شوې ډوډۍ ورسره مۀ پېش کوئ. کُوم
ځناور چې د فسحې په اختر کښې حلال شوی وی نو د هغې يوه برخه هم په
ورپسې سحر پورې مۀ پرېږدئ. [۲۶]هر کال د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
کور ته د خپلې زمکې نه رېبلے شوې وړومبۍ غله راوړئ. د چېلۍ بچے د
خپلې مور په پيو کښې مۀ پخوئ.“ [۲۷]مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل، ”دا خبرې
وليکه، ځکه چې د دې حُکمُونو په بُنياد باندې زۀ ستا اؤ د اِسرائيليانو سره يو
تړون کوم.“ [۲۸]مُوسیٰ هلته د مالِک خُدائ سره څلوېښت ورځې اؤ شپې ايسار
شو، هغۀ نۀ څۀ خوړل اؤ نۀ يې څۀ څښل. هغۀ په هغه تختو باندې د تړون
خبرې يعنې لس حُکمونه وليکل.

د حضرت مُوسىٰ د سينا غرۀ نه راکُوزېدل

[29]چې کله مُوسىٰ د لسو حُکمُونو د دوه تختو سره د سينا غرۀ نه راکُوز شو،
نو د هغۀ مخ ځلېدلو ځکه چې هغۀ د مالِک خُدائ سره خبرې کړې وې، خو
هغه ترې نه خبر نۀ وو. [30]هارُون او ټولو خلقو مُوسىٰ ته وکتل او وې ليدل
چې د هغۀ مخ ځلېدلو او هغوئ مُوسىٰ له نزدې ورتلو نه يرېدل. [31]خو مُوسىٰ
هغوئ راوغوښتل، نو هارُون او د قوم مشران هغۀ له راغلل او مُوسىٰ د هغوئ
سره خبرې وکړې. [32]د هغې نه پس، ټول بنى اِسرائيل د هغۀ نه راټول شول
او مُوسىٰ هغوئ له هغه ټول حُکمونه ورکړل کُوم چې مالِک خُدائ د سينا په
غرۀ باندې ورکړى وُو. [33]چې کله مُوسىٰ د هغوئ سره خبرې ختمې کړې، نو
هغۀ په پړده باندې خپل مخ پټ کړو. [34]چې کله هم مُوسىٰ د مالِک خُدائ د
حضُور خېمې ته ننوتلو، نو هغۀ به پړده لرې کوله. او چې هغه به راووتلو، نو
بنى اِسرائيلو ته به يې هغه هر څۀ وئيل چې هغۀ له به يې د وئيلو حُکم ورکړے
شوے وو، [35]او هغوئ به دا ليدل چې د مُوسىٰ مخ ځلېږى. نو هغۀ به په خپل
مخ واپس هغه پړده اچوله تر هغه وخت پورې چې بل ځل به هغه د مالِک
خُدائ سره خبرو کولو له تلو.

د سبت ورځ د پاره اصُول

۳۵

[1]بيا مُوسىٰ د بنى اِسرائيلو ټول قوم راغونډ کړو او هغوئ ته يې
ووئيل، ”تاسو به د مالِک خُدائ په دې حُکمُونو باندې عمل کوئ:
[2]د خپل کار د پاره ستاسو سره شپږ ورځې شته، خو اوومه د سبت مُقدسه ورځ
يعنې د آرام ورځ ده، هغه ما مالِک خُدائ ته وقف شوې ده. هر څوک چې
څۀ قِسم کار هم په هغه ورځ وکړى نو هغه دې ووژلے شى. [3]د سبت په ورځ
په خپلو کورُونو کښې اور هم مۀ بلوئ.“

د مُقدسې خېمې د پاره سامان راجمع کېدل

(د هِجرت کِتاب ۲۵ :)

[۴]مُوسیٰ د بنی اِسرائیلو ټول قوم ته ووئیل، ”مالِک خُدائ د دې حُکم کړے دے: [۵]مالِک خُدائ ته یوه نذرانه پېش کړئ. د چا زړۀ چې غواړی نو داسې څیزُونه په نذرانه کښې راوړلے شئ لکه سرۀ زر، سپین زر، یا زېړ، [۶]مهینه لټه، د آسمانی رنګ، بانجانی اؤ د سُور رنګ وړۍ، د چېلو د وړۍ نه جوړه شوې کپړا، [۷]سره رنګ شوې د ګډو څرمن، ښه څرمن، د کیکر لرګی، [۸]د ډیوو د پاره تېل، د غوړولو تېلو د پاره اؤ د خوشبوئۍ د پاره مصالحې، [۹]سُلیمانی کاڼی اؤ نور قیمتی کاڼی چې د مشر اِمام په پېش بند اؤ د هغۀ د سینې جېب باندې ولګولے شی.

د مالِک خُدائ د حضُور خېمې د پاره سامان

(د هِجرت کِتاب ۳۹:)

[۱۰]د ستاسو ټول ماهِر خلق دې راشی اؤ هغه هر څۀ دې جوړ کړی د کُوم چې مالِک خُدائ حُکم درکړے دے: [۱۱]خېمه، د دې پړده اؤ د دې پاسنۍ پړده، د دې کُنډې، چوکاټُونه، د دې دُرشلې، ستنې اؤ د دې خپې، [۱۲]د تړون صندُوق، د دې بازوګان، د دې د کفارې تخت اؤ هغه پړده چې ورباندې پټېږی، [۱۳]مېز اؤ د هغې ټول سامان، خُدائ پاک ته پېش کړے شوې ډوډۍ، [۱۴]د رڼا د پاره ډیوټ اؤ د دې ټول سامان، ډیوې سره د تېلو، [۱۵]د خوشبوئۍ سوزولو د پاره قُربانګاه اؤ د دې بازوګان، د غوړولو تېل، د خوشبوئۍ مصالحه، خېمې ته د ننوتلو دروازې د پاره پړده، [۱۶]قُربانګاه چې په کُومه باندې نذرانې سوزولے شی، ورسره د دې د زېړو جالۍ، د دې بازوګان اؤ د دې ټول سامان، د وینځلو د پاره ښانک اؤ د دې بېخ، [۱۷]د دربار د پاره پړدې، د دې ستنې اؤ خپې، دربار ته د ننوتلو د پاره پړده، [۱۸]د خېمې اؤ د دربار د پړدو د پاره موږی اؤ رسۍ، [۱۹]اؤ د اِمامانو ښائسته لِباس چې په مُقدس ځائ کښې د خِدمت په وخت

اغوستلے شی یعنې د هارُون اؤ د هغۀ د زامنو د پاره مُقدس لِباس چې د اِمامانو په توګه خِدمت کوی.“

د خلقو نذرانې راوړل

۲۰د بنی اِسرائيلو ټول قوم د مُوسیٰ د حضُور نه لاړو، ۲۱اؤ چې د چا زړۀ هم غوښتل نو هغوئ مالِک خُدائ ته يوه نذرانه راوړه چې د مالِک خُدائ د حضُور خېمه جوړه شی. هغوئ هغه هر څيز راوړو د کُوم چې په عِبادت کښې اؤ د اِمامانو د پاره مُقدس لِباس جوړولو کښې ضرُورت وو. ۲۲چې د چا زړۀ هم غوښتل، ټولو نرانو اؤ ښځو ښائسته ستنې، والۍ، ګوتې، امېلُونه اؤ د هر قِسم د سرو زرو کالی راوړل اؤ مالِک خُدائ ته يې وقف کړل. ۲۳هر يو کس چې د هغۀ سره مهينه لټه وه، د آسمانی رنګ، بانجانی، يا د سُور رنګ وړۍ، د چېلو د وړۍ نه جوړه کپړه، سره رنګ شوې د ګډو څرمن، يا ښه څرمن وه نو را يې وړل. ۲۴د هر چا هم چې د سپينو زرو يا د زېړو د پېش کولو وس وو نو هغوئ د مالِک خُدائ د پاره خپلې نذرانې راوړې اؤ چې د چا سره د کيکر لرګی وُو چې هغه د څۀ کار د پاره هم اِستعمالېدلے شو نو را يې وړل. ۲۵ټولو ماهِرو ښځو د مهينې لټې تار اؤ د آسمانی رنګ، بانجانی اؤ د سُور رنګ وړۍ تار راوړلو چې هغوئ په خپله جوړ کړے وُو. ۲۶ټولو ماهِرو ښځو چې د هغوئ زړۀ غوښتل د چېلو د وړۍ نه جوړه کپړه يې هم راوړه. ۲۷مشرانو سُليمانی کاڼی اؤ نور قيمتی کاڼی راوړل چې په پېش بند اؤ د سينې په جېب يې ولګوی. ۲۸اؤ مصالحې اؤ د ډيوو د پاره تېل، د غوړولو تېل اؤ د خوشبويۍ مصالحې يې هم راوړې. ۲۹ټولو بنی اِسرائيلو، نرانو اؤ ښځو چې د چا زړۀ هم غوښتل مالِک خُدائ ته يې د هغه کار د پاره خپلې نذرانې راوړې چې مالِک خُدائ مُوسیٰ ته حُکم ورکړے وو.

د حضرت مُوسیٰ ماهِرکسان مُقررول

(د هِجرت کِتاب ۳۱:)

[30]مُوسیٰ بنی اِسرائیلو ته ووئیل، ”مالِک خُدائ د یهُوداه د قبیلې بضلی‌ایل غوره کړے دے، چې د اوری زوئ اؤ د حُور نمسے دے. [31]هغه خُدائ پاک د خپل رُوح نه ډک کړے دے اؤ هغهٔ له یې پوهه، هُنر اؤ د هر قِسم هُنر په کار کښې قابلیت ورکړے دے. [32]د سرو زرو، سپینو زرو اؤ زېړو ښائسته کار کولو د پاره، [33]د قیمتی کاڼی پرې کولو اؤ تیارولو، د لرګی کار کولو، اؤ د هر قِسم د هُنرکار د پاره. [34]مالِک خُدائ هغهٔ له اؤ د دان قبیلې، د اخیسمک زوئ اهلیاب له هم دا قابلیت ورکړے دے چې خپل د هُنرکارُونه نورو ته وښائی. [35]هغهٔ هغوئ له په هر قِسم کار کښې مهارت ورکړے دے چې هغوئ د زرګرانو، د ماهِرانو اؤ د مهینې لټې، د آسمانی رنګ، بانجانی اؤ د سُور رنګ وړۍ، اؤ د نورې کپړې د جوړونکی په توګه کار وکړی. هغوئ د هر قِسم کار مهارت لرُونکی کاریګران اؤ د نوو څیزُونو جوړولو اُستاذان دی.

۳۶

[1]بضلی‌ایل، اهلیاب اؤ نور ټولو ماهِرو کسانو له مالِک خُدائ مهارت اؤ پوهه ورکړې ده چې هغوئ هغه هر څهٔ د مالِک خُدائ د حُکم په مُطابق جوړ کړی چې په مُقدسه خیمه کښې یې ضرُورت وی.“

د خلقو ډېرې زیاتې نذرانې راوړل

[2]بیا مُوسیٰ بضلی‌ایل، اهلیاب اؤ نور ټول ماهِر کسان راوغوښتل چا له چې مالِک خُدائ قابلیت ورکړے وو اؤ چې د هغوئ زړهٔ غوښتل چې کار وکړی اؤ مُوسیٰ ورته ووئیل چې کار شروع کړئ. [3]هغوئ د مُوسیٰ نه هغه ټولې نذرانې اخستلې کُومې چې بنی اِسرائیلو د مُقدسې خیمې جوړولو د پاره راوړې وې. خو بنی اِسرائیلو به هر سحر خپلې نذرانې مُوسیٰ له راوړلې. [4]نو هغه ماهِرکسان د خپل کار نه لاړل. [5]اؤ مُوسیٰ ته یې ووئیل، ”مالِک خُدائ چې د کُوم کار کولو حُکم کړے دے خلق د هغه ضرُورت نه زیاتې نذرانې راوړی.“ [6]نو مُوسیٰ

اِعلان وکړو چې دا پېغام دې ټولو خېمو ته ورسولے شي چې نور به هيڅ څوک د مُقدسې خېمې د پاره هيڅ هم نۀ راوړى، نو خلق د نورو نذرانو راوړلو نه منع کړے شول. [7]کُوم سامان چې د مخکښې نه راوړلے شوے وو هغه د ټول کار ختمولو نه ډېر زيات وو.

د مالِک خُدائ د حضُور خېمې جوړېدل

(د هِجرت کِتاب ۲۶ :)

[8]د ټولو نه تکړه کسانو د مالِک خُدائ د حضُور خېمه جوړه کړه. هغوئ دا د مهينې لتې د لسو پړدو نه جوړه کړه چې د آسمانى رنګ، بانجانى او د سُور رنګ وړى نه جوړې وې او په دې باندې په ګُلکارى کښې د وزرو والا مخلُوق جوړ کړے شوى وُو. [9]ټولې پړدې په يو ناپ وې هره يوه څوارلس ګزه اُوږده او دوه ګزه پلنه وه. [10]هغوئ پينځۀ پړدې يو ځائ وګنډلې او هغه نورې پينځۀ يې هم يو ځائ وګنډلې. [11]هغوئ په هره جوړه کښې د پړدې په بهرنى غاړه د آسمانى رنګ د کپړې کړى جوړې کړې. [12]هغوئ د وړومبى جوړې په وړومبى پړده پنځوس کَړى او پنځوس کَړى د دويمې جوړې په آخرى پړده جوړې کړې چې دا کَړى يو بل ته مخامخ وې. [13]پنځوس د سرو زرو کُنډې يې جوړې کړې او هغه پړدې يې د يوې بلې سره مِلاؤ کړې نو داسې ټوله مُقدسه خېمه يو ځائ شوه. [14]بيا هغوئ د چېلو د وړى نه جوړې شوې يولس پړدې واخستلې او د خېمې پټولو د پاره يې يوه پړده ترې نه جوړه کړه. [15]هغوئ دا ټولې په يو ناپ جوړې کړې چې پينځلس ګزه اُوږدې او دوه ګزه پلنې وې. [16]هغوئ پينځۀ پړدې يو ځائ وګنډلې او هغه نورې شپږ يې هم يو ځائ وګنډلې. [17]د يوې جوړې د آخرى پړدې په غاړه يې پنځوس کَړى جوړې کړلې او د هغه بلې جوړې په غاړه يې هم پنځوس کَړى جوړې کړلې. [18]هغوئ د زېړو پنځوس کُنډې جوړې کړې او هغه يې په کړو کښې واچولې چې هغه دوه جوړې يې سره مِلاؤ کړې نو داسې خېمه وتړلے شوه. [19]هغوئ دوه نورې پړدې هم جوړې کړې، يوه پړده يې د ګډو د څرمنې نه چې سُور رنګ ورکړے شوے وو او

بله يې د ښې څرمنې نه جوړه کړه، چې د پاس نه پرې خېمه پټه کړے شی.
۲۰هغوئ د خېمې د ودرولو د پاره د کيکر د لرګی چوکاټُونه جوړ کړل. ۲۱هر يو
چوکاټ پينځلس فُټه اُوږد وو اؤ اووۀويشت اِنچې پلن وو، ۲۲سره د دوه يو شان
تختو، چې دا چوکاټُونه په خپلو کښې ونښلوی. د ټولو چوکاټُونو دا تختې وې.
۲۳هغوئ د خېمې جنُوبی طرف د پاره شل چوکاټُونه جوړ کړل ۲۴اؤ څلوېښت
د سپينو زرو خپې چې ورلاندې شی، د هر يو چوکاټ لاندې دوه دوه خپې
چې هغه دوه وړاندينۍ حِصې يې نيولې وې. ۲۵هغوئ د خېمې شمالی طرف
د پاره هم شل چوکاټُونه جوړ کړل ۲۶اؤ څلوېښت د سپينو زرو خپې، چې د هر
يو چوکاټ لاندې دوه دوه وې. ۲۷د نمرپرېواتۀ په طرف خېمې شا ته هغوئ
شپږ چوکاټُونه جوړ کړل ۲۸اؤ دوه چوکاټُونه يې د خېمې د کُوټُونو د پاره هم
جوړ کړل. ۲۹د کُوټُونو دا چوکاټُونه په ښخ کښې مِلاؤ وُو اؤ د لاندې نه واخله تر
سر پورې خپلو کښې اښتی وُو. دا دوه چوکاټُونه هم د کُوټُونو د دوه چوکاټُونو
په شان جوړ شوی وُو. ۳۰نو اتۀ چوکاټُونه اؤ شپاړس د سپينو زرو خپې وې،
چې د هر چوکاټ لاندې دوه دوه وې. ۳۱هغوئ د کيکر د لرګی نه پينځلس
لاړی جوړ کړل، پينځۀ د خېمې د هغو چوکاټُونو د پاره چې په يو طرف باندې
وُو، ۳۲پينځۀ د هغو چوکاټُونو د پاره چې په بل طرف باندې وُو اؤ پينځۀ د هغه
چوکاټُونو د پاره چې نَمرخاتۀ په طرف شا ته په آخِر سر کښې وُو. ۳۳تير د يو سر
نه تر بل سره پورې پُوره رسېدلے وو. ۳۴هغوئ په چوکاټُونو د سرو زرو پترې
خېژولې وُو اؤ د سرو زرو کړۍ يې ورله جوړې کړې وې چې لاړی ونيسی، په
لاړو باندې هم د سرو زرو پترې خېژولے شوی وُو. ۳۵هغوئ د مهينې لټې نه
يوه پړده جوړه کړه چې د آسمانی، بانجانی اؤ د سُور رنګ وړۍ نه تياره شوې
وه اؤ په دې باندې يې په ګُلکارۍ کښې د وزرو والا مخلُوق جوړ کړے وو.
۳۶هغوئ د کيکر د لرګی نه څلور ستنې جوړې کړې چې پړده په کښې په کُنډو
کښې راځوړنده شی، په دې ستنو باندې د سروزرو پترې خېژولے شوی وُو. بيا
هغوئ څلور د سپينو زرو خپې ورله جوړې کړې چې ستنې ونيسی. ۳۷هغوئ
د خېمې د ننوتلو دروازې د پاره د مهينې لټې نه يوه پړده جوړه کړه چې د

آسمانی، بانجانی اؤ د سُور رنګ وړۍ نه تیاره شوې وه اؤ چې په ګُلکارۍ باندې ښائسته کړے شوې وه. [38]د دې پړدې د پاره هغوئ پینځهٔ ستنې جوړې کړې چې کُنډې په کښې لګېدلې وې، د دې په سرُونو اؤ سیخُونو د سرو زرو پترې خېژولے شوې وُو اؤ د دې ستنو د پاره يې پینځهٔ د زېړو خپې جوړې کړې.

د ترُون صندُوق جوړول

(د هِجرت کِتاب ۲۵ :)

۳۷ [1]بضلیایل د کیکر د لرګی نه د ترون صندُوق جوړ کړو، چې پینځهٔ څلوېښت اِنچې اُوږد وو اؤ اووهٔ ویشت اِنچې پلن اؤ اووهٔ ویشت اِنچې لوړ وو. [2]دننه اؤ بهر يې ورباندې د سُوچه سرو زرو پترې وخېژول اؤ ګېرچاپېره يې ترې نه د سرو زرو غاړه شان تاؤ کړه. [3]هغهٔ ورله د وړلو د پاره څلور د سرو زرو کَړۍ جوړې کړې اؤ دا يې ورله په څلور خپو پورې ولګولې، چې دوه کَړۍ په یو خوا وې اؤ دوه په بل خوا وې. [4]د وړلو د پاره يې ورله د کیکر د لرګی بازوګان جوړ کړل اؤ د سرو زرو پترې يې ورباندې وخېژول، [5]اؤ دا يې د ترون صندُوق په کړو کښې دواړو طرفُونو ته وردننه کړې. [6]هغهٔ ورله د سُوچه سرو زرو یو د کفارې تخت جوړ کړو، چې پینځهٔ څلوېښت اِنچې اُوږد وو اؤ اووهٔ ویشت اِنچې پلن وو. [7]د ټکیدلے شوو سرو زرو نه يې دوه د وزرو والا مخلُوق جوړ کړل، [8]یو يې ورباندې په یو سر کښې اؤ بل يې په بل سر کښې جوړ کړو. هغهٔ دا داسې جوړ کړل چې دواړه د صندُوق د کفارې د سر سره یو ځائ شول. [9]د وزرو والا مخلُوق د صندُوق د کفارې په تخت باندې یو بل ته مخامخ وُو اؤ خورو وزرو يې د صندُوق سر پټ کړے وو اؤ مخُونه يې لاندې وُو.

د مُقدسې ډوډۍ د پاره مېز جوړول

(د هِجرت کِتاب ۲۵ :)

^۱۰د کيکر د لرګی نه هغۀ يو مېز جوړ کړو، چې شپږ دېرش اِنچې اُوږد وو، اتلس اِنچې پلن اؤ اووۀويشت اِنچې لوړ وو. ^۱۱په دې يې د سُوچه سرو زرو پترې وخېژول اؤ کېرچاپېره يې ورله د سرو زرو غاړه شان تاؤ کړه. ^۱۲کېرچاپېره يې درې اِنچې پلنه يوه ژۍ ورله جوړه کړه اؤ د ژۍ نه کېرچاپېره يې د سرو زرو غاړه تاؤ کړه. ^۱۳د وړلو د پاره يې ورله د سرو زرو څلور کول کَړۍ جوړې کړې اؤ دا يې ورله په څلورو کوټُونو کښې ولګولې، چرته چې خپې وې. ^۱۴هغۀ دا کَړۍ د ژۍ سره نزدې ولګولې چې هغه بازوګان ونيسی چې د کُومو په ذريعه دا مېز وړلے شو. ^۱۵دا بازوګان يې د کيکر د لرګی نه جوړ کړل اؤ په دې باندې يې د سرو زرو پترې وخېژول. ^۱۶هغۀ د مېز د پاره د سُوچه سرو زرو نه دا لوښی جوړ کړل: جامُونه، کاسې، رکېبۍ اؤ د څښلو نذرانو تويَولو د پاره منګی.

د ډيوټ جوړېدل

(د هِجرت کِتاب ۲۵ :)

^۱۷د سُوچه سرو زرو نه هغۀ ډيوټ جوړ کړو. د دې بېخ اؤ ډنډا يې د ټکېدلے شوو سرو زرو نه جوړه کړه، د دې د ښۀ ښکارېدلو ګلُونه، سره د غُوټو اؤ پاڼو، چې د دې سره يو ځائ شی. ^۱۸د دې د اړخُونو نه شپږ څانګې وتلې وې، چې درې په يو طرف وې اؤ درې په بل طرف وې. ^۱۹د دې شپږ واړو څانګو درې درې د ښۀ ښکارېدو ګلُونه وُو دا سره د غُوټو اؤ پاڼو د بادام د ګلُونو په شان جوړ وُو. ^۲۰د ډيوټ د ډنډې د ښۀ ښکارېدو د پاره څلور ګلُونه وُو، دا سره د غُوټو اؤ پاڼو د بادام د ګلُونو په شان وُو. ^۲۱د څانګو د دې درې جوړو د هرې يوې لاندې يوه غُوټۍ وه. ^۲۲دا غُوټۍ، څانګې اؤ ډيوټ د ټکېدلے شوو سُوچه سرو زرو د يوې ټُکړې نه جوړ وُو. ^۲۳د ډيوټ د پاره هغۀ اووۀ ډيوې جوړې کړې اؤ هغۀ ورله د سُوچه سرو زرو نه ايره پاکوُونکے چمټې اؤ مجمعې جوړې کړې.

[24] هغهٔ پينځهٔدېرش کيلو سُوچه سرهٔ زر په ډيوټ اؤ د دې ټول سامان جوړولو کښې اِستعمال کړل.

د خوشبويۍ قُربانګاه جوړېدل

(د هِجرت کِتاب ۳۰:)

[25] د خوشبويۍ سوزولو د پاره هغهٔ د کيکر د لرګی نه يوه قُربانګاه جوړه کړه. دا څلورګوټه وه، اتلس اِنچې اُوږده، اتلس اِنچې پلنه اؤ يو ګز اُوچته وه. څلور د ښکرو په شان ګوټُونه يې ورله جوړ کړی وُو چې د قُربانګاه سره يو ځائ شوی وُو. [26] هغهٔ د هغې په چت، څلورو طرفُونو اؤ د هغې د ښکرو په شان څيزُونو باندې د سُوچه سرو زرو پترى وخېژول اؤ ګېرچاپېره يې ترې نه د سرو زرو غاړه شان تاؤ کړه. [27] د هغې د پاره يې دوه د سرو زرو کَړۍ جوړې کړې اؤ لاندې يې دواړو طرفُونو ته د غاړې سره وتړلې چې هغه بازوګان ونيسی چې د کُومو په ذريعه دا وړلے شوه. [28] هغهٔ دا بازوګان د کيکر د لرګی نه جوړې کړې اؤ په دې باندې يې د سرو زرو پترى وخېژول.

د غوړولو تېل اؤ خوشبوئی تيارول

(د هِجرت کِتاب ۳۰:)

[29] هغهٔ د غوړولو مُقدس تېل اؤ سُوچه خوشبوئی هم جوړه کړه، دا يې داسې مِلاؤ کړل لکه چې د عطرو والا دا کار کړے وی.

د سوزېدُونکې نذرانې قُربانګاه جوړول

(د هِجرت کِتاب ۲۷:)

۳۸

[1] د سوزېدُونکې نذرانې د پاره، د کيکر د لرګی نه هغهٔ يوه قُربانګاه جوړه کړه. هغه څلورګوټه وه، چې اووهٔ نيم فُټه اُوږده وه، اووهٔ نيم

فُټه پلنه اؤ څلور نيم فُټه لوړه وه. [2]هغهٔ د څلورو کوټُونو د پاره د ښکرو په شان څيزُونه جوړ کړل چې د قُربانګاه سره يو ځائ کړل. هغهٔ په دې هر څهٔ باندې د زېړو پترى خېژولى وُو. [3]هغهٔ د قُربانګاه د پاره دا ټول سامان هم جوړ کړو: د ايرو د لرې کولو د پاره لوښى، بېلچې، جامُونه، درې غاښى اؤ د ګرمې ايرې لرې کولو د پاره لُوښى. دا ټول سامان د زېړو نه جوړ وو. [4]هغهٔ د زېړو يوه جالۍ جوړه کړه اؤ دا يې د قُربانګاه د ژۍ لاندې کېښوده، چې د قُربانګاه مېنځ ته رسېدلې وه. [5]هغهٔ څلور کَړۍ جوړې کړې اؤ په څلورو کوټُونو يې ورله ولګولې. [6]هغهٔ د وړولو د پاره د کيکر د لرګى نه ورله څلور بازوګان جوړ کړل اؤ د زېړو پترى يې ورباندې وخېژول، [7]اؤ د قُربانګاه دواړو طرفُونو ته چې کُومې کَړۍ وې په هغو کښې يې ولګولې. قُربانګاه د لرګى تختو نه جوړه وه اؤ د مينځ نه تشه وه.

د زېړو ښانک جوړول

(د هِجرت کِتاب ۳۰: ۱۸)

[8]هغهٔ د زېړو ښانک اؤ د دې بېخ د هغه ښځې د زېړو د ائينو نه جوړ کړو کُومې چې د مالِک خُدائ د حضُور خېمې په دروازه کښې خِدمت کولو.

د مالِک خُدائ د حضُور خېمې دربار

(د هِجرت کِتاب ۲۷:)

[9]هغهٔ د مهينې لټې د پړدو نه د مالِک خُدائ د حضُور خېمې د پاره دربار جوړ کړو. د جنُوب په طرف پړدې پنځوس ګزه اُوږدې وې، [10]دا د زېړو شلو ستنو اؤ د زېړو په شلو خپو کښې، د سپينو زرو کُنډو اؤ د سپينو زرو سيخُونو په ذريعه ټينګې کړے شوې وې. [11]دربار د شمال په طرف هم دومره وو. [12]د نمرپرېواتهٔ طرف هم پينځهٔ ويشت ګزه اُوږدې پړدې وې، سره د لسو ستنو اؤ لسو خپو اؤ د کُنډو اؤ سيخُونو چې د سپينو زرو نه جوړ وُو. [13]نَمرخاتهٔ طرف،

چرته چې دروازه وه، هلته هم دربار پېنځهٔ ویشت گزه اُوږد وو. [۱۴–۱۵]د دروازې دواړو طرفُونو ته د درې ستنو اؤ درې خپو سره اووهٔ نیم گزه پړدې وې. [۱۶]د دربار گېرچاپېره ټولې پړدې د مهینې لټې نه جوړې وې. [۱۷]د ستنو خپې د زېړو نه جوړې کړے شوې وې اؤ د دې کُنډې، سیخُونه اؤ د ستنو د پاسه سرُونه د سپینو زرو نه جوړ وُو. د دربار گېرچاپېره ټولې ستنې د سپینو زرو سیخُونو سره نښلولے شوې وې. [۱۸]د دربار د دروازې پړده د مهینې لټې نه جوړه وه چې د آسمانی رنګ، بانجانی اؤ د سُور رنګ وړیٔ نه تیاره شوې وه. اؤ په گُلکاریٔ ښائسته کړے شوې وه. دا د دربار د پړدو په شان، لس گزه اُوږده اؤ دوه نیم گزه اُوچته وه. [۱۹]دا د څلورو ستنو اؤ د زېړو څلورو خپو په ذریعه ټینګه کړے شوې وه، کُنډې، د ستنو پاسنی سرُونه اؤ سیخُونه یې د سپینو زرو نه جوړ وُو. [۲۰]د خېمې اؤ د دربار د پاره گېرچاپېره ټول موږی د زېړو نه جوړ شوی وُو.

د مالِک خُدایٔ د حضُور خېمې سامان

[۲۱]دا د هغه څیزُونو تفصیل دے کُوم چې د مالِک خُدایٔ د حضُور په خېمه کښې اِستعمال شوې وو، چرته چې د کاڼو هغه دوه تختې ساتلے شوې وې چې لس حُکمونه ورباندې لیکلے شوی وُو. د تفصیل د تیارولو حُکم مُوسیٰ ورکړے وو اؤ د دې کار د پاره د لیویانو مشر اِتمر وو چې د هارُون اِمام زویٔ وو. [۲۲]د یهُوداه د قبیلې، بضلیایل، چې د اوری زویٔ اؤ د حُور نمسے وو، هغه هر څهٔ جوړ کړل چې مالِک خُدایٔ حُکم کړے وو. [۲۳]د هغهٔ مدد کوُونکے، د دان د قبیلې اهلیاب د اخیسمک زویٔ وو، هغه زرګر وو، هغه ماهِر اؤ د مهینې لټې اؤ د آسمانی رنګ، بانجانی اؤ د سُور رنګ وړیٔ جوړُونکے هم وو. [۲۴]مُقدسې خېمې د پاره مالِک خُدایٔ ته وقف شوی ټول سرهٔ زر یو زر کیلو وُو، چې د منلے شوی معیار په مُطابق تَللے شوی وُو. [۲۵]د بنی اِسرائیلو د مردم‌شماریٔ په وخت چې کُوم سپین زر راجمع شوی وُو، هغه درې زره څلور سوه اؤ دېرش کیلو وُو، [۲۶]کُوم سړی چې په مردم‌شماریٔ کښې شامِل شوی وُو هر یو کس د منلے شوی معیار په مُطابق هغه مُقرر شوے قیمت ورکړو. په مردم‌شماریٔ کښې

شامِل شوی سړی شپږ لاکهه درې زره پينځهٔ سوه پنځوس وُو چې د هغوئ عُمر شل کاله يا د دې نه زيات وو. ۲۷درې زره اؤ څلور سوه کيلو سپين زر په کښې اِستعمال شوی وُو د مُقدسې خېمې د سلو خپو اؤ د پړدې د پاره، د هرې يوې خپې د پاره څلور دېرش کيلو اِستعمال شوی وُو. ۲۸د پاتې دېرش کيلو سپينو زرو نه بضلیاېل سيخُونه، د ستنو د پاره کُنډې اؤ د ستنو پاسنى سرُونه جوړ کړل. ۲۹کُوم زېړ چې مالِک خُدائ ته وقف شوی وُو هغه دوه زره څلور سوه اؤ پينځهٔ ويشت کيلو وُو. ۳۰هغهٔ د دې نه د مالِک خُدائ د حضُور خېمې د دروازې د پاره خپې، د زېړو قُربانگاه سره د زېړو جالئ اؤ د قُربانگاه د پاره نور ټول سامان جوړ کړو، ۳۱د دربار گېرچاپېره اؤ د دربار د دروازې د پاره خپې اؤ د خېمې د پاره اؤ گېرچاپېره د دربار د پاره ټول موړې يې ترې نه جوړ کړل.

د اِمامانو د پاره لِباس جوړول

(د هِجرت کِتاب ۲۸:)

۳۹ ۱د آسمانی رنگ، بانجانی اؤ د سُور رنگ وړئ نه هغوئ ښائسته لِباس جوړ کړو کُوم به چې اِمامانو په مُقدس ځائ کښې د خِدمت کولو په وخت اغوستلو. هغوئ د هارُون د پاره د اِمامانو لِباس جوړ کړو، هم هغه شان چې څنگه مالِک خُدائ مُوسىٰ ته حُکم کړے وو. ۲هغوئ د مهينې لتې، د آسمانی رنگ، بانجانی اؤ د سُور رنگ وړئ، اؤ د سرو زرو تار نه پېش بند جوړ کړو. ۳هغوئ د سرو زرو پاڼې وټکولې اؤ نرى نرى تارُونه يې ترې نه جوړ کړل چې په مهينه لته اؤ د آسمانی رنگ، بانجانی اؤ د سُور رنگ په وړئ جوړولو کښې ترې نه کار اخستلے شو. ۴هغوئ د پېش بند د پاره دواړو طرفو ته د ولې پټئ لگولې وې، چې د دې په ذريعه تړلے شو. ۵يو ښهٔ گلکاری شوے کمربند، چې هغه هم د هغه سامان نه جوړ وو، هغه د پېش بند سره نښلولے شوے وو اؤ ورسره يو ځائ شوے وو، هم هغه شان لکه څنگه چې مالِک خُدائ مُوسىٰ ته حُکم کړے وو. ۶هغوئ سُليمانى کاڼى تيار کړل اؤ په سرو زرو کښې يې گېر کړل، په دې باندې د يعقُوب د دولسو زامنو نومُونه د يو ماهِر زرگر په

ذریعه لیکلے شوی وُو. [7]هغوئ دا د پېش بند د ولی په پټو باندې ولګول چې د بنی اِسرائیلو د دولسو قبیلو نُمائندګی کوی، هم هغه شان لکه څنګه چې مالِک خُدائ مُوسیٰ له حُکم ورکړے وو.

د سینې د جېب جوړول

(د هِجرت کِتاب ۲۸:)

[8]هغوئ هم د هغه سامان نه د سینې جېب جوړ کړو چې د کُوم نه پېش بند جوړ وو اؤ هم هغه شان ګلکاری ورباندې شوې وه. [9]دا څلورګوټه اؤ دوه غبرګه وو، نهۀ اِنچې اُوږد اؤ نهۀ اِنچې پلن وو. [10]هغوئ په دې باندې څلور قطاره قیمتی کاڼی ولګول: په اول قطار کښې یاقُوت، یو زیړ یاقُوت اؤ لعل، [11]په دویم قطار کښې، یو زمرُد، یو شین یاقُوت اؤ یوه هیره، [12]په دریم قطار کښې، یوه فیروزه، یو عقیق اؤ یو بانجانی یاقُوت، [13]اؤ په څلورم قطار کښې یو شین بخن یاقُوت، یو سُلیمانی کاڼے اؤ یو یشم کاڼے ولګولو. دا په سرو زرو کښې کېر وُو. [14]په دې دولسو کاڼو په هر یو کاڼی باندې د یعقُوب د یو زوئ نُوم لیکلے وو، چې د بنی اِسرائیلو د دولسو قبیلو نُمائندګی وشی. [15]د سینې جېب د پاره هغوئ د سُوچه سرو زرو زنځیرُونه جوړ کړل، چې د تارُونو په شان تاؤ شوی وُو. [16]هغوئ د کاڼو کېرولو د پاره د سرو زرو دوه څیزُونه جوړ کړل اؤ د سرو زرو دوه کَړیٔ اؤ دا دوه کَړیٔ یې د سینې جېب په بره ګوټُونو پورې ونښلولې. [17]هغوئ د سرو زرو هغه دوه زنځیرُونه په دوه کَړو پورې یې وتړل [18]اؤ د زنځیرُونو نور دوه سرُونه یې په هغه دوه څیزُونو پورې وتړل چې په هغې کښې کاڼی کېر کړے شوی وُو اؤ داسې یې دا د پېش بند د ولی په پټو پورې مخکښې ونښلول. [19]هغوئ دوه د سرو زرو کَړیٔ جوړې کړې اؤ دا یې د سینې جېب لاندې ګوټُونو دننه غاړې ته د پېش بند خوا کښې ونښلولې. [20]هغوئ د سرو زرو دوه نورې کَړیٔ هم جوړې کړې اؤ دا یې په لاندې حِصه پورې د پېش بند د ولی دوه پټو په مخکښې ونښلولې چې ګنډ ته نزدې وې اؤ په ګُلکاریٔ

ښائسته کړے شوی کمربند د پاسه وي. [21] هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ مُوسیٰ ته حُکم ورکړے وو، هغوئ د سينې د جيب کَړی د پيش بند کړو پورې د آسمانی رنګ مزی سره وتړلې، نو چې داسې د سينې جيب په کمربند باندې پروت وی اؤ چې ترې نه لرې کيږی نه.

د اِمامانو نور لِباس جوړيدل

(د هِجرت کِتاب ۲۸:)

[22] چې کُومه چُوغه د پيش بند لاندې اغوستلے کيږی هغه ټوله د آسمانی رنګ وړۍ نه جوړه شوې وه. [23] په هغې کښې د سر د پاره يو سُوړے وو، چې غاړه يې مضبُوطه ګنډلے شوې وه چې ونۀ شليږی. [24-26] د دې په لاندې غاړه باندې هغوئ د آسمانی رنګ، بانجانی اؤ د سُور رنګ تار انار جوړ کړل اؤ د هر انار په مينځ کښې د سرو زرو ټلۍ وې، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ مُوسیٰ له حُکم ورکړے وو. [27] هغوئ د هارُون اؤ د هغۀ د زامنو د پاره قميصُونه جوړ کړل، [28] اؤ پټکے، ټوپۍ اؤ د لټې جانګی، [29] اؤ د مهينې لټې اؤ د آسمانی رنګ، بانجانی اؤ د سُور رنګ وړۍ نه يې کمربند جوړ کړو چې ګلکاری ورباندې شوې وه، هم هغه شان لکه چې څنګه مالِک خُدائ مُوسیٰ له حُکم ورکړے وو. [30] هغوئ د سُوچه سرو زرو نه نښه جوړه کړه اؤ په دې باندې يې وليکل "مالِک خُدائ ته وقف شوے". [31] هغوئ دا د يو آسمانی رنګ مزی سره د پټکی مخې ته وتړله، هم هغه شان څنګه چې مالِک خُدائ مُوسیٰ له حُکم ورکړے وو.

د کار سر ته رسيدل

(د هِجرت کِتاب ۳۵:)

[32] د مالِک خُدائ د حضُور خيمې ټول کار په ښۀ توګه سر ته ورسيدو. بنی اِسرائيلو هر څۀ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ مُوسیٰ له حُکم

ورکړے وو. ۳۳هغوئ خېمه اؤ د هغې ټول سامان مُوسىٰ له راوړو، د دې کُنډې،
چوکاټُونه، لاړى، ستنې اؤ د دې خپې، ۳۴د ګډو څرمنې نه جوړه شوې پړده
چې سُور رنګ ورکړے شوے وو، د ښې څرمنې نه جوړه پړده، د پټولو والا
پړده، ۳۵د تړون صندُوق چې د کاڼو تختې په کښې پرتې وې، د دې د وړلو د
پاره بازوګان اؤ د دې د کفارې تخت هم، ۳۶مېز اؤ د دې ټول سامان اؤ خُدائ
پاک ته پېش کړے شوې ډوډۍ، ۳۷د سُوچه سرو زرو ډيوټ، د دې ډيوې اؤ د
دې ټول سامان اؤ د ډېوو د پاره تېل، ۳۸د سرو زرو قُربانګاه، د غوړولو تېل، د
خوشبويۍ مصالحې، خېمې ته د ننوتلو دروازې د پاره پړده، ۳۹د زېړو قُربانګاه
اؤ ورسره د دې د زېړو جالۍ، د دې د وړلو د پاره بازوګان اؤ د دې ټول سامان،
د وينځلو د پاره ښانک اؤ د دې بېخ، ۴۰د دربار د پاره پړدې اؤ د دې ستنې
اؤ خپې، دربار ته د ننوتلو د پاره پړده اؤ د دې رسۍ، د خېمې د پاره موږى،
اؤ هغه ټول سامان چې په خېمه کښې اِستعمالېدلو، ۴۱اؤ د اِمامانو ښائسته لِباس
چې په مُقدس ځائ کښې د خِدمت په وخت اغوستلے شو. د هارُون اؤ د هغهٔ
د زامنو د پاره مُقدس لِباس وو چې کله هغوئ د اِمامانو په توګه خِدمت کولو.
۴۲بنى اِسرائيلو ټول کار هم هغه شان سر ته رسولے وو چې څنګه مالِک خُدائ
مُوسىٰ له حُکم ورکړے وو. ۴۳مُوسىٰ هغه ټول کار ته وکتل اؤ وې ليدل چې
هغوئ دا په صحيح توګه هم هغه شان کړے وو څنګه چې مالِک خُدائ حُکم
کړے وو. نو مُوسىٰ د هغوئ د پاره برکت وغوښتلو.

د مالِک خُدائ د حضُور خېمې ودرول اؤ وقف کول

۴۰

۱بيا مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، ۲"د اولنۍ مياشتې په اوله ورځ
مالِک خُدائ د حضُور خېمه ودروه. ۳په دې کښې د تړون صندُوق
کېږده په کُوم کښې چې لس حُکمونه دى اؤ د دې په مخکښې پړده ولګوه.
۴هغه مېز دننه راوړه اؤ سامان ورباندې کېږده. ډيوټ هم دننه راوړه اؤ ډيوې
ورباندې کېږده. ۵د تړون صندُوق په مخکښې د سرو زرو قُربانګاه کېږده کُومه
چې د سوزېدُونکې خوشبويۍ د پاره ده اؤ د خېمې په دروازه باندې پړده

ځوړنده کړه. ^۶^د خېمې په مخکښې د سوزېدُونکې نذرانې قُربانګاه کېږده.
^۷^د خېمې اؤ قُربانګاه په مېنځ کښې د وينځلو ښانک کېږده اؤ اوبهٔ په کښې
واچوه. ^۸^کېرچاپېره پړدې ودروه اؤ د دې په دروازه باندې پړده ځوړنده کړه.
^۹^بيا د زيتُونو په تېلو باندې غوړولو سره خېمه اؤ د دې ټول سامان وقف کړه اؤ
داسې به دا مُقدس شي. ^۱۰^ورپسې، د غوړولو د تيلو په ذريعه د سوزېدُونکې
نذرانې قُربانګاه اؤ د دې ټول سامان وقف کړه اؤ قُربانګاه به پُوره مُقدسه شي.
^۱۱^د وينځلو ښانک اؤ د دې بېخ هم په داسې طريقه وقف کړه. ^۱۲^هارُون اؤ
د هغهٔ زامن د خېمې دروازې ته راوله اؤ هغوئ ته ووايه چې غُسل وکړی.
^۱۳^هارُون ته مُقدسې جامې ورواغونده، سر يې په تيلو غوړ کړه اؤ وقف يې کړه،
نو هغه به د اِمام په توګه زما خِدمت کوی. ^۱۴^د هغهٔ زامن راوله اؤ هغوئ ته
چُوغې ورواغونده. ^۱۵^بيا د هغوئ سر په تيلو غوړ کړه، هم هغه شان چې څنګه
دې د هغوئ د پلار سر غور کړے وو، نو چې د اِمامانو په توګه زما خِدمت
وکړی. دا غوړول به هغوئ د راتلُونکی ټولو وختُونو د پاره اِمامان جوړ کړی.“
^۱۶^مُوسیٰ هر څهٔ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو.
^۱۷^چې کله هغوئ د مِصر نه راووتل نو د دويم کال د اولنۍ مياشتې اوله ورځ
وه چې د مالِک خُدائ د حضُور خېمه ودرولے شوه. ^۱۸^مُوسیٰ د دې خېې
لاندې ولګولې، چوکاټُونه يې ودرول، لاړی يې ورسره ولګول اؤ د دې ستنې
يې ودرولې. ^۱۹^هغهٔ په خېمه باندې د پټولو د پاره پړده خوره کړله اؤ د پاسه يې
پرې بله پړده هم واچوله، لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ^۲۰^بيا
هغهٔ د کاڼو دوه تختې واخستلې اؤ د تړون په صندُوق کښې يې کېښودلې. هغهٔ
د صندُوق په کَړو کښې بازوګان واچول اؤ د دې د کفارې تخت يې ورباندې
کېښودو. ^۲۱^بيا هغهٔ صندُوق خېمې ته دننه راوړو اؤ پړده يې ځوړنده کړه. نو
داسې هغهٔ صندُوق پټ کړو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے
وو.
^۲۲^د پړدې نه بهر شمالی طرف ته يې، په خېمه کښې مېز کېښودو، ^۲۳^اؤ په
دې باندې يې مالِک خُدائ ته پېش کړے شوې ډوډۍ کېښوده، هم هغه شان

چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. [۲۴] مېز ته مخامخ، جنُوب طرف ته، هغهٔ په خېمه کښې ډېوټ کېښودو، [۲۵] اؤ هغهٔ هلته د مالِک خُدائ په حضُور کښې ډېوې بلې کړې، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. [۲۶] پړدې ته مخامخ، هغهٔ په خېمه کښې د سرو زرو قُربان ګاه کېښوده، [۲۷] اؤ هغهٔ ورباندې د خوشبويۍ مصالحې وسوزولې، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. [۲۸] هغهٔ پړده د خېمې په دروازه کښې ځوړنده کړه، [۲۹] اؤ هلته پړدې ته مخامخ هغهٔ د سوزېدُونکې نذرانې قُربان ګاه کېښوده. اؤ په هغې باندې يې سوزېدُونکې نذرانې اؤ د غلې نذرانې پېش کړې، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. [۳۰] هغهٔ د وينځلو ښانک د خېمې اؤ قُربان ګاه په مېنځ کښې کېښودو اؤ اوبهٔ يې په کښې واچولې. [۳۱] مُوسىٰ، هارُون اؤ د هغهٔ زامنو هلته خپل لاسُونه اؤ خپې ووينځلې [۳۲] چې کله هغوئ دننه خېمې ته يا قُربان ګاه ته ورتلل، لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. [۳۳] مُوسىٰ د خېمې اؤ قُربان ګاه نه ګېرچاپېره پړدې ودرولې اؤ دربار ته د ننوتلو په دروازه باندې يې پړده ځوړنده کړه. نو مُوسىٰ ټول کار سر ته ورسولو.

د مالِک خُدائ د حضُور خېمې د پاسه وريځ

(د شمېر کِتاب ۹:)

[۳۴] بيا وريځې خېمه پټه کړه اؤ خېمه د مالِک خُدائ د حضُور سپين جلال نه ډکه شوه. [۳۵] نو مُوسىٰ خېمې ته دننه نهٔ شو تلے. [۳۶] بنى اِسرائيلو صِرف په هغه وخت کښې په بل ځائ کښې کېمپ لګولو چې کله به وريځ د خېمې نه پورته شوه. [۳۷] تر کُومې پورې چې به وريځ هلته وه، نو هغوئ به د سفر د پاره خېمې نهٔ اُوچتولې. [۳۸] چې هغوئ کُوم ځائ ته هم سفر کولو نو د ورځې به يې د مالِک خُدائ د حضُور وريځ د خېمې د پاسه ليدله اؤ د شپې به يې په وريځو کښې بل شوے اور ليدلو.